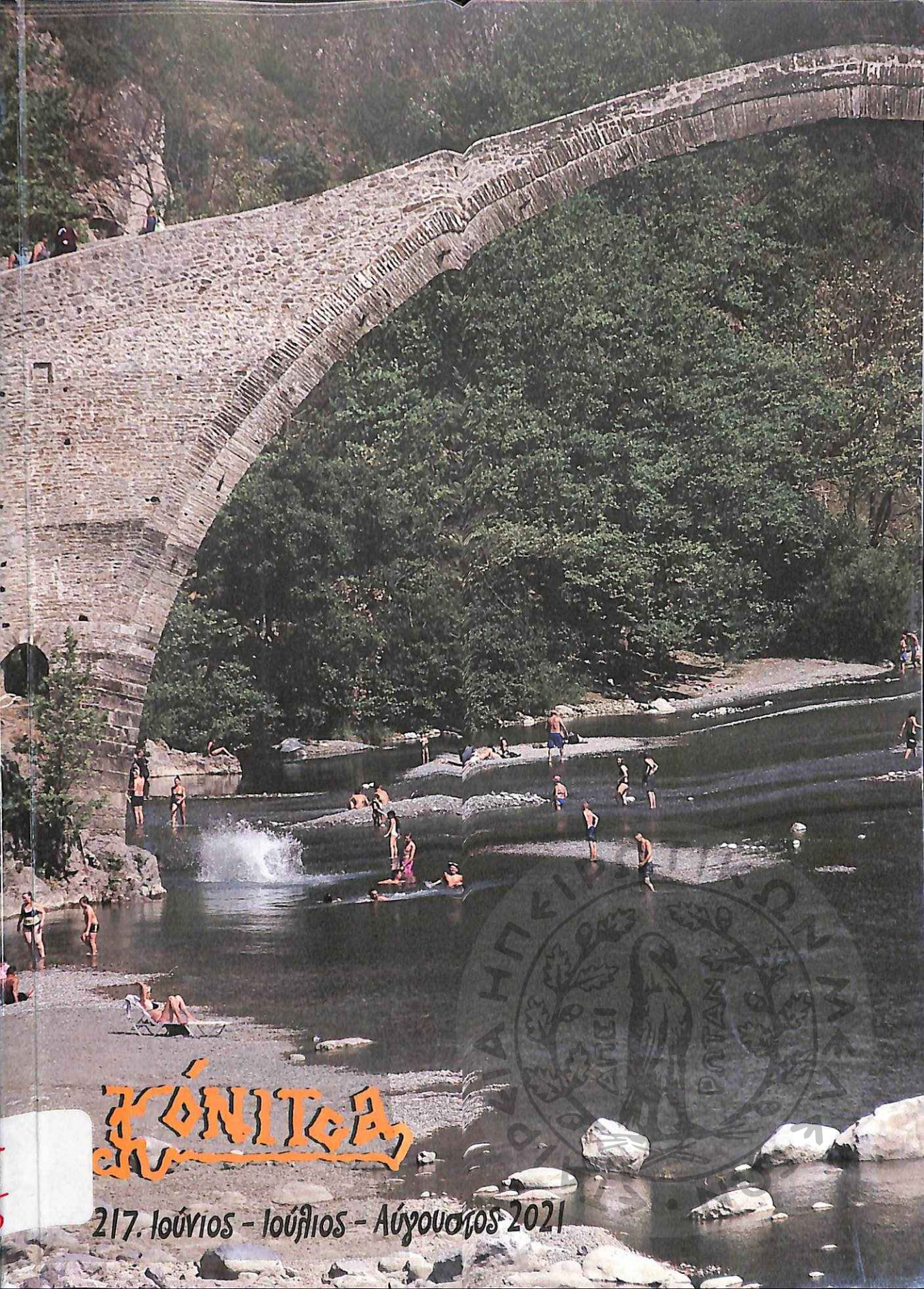
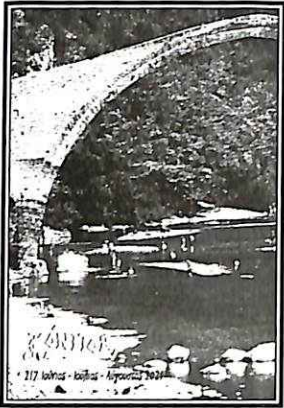

ΚΟΝΙΤΕΑ

217. Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2021

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 217 Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2021 • Euro 3

Περίεχόμενα

Σελ.

145	Αυτοί που προετοίμασαν τον ξεσηκωμό, Σ.Τ.
147	Προς εφήβους, <i>Η. Ανδρέου</i>
151	Τιμητικό ξίφος, <i>Χ. Γ. Γκούτου</i>
156	Η μεγάλη πυρκαγιά στα Γιάννινα, <i>Θ. Ζιώγα</i>
161	Το φως της Οικουμένης, <i>Κώστα Γρηγόρη</i>
165	Αναγκαία η γνώση της ιστορίας, <i>Χρ. Ζάνη</i>
167	Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, <i>Στ. Παρασκευόπουλου</i>
169	Προς τους εν Ιωαννίνους, <i>Η. Ανδρέου</i>
172	Έξι ιστορίες από την Κόνιτσα, <i>Δημ. Ζιακόπουλου</i>
177	Μαθητικές κατασκηνώσεις, <i>Ανθούλου Κοκοβέ</i>
181	Αφηγήσεις από μια ταραγμένη εποχή, <i>Μαρίας Παγούνη-Σδούκου</i>
185	Το κατράνι, <i>Κων. Παγανιά</i>
187	Εύθυμα και σοβαρά, <i>Μ. Σπηλιόπουλου</i>
190	Πλημμύρισε ο Αώος, <i>Σ.Τ.</i>
191	Για τα Μ.Μ.Ε., <i>Αγ. Πολίτη</i>
192	Ερήμωση-Εγκατάλειψη, <i>Φωτ. Γιαννούχου</i>
193	Εκδηλώσεις για Αγ. Παΐσιο
195	Εκδήλωση στη Φούρκα
197	Γιορτή Αγ. Κοσμά
199	Από τον Δήμο
204	Δελτίο τύπου Δημ. Βιβλιοθήκης Κόνιτσας
206	Καταστροφές! Σ.Τ.
207	Ευθυνόμαστε όλοι, <i>Σωκ. Οικονόμου</i>
208	Ειδήσεις
213	Έθιμα - Τραγούδια Σαμαρίνας, <i>Γ. Δέλκου</i>
216	Κοινωνικά

217. ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021

(Φωτ. Εξωφύλλου: "Κολύμπι στον Αώο"
(Φωτ. Π.Σ.Τ.)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Σύλλογος Φίλων Περιοδικού
ΚΟΝΙΤΣΑ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. - fax. 26550 22212

Κιν. 6979 138 737

periodiko-konitsa@hotmail.com

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές

στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

ή

Τρ. Πειραιώς: 6302-010076-607

IBAN: GR 32 0171 3020 0063 0201 0076 607

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

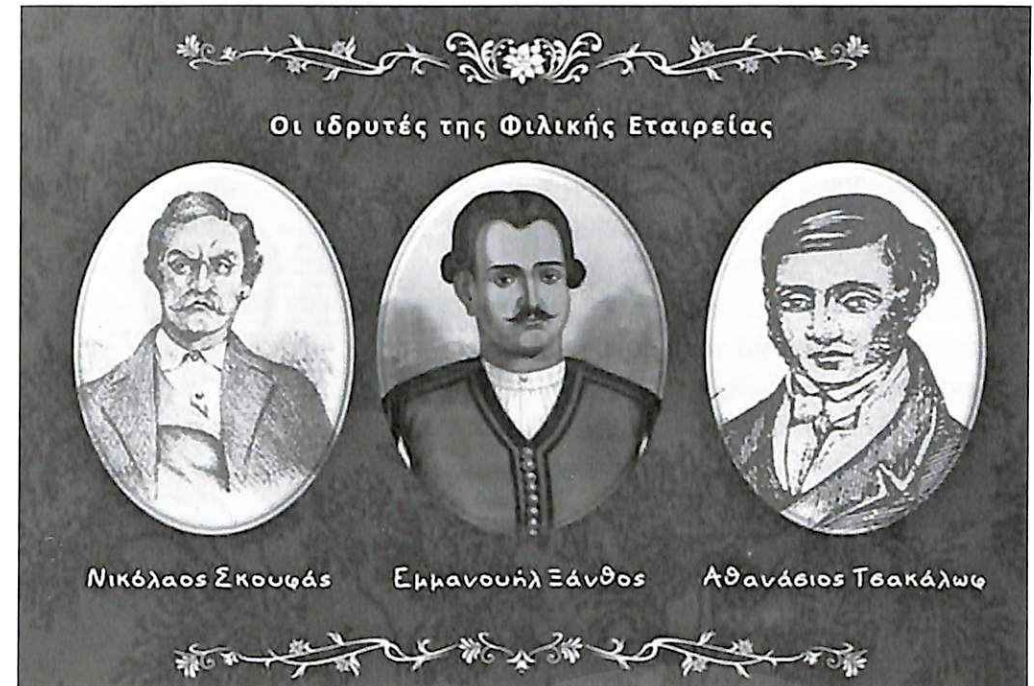
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358
e_theodo@otenet.gr

Κόνιτσα

Αυτοί που προετοίμασαν τον ξεσηκωμό του 1821

Οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας

Νικόλαος Σκουφάς

Εμμανουήλ Ξάνθος

Αθανάσιος Τσακάλωφ

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας κάναμε σύντομη αναφορά για το πώς άρχισε να ωριμάζει η ιδέα για τον μεγάλο ξεσηκωμό. Διαφωτισμός, Γαλλική Επανάσταση, Ρήγας Φεραίος με το θούριό του κ.λπ.

Να προσθέσουμε ότι και πολλοί Έλληνες που ασχολούνταν με το εμπόριο στα Βαλκάνια και πιο πέρα, διέθεταν χρήματα για την έκδοση βιβλίων και την ίδρυση σχολείων σε διάφορες περιοχές. Τα Γιάννενα την εποχή που κυβερνούσε ο Αλφ. Πασάς έγιναν το μεγαλύτερο αστικό κέντρο της προεπαναστατικής Ελλάδας όπου αναπτύχθηκαν το εμπόριο, οι τέχνες και τα γράμματα. Δί-

δαξαν και έδρασαν πολλοί δάσκαλοι της Λόγιας Παράδοσης, όπως ο Ευγένιος Βούλγαρης, ο Ιωάν. Βηλαράς, Αθαν. Ψαλλίδας κ.α.

• Οι κατά καιρούς εξεγέρσεις (π.χ. Σκυλόσοφος) μπορεί να πνίγηκαν στο αίμα, είχαν και το θετικό ότι διατηρούσαν τη σπίθα για την μεγάλη φωτιά που θα φούντωνε μια μέρα στο υπόδουλο έθνος.

• Ο πολύχρονος αγώνας των Σουλτανικών κατά των στρατευμάτων του Αλή πασά, έδειχνε ότι οι Έλληνες, αν και λιγότεροι, μπορούσαν να αντιμετωπίσουν νικηφόρα τα πολυάριθμα ασκέρια των Τούρκων.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
BIBΛΙΟΘΗΚΗ
Δωρεά
Ημερομ. 5-10-2021
Αριθμ. 24634

• Οι Κλέφτες και οι Αρματολοί, μάλιστα πολλοί απ' αυτούς είχαν εκπαιδευτεί στους στρατώνες του Αλή, θα αποτελούσαν κάποια στιγμή την μαγιά για τον απελευθερωτικό στρατό της Επανάστασης.

• Τα εμπορικά καράβια των νησιών μας που πλούτισαν του καραβοκύρηδες, εξοπλισμένα για την αντιμετώπιση των πειρατών, θα μετατρέπονταν σε πολεμικά στον ξεσηκωμό για τις ανάγκες του πολέμου.

Έτσι σιγά σιγά οι υπόδουλοι ρωμιοί συνειδητοποίησαν ότι δεν πρέπει να περιμένουν ξένη βοήθεια και ωρίμαζε η ιδέα της Επανάστασης.

Έπαψαν να τραγουδούν το δίστιχο «ακόμα τούτη την άνοιξη, τούτο το καλοκαίρι, ώσπου να 'ρθει ο μόσχοβος να φέρει το σεφέρι».

• Ο σπόρος που έριξε ο μέγας εθνεγέρτης Ρήγας βρήκε πρόσφορο έδαφος στη φιλόξενη Οδησό, όπου το 1814 βλάστησε με την σύσταση της Φιλικής

Εταιρίας από τους πρωτεργάτες ένθερμους πατριώτες Νικόλαο Σκουφά, Αθανάσιο Τσακάλωφ, και Εμμ. Ξάνθο. Αυτοί οι απλοί άνθρωποι αποδείχθηκαν μεγάλοι αγωνιστές γιατί κατάφεραν το ακατόρθωτο.

Με μεθοδικότητα άρχισαν την μύηση των πατριωτών με ειδικό όρκο από καπεταναίους κλέφτες, απλούς κληρικούς, εμπόρους, απλούς πατριώτες μέχρι κοτσαμπάσιδες και καροβοκύρηδες, άλλοι με τα όπλα, άλλοι με το χρήμα, όλοι μαζί να επιτύχουν το ποθούμενο. Και η πολυπόθητη μέρα έφτασε. Ύστερα από την άρνηση Καποδίστρια να αναλάβει την «ΑΡΧΗ» (την αρχηγεία της Επανάστασης) ανατέθηκε αυτή στον πρίγκιπα Αλέξανδρο Υψηλάντη (υπασπιστή του Τσάρου) που στις 24 Φλεβάρη 1821 με το σύνθημα «Μάχου υπερ πίστεως και πατρίδος» κηρύσσει την επανάσταση στη Μολδοβλαχία.

Σ.Τ.

**Μην ξεχνάτε
την συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Προς εφήβους

του Ηλία Ανδρέου

Το 1ο ΕΠΑΛ Κόνιτσας συμμετείχε στον Μαθητικό Διαγωνισμό Επιχειρηματικότητας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έργου YOUNG ENTERTAINMENT STARTUP SCHOO-YESS που υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος Interreg Ελλάδας-Ιταλίας και κέρδισε το πρώτο βραβείο με το ολοκληρωμένο επιχειρηματικό σχέδιο ACTION NATURE PARK το οποίο θα μπορούσε να υλοποιηθεί σε μία περιοχή της Κόνιτσας με πολλές δυνατότητες ανάπτυξης της περιοχής. Ας δούμε όμως τι επισημαίνουν οι συντάκτες μαθητές για το συγκεκριμένο επιχειρηματικό σχέδιο:

"Η ιδέα μας ήταν να δημιουργήσουμε ένα πάρκο άθλησης, δράσης, περιπέτειας και ψυχαγωγίας μέσα στην πανέμορφη φύση της Κόνιτσας. Το πάρκο θα περιλαμβάνει διάφορες δραστηριότητες και αθλήσεις εντός του Πάρκου διαβαθμισμένης δυσκολίας όπως ενάεριες διαδρομές, ιππασία, τοξοβολία αλλά και δραστηριότητες εκτός του πάρκου, όπως περίπατοι στην φύση και άλλα.

Η ιδιαιτερότητα και μοναδικότητα της φύσης της περιοχής κάνουν το πάρκο μοναδικό σε όλη την Ελλάδα και έτσι αυτό του προσδίδει χαρακτήρα μονοπωλίου καθώς και ένα διατηρήσιμο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Το ACTION NATURE PARK αποτελεί ένα είδος

άθλησης και διασκέδασης που γνωρίζει παγκόσμια επιτυχία. Ανταποκρίνεται σε έναν τρόπο ζωής με έντονη ψυχαγωγία, με μία τάση επιστροφής στη φύση δίνοντας παράλληλα έμφαση στην περιβαλλοντική εκπαίδευση και δράση. Συνεχίζοντας οι μαθητές επισημαίνουν: «Στόχος μας είναι να προσελκύσουμε διάφορες ομάδες ανθρώπων όλων των ηλικιών, όπως μαθητές σχολείων όλων των βαθμίδων, φοιτητές, ενήλικες και οικογένειες. Στοχεύουμε στη συνεργασία με ξενοδοχεία και τουριστικά καταλύματα καθώς και καταστήματα εστίασης της περιοχής με τοπικούς Συλλόγους και ενώσεις για την προώθηση των προϊόντων τους στο Τουριστικό Περιπτερο. Στοχεύουμε έτσι στην οργάνωση και προσφορά ενός ολοκληρωμένου τουριστικού πακέτου διαμονής και άθλησης που θα συμβάλει στην ανάπτυξη της περιοχής της Κόνιτσας...»

Το συγκεκριμένο επιχειρηματικό σχέδιο εκπόνησαν οι μαθητές: Βουρδούκα Γαλάτεια, Θεοδόση Ευγενία, Καρακατσάνη Φρειδερίκη, Κρομμύδα Μαριέττα, Μπόλου Ελένη, Παπανικολάου Μαρίνα με την καθοδήγηση και συντονισμό των καθηγητών τους κ. Γούσια Βασιλική και τον κ. Παπαβασιλείου Βασίλειο.

«Αγαπητοί μας έφηβοι και αξιότιμοι κύριοι καθηγητές η Συντακτική Επιτρο-

πή του περιοδικού "ΚΟΝΙΤΣΑ" και η κοινωνία της Κόνιτσας στο σύνολο της, σας συγχαίρει θερμά για αυτήν την βράβευσή σας. Σας εύχεται όπως οι διακρίσεις να είναι διαδοχικές στο διάβα της ζωής σας, να έχετε παντοτινή υγεία και πρόοδο και να είστε ένα παντοτινό καύχημα πρώτα των γονιών σας, των πρώην διδασκάλων σας, των καθηγητών σας αλλά και της κοινωνίας, της μικρής μας πολιτείας.

Η βράβευση σας ήταν μία ελπιδοφόρα αναλαμπή που καταδίκασε τα σκόπη της πανδημίας και ένα διθυραμβικό σάλπισμα πως είμαστε προορισμένοι να βαδίζουμε πάντα εμπρός ανοίγοντας λεωφόρους προόδου και ευημερίας. Με δίαυλο εσάς μας δίνεται η δυνατότητα να ανοίξουμε ένα διάλογο με όλους τους εφήβους της πόλης μας.

Σε ένα χρόνο θα έχετε τη δυνατότητα να φοιτήσετε σε ένα από τα πολλά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας. Θα προστεθείτε και εσείς στις εκατοντάδες των «Σπουδαγμένων» οι οποίοι κατά καιρούς αποφοίτησαν από το παλαιό εξατάξιο Γυμνάσιο κατόπιν από το Γενικό Λύκειο καθώς και από το επαγγελματικό Λύκειο σε μία χρονική διαδρομή 70 και πλέον χρόνων.

Σήμερα γίνεται πολύς λόγος ότι κάποιες χιλιάδες απόφοιτοι της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης θα μείνουν εκτός της Τριτοβάθμιας λόγω βαθμού βάσης. Πρέπει να γνωρίζετε πως στις δεκαετίες 1940 - 1950 και πολύ πριν η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ήταν προνόμιο των

σχετικά εύπορων αποφοίτων. Γιατί όμως! Οι υποψήφιοι φοιτητές οι προερχόμενοι από την επαρχία δεν είχαν μόνο πρόβλημα με την στέγαση και σίτιση στις δύο πανεπιστημιούπολεις Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Στο εμπόδιο αυτό προστίθετο και η οικονομική επιβάρυνση πληρωμής καθώς η αγορά συγγραμμάτων και τα αποκαλούμενα εξέταστρα ήτοι η αμοιβή των καθηγητών για την εξέταση των γραπτών.

Τα οικονομικά ασθενέστερα ελληνόπουλα έπρεπε να περιμένουν το έτος 1963 όταν ο τότε πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου με Υπουργό Παιδείας τον Λουκή Ακριτά Υφυπουργό, τον Βουλευτή Ιωαννίνων Γεώργιο Μυλωνά και Γενικό Γραμματέα τον σπουδαίο Παιδαγωγό Ευάγγελο Παπανούτσο, πραγματοποίησε την πρώτη σπουδαία Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση ανοίγοντας τις πύλες των πανεπιστημίων στο σύνολο των ελληνόπουλων.

Έκτοτε και μέχρι σήμερα στα 77 χρόνια, πολλά άλλαξαν, όχι μόνο στο χώρο της Εκπαίδευσης αλλά και στη ζωή των Ελλήνων πολιτών.

Στην εποχή της γενιάς μας το Εκπαιδευτικό Σύστημα καθώς και ο βίος, τόσο των γονιών μας και ο δικός μας φυσικά ως φοιτητών, ήταν συντηρητικός και όταν ομιλώ για συντήρηση εννοώ πως το χαμηλό τότε ακαθάριστο εθνικό προϊόν προσδιόριζε και τις συμπεριφορές του βίου μας. Το παρήγορο ήταν πως οι φοιτητικές λέσχες μας είχαν λύσει το πρόβλημα της διατροφής.

Σήμερα η χώρα μας ασφυκτιά από Πανεπιστήμια και Τεχνολογικά Ιδρύματα μερικά από τα οποία βρίσκονται ψηλά στην παγκόσμια κατάταξη παρέχοντας υψηλό επίπεδο σπουδών κάτι το οποίο προσιωνίζει περαιτέρω ανάπτυξη της πατρίδας μας. Όπως προανέφερα η φοιτητική μας ζωή ήταν ελεγχόμενη από το οικογενειακό εισόδημα, εν τούτοις από το υστέρημα, αναγκαία ήταν η αγορά βιβλίων, εφημερίδων, περιοδικών λόγου και τέχνης και ο αναγκαίος κινηματογράφος. Σήμερα ο φοιτητής έχει κάποια οικονομική άνεση χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν πιέζεται η οικογένειά του. Αγαπητοί έφηβοι ας στρέψουμε τον διάλογο σε ένα κεφαλαίωδες θέμα των προκλήσεων του χθες και του σήμερα.

Στην εποχή μας ως φοιτητών επικρατούσε ένας υγιής θα έλεγα ανταγωνισμός. Ποιος θα διαβάσει τα περισσότερα βιβλία, ποιος θα είναι ο καλύτερα ενημερωμένος στις τρέχουσες καταστάσεις ελλαδικές και παγκόσμιες καθώς και στις πλούσιες και ποιοτικές παραγωγές της μουσικής και του κινηματογράφου. Όλα αυτά γιατί στις συζητήσεις έπρεπε να μετέχεις με σοβαρό και δομημένο λόγο. Σήμερα τα ερεθίσματά σας ως εφήβων είναι πολυποίκιλα, ενίοτε αποπροσανατολιστικά επικίνδυνα και χαοτικά. Ζούμε σήμερα σε μία μεταβατική περίοδο, η 4η Βιομηχανική Επανάσταση είναι γεγονός εδώ και χρόνια, το διαδίκτυο και η τεχνητή νοημοσύνη προσδιορίζουν το καθημερινό αύριο.

Δεν συμπλέω με τους κατ' ευφημισμό αποκλιθέντες «ψεκασμένοι» οι οποίοι προαναγγέλλουν αλυσίδες για το ανθρώπινο γένος. Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση είναι αναπόφευκτη αλλά και το αυτεξούσιο του ανθρώπου που έχει βαθιές ρίζες πίσω στους αιώνες φυσικά η φιλοσοφική έννοια της «αλλοτρίωσης» προϊόν της Αρχαίας Ελληνικής Σκέψης συνυπάρχει με την ανθρώπινη ύπαρξη. Και τι εστί αλλοτρίωση! Μονολεκτικά και λίγο επιφανειακά είναι η κυριαρχία της ύλης πάνω στο πνεύμα. Ο κύριος Ημών Ιησούς όσα οι σύγχρονοί του και μεταγενέστεροι φιλόσοφοι ανέπτυξαν σε χιλιάδες βιβλία συνοψισε επιγραμματικά "Γνωρίστε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας απελευθερώσει". Πλην όμως η γνώση της αλήθειας είναι καθημερινή επίπονη ασκητική μέθεξη. Ο πλέον πρόσφορος τρόπος πρόσβασης στην αλήθεια είναι η επαφή με την σκέψη επιφανών ανδρών του πνεύματος μέσω των βιβλίων. Η επιλογή είναι σαφέστατη: περιορισμός διάθεσης χρόνου σε τηλεόραση - κινητό - διαδίκτυο και ενασχόληση με την μελέτη βιβλίων κάτι το οποίο καλλιεργεί την κριτική σκέψη.

Και τώρα αγαπητοί μας έφηβοι ίσως άκυρα πλην όμως αναγκαστικά θα θίξω το μέγιστο θέμα της αυριανής σας επαγγελματικής αποκατάστασης.

Ζούμε και ζείτε σε μία γεωγραφική ενότητα της πατρίδας μας από τις πλέον πτωχές και τεχνολογικά υπανάπτυκτη.

Τα πτυχία που θα αποκτήσετε με γνωσιακό κόπο και με στερήσεις της οι-

κογένειάς σας και τα οποία λογικά είναι το διαβατήριο προς επαγγελματική αποκατάσταση δεν θα έχουν αντίκρισμα στη μικρή μας πόλη. Τούτο σημαίνει πως η μοναδική σας επιλογή θα είναι η μεταναστευση και μάλιστα στο εξωτερικό.

Θίγω αυτό το κεφαλαιώδες θέμα και στέλνω μήνυμα σε όσους διαχειρίζονται την μοίρα αυτού του τόπου πως δεν υφίστανται πλέον περιθώρια απραξίας και ερασιτεχνισμού.

Αγαπητοί μας έφηβοι πραγματοποιήσατε μία σπουδαία παρέμβαση στα τοπικά ζητήματα, ταράξατε λιμνάζοντα ύδατα καθώς και υπνώζουσες συνειδήσεις. Εύχομαι την πρώτη σας αυτή παρέμβαση να ακολουθήσουν και άλλες

τόσο δικές σας αλλά και των λοιπών φοιτητών - σπουδαστών και αυριανών επιστημόνων. Με λίγα λόγια ετοιμαστείτε να χειριστείτε τις υποθέσεις του τόπου.

Δυστυχώς εμείς δεν σας κληροδοτούμε το καλύτερο δυνατόν μέλλον.

Τέλος: Σας ευχαριστώ από καρδιάς που μου δώσατε τη δυνατότητα να εξωτερικεύσω κάποιες σκέψεις μου και να μην λησμονήσω ότι το περιοδικό «Κόνιτσα» είναι πάντα στη διάθεσή σας και προβάλλει τις σκέψεις σας, τις προτάσεις σας καθώς και τις αγωνίες σας για το μέλλον το δικό σας και του τόπου μας.

Στον Αώο για δροσιά!
(Φωτ.: Ι. Στράτου)

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΕΙΦΟΣ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗ ΛΟΧΑΓΟ ΤΟ 1914

Επιμέλεια: Χ. Γ. Γκούτος

Ο λοχαγός Δημήτριος Παπανικολάου, επί κεφαλής τμήματος ελληνικού στρατού καί άνταρτών, ελευθέρωσε την Φούρκα, τό Κεράσοβο, την Σταρίτσανη καί την Μόλιστα, όπου την 9.2.1913 κατενίκησε την τουρκική φρουρά της, παρέμεινε δέ εκεί κατά παράκληση των Μολιστινών, μολονότι ο φρούραρχος Γρεβενών τον διέταξε νά όπισθοχωρήσει, απέκρουσε άλλεπάλληλες επιθέσεις του τουρκικού στρατού που άποσπελλόταν από την Κόνιτσα καί είσήλθε στην Κόνιτσα την 24.2.1913. Οί Μολιστινοί αποφάσισαν νά δωρίσουν στον έλευθερωτή λοχαγό χρυσό ξίφος. Τά σχετικά περιστατικά περιέγραψε ο Βασ. Τζαλόπουλος, Μολιστινός φοιτητής της Ιατρικής, στο «Ήπειρωτικόν Ημερολόγιον» του 1913 (σελ. 203-216, όπου καί φωτογραφία του λοχαγού).

Ο ίδιος την 17.5.1914 έγραψε στην Αθήνα την παρακάτω επιστολή (που βρήκα στα αρχεία της Έταιρείας Ήπειρωτικών Μελετών). Σ' αυτήν, μετά την προσφώνηση «Αγαπητέ κ. Δ. Τζιμινάδη καί λοιπή επί της τιμητικής σπάθης επιτροπή Μολιστινών εις Βουκουρέστιον», άφηγείται πως κατόρθωσε, μέσα από δαιδαλώδη γραφειοκρατική διαδικασία, νά παραλάβει από τό τελωνείο του Πειραιά καί νά παραδώσει στο Υπουργείο Στρατιωτικών τό δέμα με τό ξίφος που έστειλαν οί Μολιστινοί από τό Βουκουρέστι για νά δοθεί στον έλευθερωτή λοχαγό «εϋγνωμοσύνης ένεκεν».

Είχον ήδη φέρει εις πέρας την υπόθεσιν ήμών, ότε έλαβον αυθημερόν την μέσση ανεψιοϋ σας Νικολάου άπευθυνομένην ήμιν επιστολήν σας, δι' ής καθιστάτε ήμās πληρεξουσίους προς παραλαβήν της ιστορικής σπάθης. Τό ιστορικόν της έν λόγω υπόθεσεως όφείλω νά καταθέσω έν συνόψει ή μάλλον έξιτορήσω, προς γνώσιν καί ύμών, αφού ήδη έλύθη εύνοϊκώς υπέρ ήμών καί έχει ως έξης:

Ός γνωστόν, μετά την λήσιν της φορτωτικής, έσπευσα νά ζητήσω πληροφορίας μετά του άνεψιου σας εις τό Ρουμανικόν Πρακτορείον έν Πειραιεί, όπερ μās διεβεβαίωσεν ότι ή σπάθη έχει φθάσει από της 4.4.1914 καί παρε-

δόθη εις τό Τελωνεῖον καί ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν τοῦ Ὑπουργείου, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται, μετέβη νά ζητήσῃ αὐτὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Μετά ταῦτα, μετέβην τὴν ἐπομένην εἰς τό Ὑπουργεῖον, ἐζήτησα τό ἀποσταλὲν ὑφ' ἡμῶν ἔγγραφον, ὅπερ εἶδα, καί εἰδοποίησα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προσωπικοῦ ὅτι τό ἐν λόγῳ ξῖφος ἔχει φθάσει πρὸ πολλοῦ καί ὅτι εὐρίσκεται εἰς τό Τελωνεῖον. Παραδώσας δέ καί τὴν φορτωτικὴν, παρεκάλεσα ὅπως ἐνεργηθῇ τάχιστα ἡ λῆψις καί παράδοσις εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, περί τοῦ ὁποίου ἔλαβον καί τὴν σχετικὴν διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ κ. Προσωπάρχου.

Ἐκτοτε ἡ ἐκτέλεσις ἀνετίθετο εἰς τό Ὑπουργεῖον καί ἦτο ἀπλή, ἀλλ' αἱ διατυπώσεις μέγισται καί πολλαί, τὰς ὁποίας ἐγὼ δέν ἠδυνάμην νά γνωρίζω. Τό Ὑπουργεῖον δέν θά ἔστελλε ἄνθρωπον ἰδικόν του πρὸς παραλαβὴν, ἀλλὰ θά ἐνήργει ὑπηρεσιακῶς. Καί ἡ λέξις αὕτη ἰδοῦ πῶς ἐννοεῖται: Θά διέτασσε δι' ἐγγράφου τό Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (ὅπερ καί ἔπραξε), τοῦτο δε θά διεβίβαζε τὴν διαταγὴν εἰς τό Φρουραρχεῖον Πειραιῶς, ὅπερ θά ὑπεχρεοῦτο νά παραλάβῃ αὐτὴν καί ἀκολουθῶς μεταφέρῃ εἰς τό Ὑπουργεῖον. Ἀλλὰ πόσον χρόνον θά διήρκει ἡ ἐκτέλεσις αὕτη δέν εἶνε δύσκολον νά ἐννοήσῃτε ἂν λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι χιλιάδες διαταγαὶ ἡμερησίως ἀπευθύνονται πρὸς τό Φρουραρχεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν. Καί δέν ἤρκει μόνον τοῦτο. Τό Ρουμαν. Πρακτορεῖον ἔσχε τὴν κακὴν ἀντίληψιν νά μὴν μᾶς καταστήσει γνωστά τὰ ναῦλα τὰ ὁποῖα ὤφειλε νά καταβάλῃ ὁ μέλλων νά παραλάβῃ τό κιβώτιον (ἀπορῶ δέ πῶς ὑμεῖς δέν ἀπεστείλατε τοῦτο ἀπηλλαγμένον τελῶν). Ὡς ἐκ τούτου, τό Φρουραρχεῖον, τό ὁποῖον θά ἐζήτει τό κιβώτιον, δέν θά ἦτο ὑποχρεωμένον νά καταβάλῃ καί τὰ ναῦλα, ἀλλὰ δι' ἐγγράφου του θά ἐγνωστοποιεῖ εἰς τό Ὑπουργεῖον περί τούτου καί αὐτό ἀκολουθῶς θά ἐγνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιστέλλουσαν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται διὰ νά καταβάλῃ τὰ τέλη καὶ οὕτω θά εἴχομεν δύο κύκλους ἀπὸ Φρουραρχεῖον, Ὑπουργεῖον, Βουκουρέστιον καί ἔπειτα πάλιν ἀπὸ Βουκ/ιον, Ὑπουργεῖον, Φρουραρχεῖον καί ἀντιστρόφως. Ἰδοῦ ἐν συντομίᾳ ἡ ἐξήγησις τῆς λέξεως «ὑπηρεσιακῶς». Τοῦτο τό κακόν βεβαίως, τό ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ἀκόμη τὴν τροχίαν του, ἐπρολήφθη χάριν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν ἐνός ἀξιωματικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα καί ὅστις, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπισκέψεις μου εἰς τό ὑπουργεῖον ὅπως λαμβάνω γνῶσιν τῶν

ἐνεργειῶν των, μοί ὡμολόγησεν εἰλικρινῶς ὅτι αἱ διατυπώσεις εἶνε κολοσσιαῖαι ἀπέναντι τῆς ἐκτελέσεως καί ὅτι θά δεῖσῃ νά παρέλθῃ ἀρκετός χρόνος. Κατόπιν τούτου, ἔπρεπε νά ἐγκαταλείψωμεν αὐτὴν τὴν νόμιμον ὁδόν. Προσεφέρθη εἰς τὸν Προσωπάρχην κ. Νίδερ νά ἐκτελέσω, εἰ δυνατόν, μόνος μου τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς παραλαβὴν τοῦ κιβωτίου ἐκ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς καί παραδώσω αὐτό εἰς τό Ὑπουργεῖον διὰ τὴν εὐχερῇ ἐκτέλεσιν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νά πιστοποιήσω τὴν ταυτότητά μου διὰ μιᾶς ἐγγυήσεως καί εἰς τοῦτο προσεφέρθη ὁ ἄνω ρηθεὶς γνώριμός μου ἀξιωματικός. Οὕτω μοί ἐχορηγήθη ἡ ἔγγραφος αὕτη σημειώσις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Προσωπάρχου κ. Νίδερ, δι' ἧς παρεκαλεῖτο τό Πρακτορεῖον καί τό Τελωνεῖον ὅπως παραδώσωσιν εἰς ἐμέ τό πρὸς τό Ὑπουργεῖον ἀποσταλὲν ἐκ Βουκουρεστίου κιβώτιον.

Ἐκτοτε ἡ ἐκτέλεσις ἀνετίθετο εἰς ἐμέ. Παραλαβὼν τό ἔγγραφον, μετέβην αὐθημερόν εἰς τό Ρουμ. Πρακτορεῖον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὴν σχετικὴν διαβεβαίωσιν πρὸς τό Τελωνεῖον, ἀφοῦ κατέβαλον τὰ ναῦλα, ἀνερχόμενα εἰς 9.90 φρ. καί ἔλαβον τὸν ἀριθμὸν τοῦ κιβωτίου. Μεταβάς ἀκολουθῶς εἰς τό Τελωνεῖον, κατόπιν Ἑρακλείων ἐρευνῶν ἐν τοῖς καταγωγίοις τῆς Ρουμ. ἀποθήκης, ἀνεῦρον τό κιβώτιον. Ἀλλὰ δέν ἔμελλε νά λήξουν ἕως ἐδῶ τὰ πράγματα. Ἐπρεπε νά κάμω διασάφισιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τελωνείου τοῦ ἀντικειμένου τό ὁποῖον λαμβάνω, ἐπὶ ἐνσήμου χάρτου, καί τὰς ἄλλας διατυπώσεις τὰς ὁποίας ἔπρεπε νά ὑποβάλλω εἰς ἐγκρίσιν τοῦ Τελωνίου. Ἀλλ' ὅτε τό παρελθόν Σάββατον, τούτων γενομένων, τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα καί ἠνοίχθη τό κιβώτιον ὅπως ἐπιθεωρηθῇ παρὰ τοῦ τελωνίου καί τοῦ Συμβουλίου, ἕτερα προσκόμματα παρενεβλήθησαν.

Ἐπειδὴ τό ξῖφος ἐθεωρήθη ἀντικείμενον πολυτελείας καί οὐχὶ κοινῆς στρατιωτικῆς χρήσεως, ἀπεφάνθη τό Συμβούλιον ὅτι δεόν νά τελωνισθῇ νομίμως πρὸς 20%, ἐξετιμήθη δέ, κατ' αὐτούς, ἀξίας 10.000 φρ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἀντέτεινα ὅτι τό ἀντικείμενον ἀνήκει εἰς τό Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν καί ἔδει ἄρα νά ἀποδοθῇ ἀτελῶς, μοί ἀπῆντησαν ὅτι διὰ νά συμμορφωθῶσι πρὸς τοῦτο ὤφειλε νά τοὺς διατάξῃ τό Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται τό Τελωνεῖον καί οὐχὶ τό τῶν Στρατιωτικῶν. Ὡς ἐκ τούτου, ἐδέησε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν νά μεταβῶ πάλιν εἰς τό Ὑπουργεῖον καί νά πα-

ρακαλέσω διαταγήν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τοῦτο διατάξῃ τὸ Τελωνεῖον διὰ τὴν ἀτελῇ ἐκτελώνισιν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐγένετο αὐθημερόν, χάριν, ὡς ἀνέφερα, εἰς τὸν γνῶριμόν μου ἀξιωματικόν, ὅστις πάντοτε προσεφέρετο προθύμως νὰ μοί παράσχῃ εὐκολίας. Ἐμελλεν ὁμως τοῦτο νὰ ὑπογραφῇ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ Βενιζέλου, παρ' οὗ καὶ ὑπεγράφη τὴν ἐπομένην Τετάρτην. Ἐκτοτε, ὑπερπηδήσαντες καὶ τὴν δυσχέρειαν ταύτην, δέν ὑπελείπετο εἰ μὴ ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ ἔγγραφον ἀνέλαβον καὶ πάλιν μόνος μου νὰ μεταβιβάσω εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα ἐδέησε νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Διομήδους καὶ νὰ δοθῇ συγχρόνως ἡ κατάλληλος διαταγὴ πρὸς τὸ Τελωνεῖον. Τὴν ἐπομένην Παρασκευὴν ἔλαβον μόνος τὴν διαταγὴν καὶ μετέβην πάλιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, παραλαβὼν καὶ χωροφύλακα παρὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὸν τύπον, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, καὶ οὕτω ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως παρὰ τῶν κ.κ. τελωνῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μοί παρεδόθη τὸ ξῖφος ἀτελῶς, καταβαλὼν μόνον τὰ ἐκτελωνστικά ἐξοδα τῶν διατυπώσεων φρ. 10.25. Κατόπιν τούτου, μετὰ τοῦ χωροφύλακος φέροντος τὸ κιβώτιον, μετέβην σιδηροδρομικῶς καὶ εἶτα ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, πληρώσας καὶ τὰ ἐξοδα τοῦ χωροφύλακος καὶ παρέδωσα τὸ κιβώτιον εἰς τὸν Προσωπάρχην κ. Νέδερ.

Ἐκεῖ ἐγένετο συνάθροισις ἀξιωματικῶν περιεργαζομένων τὸ ξῖφος καὶ ἐκφερόντων κρίσεις. Γενικῶς ἤρρεσεν, ἀλλ' ἔχει τὰ ἀντικανονικά τρωτά του. Φαίνεται ὅτι τὸ ἐργαστάσιον δέν εἶνε εἰδικόν διὰ ξίφη. Ὁ ρυθμός του ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς ξίφος διπλωματῶν καὶ οὐχὶ στρατιωτικῶν. Ἐξ ἄλλου στερεῖται λεπτῆς κατασκευῆς. Ὁ δικέφαλος ἀετός εἶνε ὅ,τι ἀντικανονικόν καὶ ἄξεστον. Τὸ δέ ὅλον τέμνον μέρος τοῦ ξίφους δέν εἶνε κατασκευασμένον ἐκ σύρματος μὴ ἐπιδεχομένου ὀξειδώσεως. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐκ τῆς ὑγρασίας τῆς ἀποθήκης ἔπαθεν ὀξείδωσιν. Ἡ θήκη καὶ ἡ λαβὴ ἀρέσει πολὺ. Ἐκεῖνο δέ τὸ ὅποιον ἀρέσει πολὺ εἰς ὅλους εἶνε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸ αἶσθημα τῶν Μολιστινῶν, ὑφ' οὗ ὠρμήθη ἡ δωρεά. Τοῦτο ἐκφράζεται μεθ' ὑπερηφανείας πᾶς τις καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καυχᾶσθε, διότι θὰ εὕρητε διεσπαρμένον τὸ ὄνομα τῆς Μολίστης μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων καὶ ἰδίᾳ

ἀξιωματικῶν. Τὴν προσεχῇ Δευτέραν πρόκειται νὰ προσκληθῇ ὁ κ. Παπανικολάου ὅπως τῷ ἐγχειρισθῇ, συγχρόνως δέ κατόπιν τούτων πάντων θὰ ζητήσω νὰ παρουσιασθῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἀντιπρόσωπός σας, ἀπευθύνων κατάλληλον προσφώνησιν κατὰ τὴν παράδοσιν. Σήμερον δέ ὑπέβαλον ἑτέραν ἀναφορὰν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκθέτω ὁλόκληρον τὸ ἱστορικόν τῆς μάχης τῆς Μολίστης καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἔνεκα τῆς ὁποίας προσφέρεται ἡ σπάθη, διότι τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον διελάμβανε μόνον ἀπλῶς «εὐγνωμοσύνης ἔνεκεν». Ἐν τέλει δέ παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργόν ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἐν λόγῳ σωτήρα μας νὰ φέρῃ τὴν προσφερομένην σπάθη. Τοῦτο θὰ ἐπιτύχωμεν. Ἐλπίζω νὰ ἐκδοθῇ Βασιλικόν Διάταγμα, τὸ ὅποιον θὰ περιέλθῃ εἰς γνῶσιν καὶ Ὑμῶν.

Τὴν τιμὴν ταύτην ὁ κ. Παπανικολάου θὰ διαβιβάσῃ πρὸς ὅλον τὸ τάγμα του, τὸ ὅποιον ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τῆς Μολίστης, ἵνα λάβωσι γνῶσιν πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ του, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς προσγενομένης τιμῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῆς ἥρωικῆς δράσεως ἀπάντων τῶν πολεμιστῶν, ἔχων ὡς δόγμα τὸ γαλλικόν «l' officier par les soldat» (ὁ ἀξιωματικὸς διὰ τῶν στρατιωτῶν). Τοῦτο μοί ἐξέφρασεν πρό ἡμῶν. Ἐλπίζω δέ πρό τῆς λήψεως τῆς παρουσίας μου νὰ ἔχητε εὐχαριστήριον τηλεγράφημα παρὰ τοῦ ἰδίου.

Πολλὰ εἶχον νὰ διαλάβω περὶ τοῦ γοήτρου τούτου τῆς Μολίστης, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴν ἐξαντλήσω τὴν ὑπομονὴν σας ὑπερβαίνων τὰ ὅρια τοῦ χώρου. Ἐπιφυλάσσομαι ὅθεν νὰ περιλάβω τὰς λεπτομερείας ὅταν παραδώσω ὑμῖν εἰς ἱστορικὴν ἔκδοσιν. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰ ἐξοδα, εὐχαρίστως θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὴ ζητήσω αὐτά, συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν δωρητῶν, ἀλλὰ... πᾶς λόγος ἐν ὑμῖν περιττεύει- διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μοί τὰ ἀποστείλητε. Πρέπει δέ νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι διότι ἐγλυτώσαμε τόσον εὐθυνά ἄνευ τελωνειακῶν δασμῶν. Κατόπιν τούτων, ἐλεεινολογήσατε καὶ σεῖς -ὅπως ἡμεῖς- διὰ τὴν βραδύτητα, τὸ χαρτοβασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν γραφειοκρατίαν αὐτῆς, ἥτις ἀκολουθεῖ ἀκόμη τὴν νόμιμον ὁδόν!!! Ταῦτα ἐθεώρησα καλόν νὰ καταστήσω ὑμῖν γνῶστὰ, κατόπιν τοῦ κύρους δι' οὗ μᾶς περιβάλλετε καθιστῶντας ἡμᾶς πληρεξουσίου τῆς παραλαβῆς, τὸ ὅποιον ἂν καὶ ἀργά ἐν τούτοις τυγχάνει ἐκτιμήσεως. Διαβιβάσατε τὰ προσήκοντα τοῖς πᾶσι.

Η μεγάλη πυρκαγιά στα Ιωάννινα το 1869

Επιμέλεια Θωμά Β. Ζιώγα

Εισαγωγή επιμελητή

Τα Ιωάννινα, στη διάρκεια της τουρκοκρατίας, είχαν εξελιχθεί σε μεγάλο διοικητικό και εμπορικό κέντρο του οθωμανικού Κράτους. Όλοι έχουν ακούσει ότι τότε τα *Γιάννινα* ήταν «*πρώτα σι' άρματα, στα γρόσια και στα γράμματα*». Αυτό το δεύτερο πρωτείο, *τα γρόσια*, ασφαλώς και σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με την *αγορά* της πόλης, στην οποία γίνονταν πάσης φύσεως εμπορικές και χρηματικές συναλλαγές από Έλληνες, Εβραίους και Οθωμανούς. Ο Αληπασάς (1744-1822), κατά την τριακονταπεντάχρονη ηγεμονία του (1788-1822) με έδρα τα Ιωάννινα, συνετέλεσε μεγάλως στην περαιτέρω πρόοδο της πόλης, παρά τις αυθαιρεσίες του, καθώς επέβαλε τάξη και ασφάλεια στο πασαλίκι του. Χωρίς αυτά τα δυο δεν μπορούσε να υπάρξει οικονομική ανέλιξη του τόπου. Οι κάθε λογής έμποροι εγκαταστάθηκαν στην αγορά της πόλης και συναλλάσσονταν παντοιοτρόπως, κερδίζοντας πλούτο. Η αγορά απλώθηκε, τα καταστήματα πολλαπλασιάστηκαν, και ο κόσμος συνέρρεε στην πόλη για τις αγορές του.

Η αγορά της πόλης, που εν πολλοίς ταυτίζεται κατά τη θέση της με τη σημερινή, ήταν άναρχα και πρόχειρα δομημένη, όπως αυτό συνέβαινε σε όλες τις πόλεις της καθ' ημάς Ανατολής. Οι δομικές κατασκευές των καταστημάτων σε

όλη την έκτασή της δεν παρείχαν καμία αντιπυρική ασφάλεια, πολύ δε περισσότερο που αυτά ήταν χτισμένα κατά το συνεχές σύστημα, ήτοι το ένα σε επαφή με το άλλο. Ίσως μόνον κάποιοι διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ των καταστημάτων ή εργαστηρίων ήταν λιθόκτιστοι ή πλινθόκτιστοι και συνεπώς πυράντοχοι. Όλα τα λοιπά δομικά στοιχεία, ήτοι τοίχοι ξυλόπηκτοι/τσατμάδες, τοίχοι από ξυλοκατασκευές, οροφές από σανίδι, ταβάνια ξυλόπηκτα/μπαγδανί, ξύλινες στέγες, προεξέχοντα στέγαστρα πεζοδρομίων, κ.λπ., ήταν εύφλεκτα από τη φύση του υλικού τους. Αρκούσε και μια μικρή εστία φωτιάς για να γίνει όλη η αγορά παρανάλωμα. Η έλλειψη δικτύου ύδρευσης και πυροσβεστικών μέσων επέτεινε τον κίνδυνο επέκτασης κάθε εστίας φωτιάς. Ίδια και χειρότερη κατάσταση επικρατούσε και στις μικρότερες πόλεις. Γι' αυτό οι πυρκαγιές ήταν συχνές εκείνη την εποχή, όπως π.χ. συνέβη με την αγορά της Κόνιτσας, η οποία έγινε παρανάλωμα πυρός 2 φορές σε μια δεκαετία, το 1863/4 και το 1874, [εφημ. BYZANTIS Κων/πόλης, φύλλο 21-09-1874 | αναδημοσίευση Χαρ. Γκούτος, περ. ΚΟΝΙΤΣΑ, τεύχ. 211/2020, σελ. 85-86].

Μετά το 1800, το κακό συνέβη αρκετές φορές στα Ιωάννινα. Τον Αύγουστο του 1820, από εμπρησμό διατεταγμένο από τον ίδιο τον Αληπασά, που αμυνό-

ταν τότε κατά των σουλτανικών στρατευμάτων που τον πολιορκούσαν, κήκε όλη η αγορά και μεγάλο μέρος της πόλης. Έμεινε στην ιστορία ως «μεγάλος χαλασμός». Πριν ακόμη συνέλθει από αυτήν την καταστροφή, ό,τι ξανακτίστηκε στην αγορά ξανακάηκε τον Ιούλιο του 1830 από πυρκαγιά που προκάλεσε ο Καραμουρατάτης Γιακούμπης. Τα αίτιά της είναι ακόμη ιστορικά θολά.

Φοβερή καταστροφή επέφερε η πυρκαγιά που ξέσπασε την 28-07-1869 (με το παλιό ημερολόγιο). Δεν έμεινε στην κυριολεξία τίποτε όρθιο στην αγορά, η οποία με κόπους και δαπάνες είχε κάπως ορθοποδήσει από τη φωτιά του 1830. Κάποιοι ιστορικοί υπαινίσσονται, εκ των υστέρων βέβαια, ότι η πυρκαγιά ήταν εμπρησμός που έγινε κατ' εντολή του Αχμέτ Ρασίμ πασά, τότε Βαλή/Διοικητή Ιωαννίνων (από Φεβρουάριο 1868 έως και Σεπτέμβριο 1871), με σκοπό να ρυμοτομήσει και αναβαθμίσει την πόλη. Αυτό όμως παραμένει συνομωσιολογική εικασία, διότι ποτέ δεν τεκμηριώθηκε, ούτε και φαίνεται λογικό. Τον υποψιάζονται επειδή ήταν μορφωμένος, σπουδαγμένος στη Γερμανία *μηχανικός*, μιλούσε τρεις γλώσσες (τουρκικά, ελληνικά, γαλλικά), ήταν νεωτεριστής και μεταρρυθμιστής (στα πλαίσια του Τανζιμάτ) και πολύ παραγωγικός σε δη-

μόσια έργα, μεταξύ των οποίων και η περιώνυμη τοξωτή γέφυρα Κόνιτσας επί του Αώου, ενώ άσκησε και πολιτική μετατροπής του ημιονικού οδικού δικτύου σε αμαξιτό. Την υποψία τους επαυξάνει το γεγονός ότι είχε προτείνει σε ανύποπτο χρόνο τη διαπλάτυνση και ευθυγράμμιση των κεντρικών οδών της πόλης, πρόταση που καταπολεμήθηκε σθεναρά από τους τα πρώτα κατέχοντες μουσουλμάνους Γιαννιώτες, και ότι από τη φωτιά αποτεφρώθηκαν κυρίως εργαστήρια και καταστήματα Χριστιανών και Εβραίων και καμία οικία Οθωμανού. Ακόμη και τη συγκυρία της υπηρεσιακής απουσίας του από την πόλη την ημέρα της φωτιάς (είχε αναχωρήσει 2 μέρες πιο πριν για τη Θεσσαλία) τη θεωρούν ύποπτη και σκόπιμη, για να μην ενοχοποιηθεί, όπως και όντως συνέβη, αφού δεν αντικαταστάθηκε άμεσα από την κεντρική Κυβέρνηση με άλλον Βαλή.

Στην τελευταία αυτή πυρκαγιά αναφέρεται το άρθρο που επιμελούμαι και αναδημοσιεύω εδώ, το οποίο είναι γραμμένο 2 μόλις ημέρες μετά την καταστροφή και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΝΕΟΛΟΓΟΣ της Κων/πόλης. Αν και μεταγράφεται εδώ μονοτονικά είναι πλήρως κατανοητό παρά την καθαρεύουσα της τότε εποχής.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 1/13 Αυγούστου 1869.
(Ιδιαίτερα αλληλογραφία «Νεολόγου»)

Προχθές, Δευτέρα 28 Ιουλίου, περί την πέμπτην ώραν της νυκτός, αίφνης ο κρότος πυροβόλου και η απαίσιος φωνή της σάλπιγγος ανήγγειλαν εκ του φρουρίου την έκρηξιν πυρκαϊάς, και παρευθύς τα όμματα απάντων εστράφησαν προς το κέντρον της αγοράς, εν η δυο καταστήματα εγίνοντο συνάμα του πυρός παρανάλωμα. Το πυρ, ως λέγεται, εξήλθεν εκ του καταστήματος του κ. Δ. Κρουσάλη, όστις επώλει διάφορα είδη και πετρέλαιον. Αμέσως οι δυστυχείς έμποροι και άπας ο κόσμος έσπευσεν ίνα σώσωσι τας πραγματείας εκ των παρακειμένων καταστημάτων και εργαστηρίων· έσωσαν όσας ήτο δυνατόν, ρίψαντες άλλας μεν εις λιθόκτιστα μαγαζεία και άλλας τήδε κακέισε. Οι προς το κέντρον της πυρκαϊάς γειτονεύοντες έμποροι έπαθον πολλάς ζημίας εκ του πυρός, των δε περισσότερον απεχόντων, αν και ολίγον ούτοι διέσωσαν, αλλά και αυτά αι διασωθείσαι περιήλθον κατά πλείστον μέρος εις χείρας ανθρώπων θεωρησάντων κατάλληλον την στιγμήν ίνα πλουτίσωσι εκ της καταστροφής άλλων.

Άμα ως ηκούσθη η απαίσιος κραυγή της πυρκαϊάς, άπασαι αι πολιτικά και στρατιωτικά Αρχαί και οι Πρόξενοι των ξένων δυνάμεων έσπευσαν εις τον τόπον της γενικής καταστροφής· επεκράτει άκρα νηνεμία· επειδή η αγορά ήτο εκτισμένη εκ ξύλων, αλλ' αφού επυρπο-

λήθη κατά το 1830 εν μηνί Ιουλίω και εις την αυτήν σχεδόν ημέραν παρά του Γιακούμπεη Καραμουρατάτου, και ουδεμία είχε ληφθή πρόνοια προς εξασφάλισιν αυτής από του πυρός, επειδή αι οδοί ήσαν σκεπασμένες από ξυλίνην σκέπην, και επ' αυτής συνείχοντο ελάσματα λευκοσιδήρου ίνα προφυλάπωνται τα καταστήματα από των ηλιακών ακτίνων, δια ταύτα πάντα η καταστροφή αυτής επήλθεν εντελής, λαβόντος του πυρός διαφόρους διευθύνσεις και υπέρ τας εννέα ολοκλήρους ώρας διαρκέσαντος, απετεφρώθησαν δε υπέρ τα 1200 καταστήματα και οικία· αι διαστάσεις ας έλαβε το πυρ ήσαν τεράστιαι, και αν υπήρχε άνεμος, η πόλις άπασα σχεδόν θα κατεστρέφετο.

Νυν η αγορά των Ιωαννίνων δεν υφίσταται καθ' όλην την σημασίαν της λέξεως, οι δε εν τη αλλοδαπή συμπολίται ημών πολύ θα λυπηθώσι όταν ακούσωσιν ότι από το φαρμακείον του Κ. Βουλοδήμου και της απέναντι τούτου οικίας του κ. Λούλη μέχρι της οικίας του ενδ. Κωνσταν έφέντη και του απέναντι ταύτης λιθόκτιστου καφενείου του ενδ. Νικολάκη έφέντη μουαβίνου του βιλαετίου Αρχιελάγους, και από το μέρος του στρατώνος μέχρι του χάνδακος του φρουρίου, ίχνος οικοδομής δεν έμεινε.

Περί την 12 ώραν της επιούσης, το λυσσαλέον στοιχείον εστράφη προς την ιουδαϊκήν συνοικίαν την απέναντι του φρουρίου και θα κατήντα μέχρι της αποβάθρας, ένθα ευρίσκεται άφθονος

ύλη οικοδομσίμου ξυλικής, οπόθεν ορμώμενον μετά μείζονος δυνάμεως θα κατέστρεφε τας συνοικίας Σαράβας και Μητροπόλεως, αλλά χάρις εις τινα ληφθέντα σύντονα μέτρα και η συνοικία αύτη εσώθη.

Άπαντες ποθάνθημεν τας αλγεινάς εντυπώσεις του καταστρεπτικού τούτου στοιχείου, και οι πάντες συμφωνούσιν εις τούτο ότι αι συνέπειαι της πυρκαϊάς θέλουσι είσθαι οδυνηραί εν των μέλλοντι· διότι η πόλις ημών, μεσόγειος ύσσα και εξαγωγής τοπικών προϊόντων σπερουμενη, και από πολλού κωλαίνουσα ως προς το εμπόριον, δεν δύναται ευκόλως να αντικαταστήσιν τας μεγάλας ας έπαθε ζημίας ειμή μετά παρέλευσιν δεκάδων ενιαυτών. Δύνανται οι αδιάφοροι να μας παρηγορήσωσιν ότι θέλουσι πλατυνθή αι οδοί, ότι τα καταστήματα θέλουσι γίνει πέτρινα και εν ευθυγραμμία, και τόσα άλλα· αλλά συλλογίζόμενοι ότι ολίγοι είναι εκείνοι οίτινες θα δυνηθώσι να ανακτίσωσιν ως πρέπει τα καταστήματά των, ότι άπαντες εξωκονόμουν τον καιρόν δια των αμοιβαίων πιστώσεων, ότι δυσκόλως θέλει επανέλθει η προς αλλήλους πίστις, ότι δεν έίμεθα εν Κωνσταντινουπόλει, όπου, μετά την πυρκαϊάν, το οικόπεδον αξίζει περισσότερον της πρώην τιμής του πυρποληθέντος κτήματος, προβλέπομεν ότι τα Ιωάννινα θέλουσιν αισθανθή τας ως είπον οδυνηράς συνεπείας.

Υπολογίζεται ότι τα θύματα της πυρκαϊάς εισί τα δυο τρίτα Χριστιανοί, το έν τρίτον Ιουδαίοι και ολίγοι Οθωμανοί ως προς τα εργαστήρια, ως προς τας οικίας όμως τα τέσσαρα πέμπτα εισίν Ιουδαίοι

και το έν πέμπτον Χριστιανοί, ενώ ουδεμία οθωμανική οικία έπαθεν· εκ δε των πυρποληθέντων εργαστηρίων ικανός αριθμός είναι οθωμανική ιδιοκτησία και μάλιστα βακουφίων. Αι ζημίαι των παθόντων αμέσως εκ του πυρός υπολογίζονται κατά την επιτόπιον εφημερίδα εις 600,000 χιλ. λίρ., αλλ' επί του παρόντος ουδείς δύναται να εξακριβώσι τον αριθμόν, αλλά δύναται να είπω ότι εμμέσως έπαθε πάσα η πόλις, μηδέ του ελαχίστου πολίτου εξαιρουμένου.

Η επιτόπιος Αρχή έσπευσε να εξοικονομήσιν τας άπόρους δυστυχείς οικογενείας των παθόντων, παρέχουσα αις στρατιωτικάς σκηνάς και άλλας ευκολίας. Ικανόν μέρος διαρπαγείσης περιουσίας συνάγεται εις το διοικητήριον, ένθα προσκαλούμενοι οι ιδιοκτήται και αναγνωρίζοντες αυτήν λαμβάνουσιν έκαστος την ιδική του. Ουδεμία υπάρχει αμφιβολία ότι άμα ως η Α. Εξ. ο γενικός διοικητής, όστις από του παρελθόντος Σαββάτου είχε μεταβή εις Θεσσαλίαν, πληροφορηθή τα διατρέξαντα θέλει επισπεύσει την εις τα ενταύθα επάνοδόν του, και εκ της προς την Υψ. Πύλην περιγραφής του δυστυχήματος της πόλεως ταύτης ευελπιστούμεν ότι η αυτοκρ. κυβέρνησις εν τη πατρική μερίμνη αυτής θέλει χορηγήσει πλείστας όσας ανακουφίσεις και περιθάλψεις εις κοινωνίαν καταστάσαν πλέον άνίκανον προς συντήρησιν αυτής εν γένει, εξαιρέσει ολίγων εκ των τριών εθνών.

Τ. . . .

Εξ ετέρας αλληλογραφίας ημών απο-
πώμεν τα εξής:

Ακόμη δεν δυνάμεθα να συνέλθω-
μεν εκ της συμφοράς. Όλη η από Πλά-
τωνα μέχρις Αγίου Νικολάου οδός με-
τεβλήθη εις αγοράν, διότι οι δυστυχείς
κάθηνται κατά γης και πωλούσιν ό,τι
έκαστος διέσωσεν, ίνα πορισθή τον επι-
ούσιον άρτον. Το θέαμα είναι οικτρόν,
αι ζημία ακαταλόγιστοι. Εκατοντάδες
δυστυχών Ισραηλιτών τα πάντα απωλε-
σάντων περιφέρονται άστεγοι και αβοή-
θητοι, διότι τίς ο βοηθήσων, αφού όλοι
κατά το μάλλον και ήπτον επάθομεν;

Εν τη καταστροφική ταύτη πυρκαϊά
έδειξαν απαραδειγμάτιστον γενναιότητα

και τιμιότητα τάξις τις ανθρώπων λεγο-
μένων *ασπροσκούφιδων* ως εκ του κα-
λύμματος της κεφαλής, νέων εργατικών
και τιμιωτάτων. Ούτοι πανταχού έτρεχον
προσφέροντες την γενναίαν αυτών καρ-
δίαν και τους στιβαρούς βραχίονας.
Απέκοψαν άνευ βοηθητικών μέσων
πολλά μέρη και περιώρισαν το πυρ του
να λάβη μείζονας διαστάσεις. Εκ δε των
διαπιστευθέντων αυτοίς πραγμάτων,
όσα διέσωσαν εκ της πυρκαϊάς, ουδέ
βελόνη εκάθη. Ταύτα προς δίκαιον αυ-
τών έπαινον.

Αθήνα, 16-05-2020
Θωμάς Β. Ζιώγας

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Γρηγόριος,
Θεολόγος, πρώην Λυκειάρχης

Όλοι είμαστε Έλληνες. Οι νόμοι
μας, η φιλολογία μας, η θρησκεία μας,
οι τέχνες μας έχουν τις ρίζες τους στην
Ελλάδα. Γιατί χωρίς την Ελλάδα, η Ρώ-
μη η οδηγήτρια, η κατακτήτρια, δεν θα
μπορούσε να σκορπίσει κανένα φως κι
εμείς θα ήμασταν ειδωλολάτρες και
άγριοι. Η μορφή και το Πνεύμα του αν-
θρώπου έφτασαν την τελειότητα στην
Ελλάδα». (ΠΕΡΣΙ ΣΕΛΛΕΪ, Άγγλος ποι-
ητής και μέγας Φιλέλληνας).

Εδώ στον αγαπημένο Βράχο του Αι-
γαίου, την Ελλάδα και κατ' εξοχήν στον
Βράχο της Ακρόπολης και στον Βράχο
του Πνεύματος συναντήθηκαν ο κλασι-
κός μας πολιτισμός, η Ρώμη, η Βίβλος
και το Βυζάντιο, όπου όλα μαζί ενώθη-
καν και έγιναν ένα, όπως ο ήλιος και το
φως, φυσικά ύστερα από πολλές θέσεις
και αντιθέσεις, αίμα, πόνος και δάκρυ. Η
κλασική Ελληνική Παιδεία, δόμησε την
πειθαρχία του Πνεύματος και έδωσε το
εξαίρετο παράδειγμα της τελειότητας σε
όλα τα πεδία.

Η Ρώμη εφάρμοσε δραστική καινο-
τομία στα ανθρώπινα δικαιώματα για
όλους τους ανθρώπους, όλων των φυ-
λών και όλων των γλωσσών, μαζί με τα

ευεργετήματα της ανεξιθρησκείας και
της σωστής διοίκησης.

Η σταυρωμένη χριστιανική αλήθεια
άλλαξε το βάθος της συνειδήσεως των
ανθρώπων, ημέρωσε την ψυχή τους και
ευαγγελίστηκε την επανάσταση της
ΑΓΑΠΗΣ και την καινοποίηση-μετα-
μόρφωση του κόσμου: «Ιδού καινά τα
πάντα ποιώ.....», και κοινά Γιατί. «Του
Κυρίου είναι η Γη και το πλήρωμα αυ-
τής.....».

Το Βυζάντιο με τα μυρίπνοα άνθη του
Παραδείσου, τους Πατέρες της Εκκλη-
σίας: Δίδαξε, φώτισε και έσωσε λαούς,
σεβάστηκε το πολιτιστικό είναι και γί-
γνεσθαι αυτών, εφάρμοσε κοινωνικό
κράτος στην υγεία με τις περίφημες Βα-
σιλειάδες, ενίσχυσε την παιδεία και το
κράτος Πρόνοιας για τους αδύνατους:
«κανένας φτωχός να μην υπάρχει μετα-
ξύ σας.....». Με το Διάταγμα των Μεδιο-
λάνων του Μ. ΚΩΝΣΑΝΤΙΝΟΥ εφαρ-
μόστηκε η ανεξιθρησκεία όλων των λα-
ών.....

Δίκαια λοιπόν κατά τον Γάλλο Ακα-
δημαϊκό ΜΩΛΛΕΡΟ τονίστηκε ότι: «Η
Ελλάδα είναι η Αγία γη του δυτικού Πο-
λιτισμού, οι Έλληνες δημιούργησαν τον
πρώτο Παγκόσμιο Πολιτισμό. Αυτοί

ανακάλυψαν την αστρονομία, την Άλγεβρα, τη Γεωμετρία, τη ρητορική, την Τραγωδία, τη διαλεκτική, τη Δημοκρατία. Όταν λέμε ζήτω η Ελλάδα είναι σαν να λέμε ζήτω η ίδια η ζωή, ζήτω η κληρονομιά και η ελπίδα του ανθρώπινου γένους.....». Ο δε μεγάλος Γκαίτε είπε ότι: «Η Ελλάδα είναι το φως του κόσμου.....».

Ο κορυφαίος μας ποιητής ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ (Νόμπελ ποίησης), ποιητής του Φωτός, του Αιγαίου του Έρωτα και αγάπης γράφει: «Το δέντρο του Δημοτικού μας Πολιτισμού είναι ποτισμένο από τις στιγμές της Ελληνικής κληρονομιάς, που περιλαμβάνει τις ρίζες, τα θεμέλια πάνω στα οποία έχει κτισθεί ο σημερινός Πολιτισμός. Περιέχει τις ηθικές και ποιοτικές αξίες που καλλιεργήσανε η Σοφία των Αρχαίων Ελλήνων από το ένα μέρος και από το άλλο η αρετή και η σοφία της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Από εκεί η αξιοπρέπεια του ατόμου-προσώπου, από εκεί η πηγή της ελευθερίας.....».

Η μάνα Γη μυρίζει θάνατο, γιατί οι λαοί της έχασαν το ΦΩΣ τους από τον θηριώδη ατομισμό, την έλλειψη νοήματος ζωής, τον αδιάλλακτο υλισμό και από την πανσπερμία του αιώνος. Εδώ ισχύει κατά γράμμα ο στοχασμός του ΚΩΣΤΑ ΑΞΕΛΟΥ, διαπρέψαντος στο εξωτερικό:

*«Μπροστά μας ανοίγεται
η πλανητική εποχή,
χωρίς ν' ανοιγόμαστε εμείς
οι άνθρωποι.*

Η εποχή που δεν έχει σαν αλήθεια

*το Θεό,
δεν έχει πια σαν αλήθεια
τον άνθρωπο.
Η πλανητική εποχή είναι η εποχή
της ολικής περιπλάνησης.
Είναι η εποχή των ανθρώπων
που βαδίζουν προς το ίδιο
το ξεπέραςμα του ανθρώπου».*

Οι αλήθειες αυτές επιβεβαιώνονται και από τον διάσημο Αμερικανό Οικονομολόγο ROBER REICH στο βιβλίο του «Saving capitalis»: «..... οι οικονομικές Ελίτ, διαθέτοντας περισσότερη οικονομική εξουσία, άλλαξαν υπέρ τους τους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού. Ένας πίνακας που δημοσιεύει στη σελ. 162 προκαλεί σοκ, καθώς καταγράφει το εισόδημα δυο ομάδων στην Αμερική διαχρονικά. Δηλαδή το χαμηλότερο 90% των πολιτών και το υψηλότερο 10%. Τα πρώτα χρόνια 1949-1953 η πρώτη κατηγορία κέρδιζε 80% των εισοδημάτων. Όμως ήδη το 1970-1973 το ποσοστό υποχώρησε στο 60% και το 1982-1990 στο 20%. Το 2001-2007 ήταν λίγο παραπάνω από το 10%. Ενώ το 2009-2013 υποχώρησε κάτω από 10%. Όλα τα κέρδη λοιπόν πήγαν στους οικονομικά ισχυρούς. Αυτή είναι η κατάσταση της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής, καθώς και της σύνθλιψης του πολιτικού μεσαίου χώρου, δηλαδή της κοινωνικής συνοχής, της συναίνεσης και της μετριοπάθειας και η δομή αυτή συνεχίζεται.....» (εφημ. Συντακτών 6-7 Μαρτίου 2021).

Δίκαια λοιπόν ο σημερινός Πρό-

εδρος των Ηνωμένων Πολιτειών (Η.Π.Α.) κ. ΜΠΑΪΝΤΕΝ φορολογεί την οικονομική ελίτ, ρίχνοντας στην αγορά 4 τρισεκατομμύρια για την ενίσχυση της Παιδείας, της υγείας, της εργασίας, της προστασίας των οικονομικά αδυνάτων....., εφαρμόζοντας κατά γράμμα την κοινωνική πολιτική του αειμνήστου Προέδρου των Η.Π.Α. ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ.

Με την τότε οικονομική πολιτική ο τότε Πρόεδρος ΡΟΥΣΒΕΛΤ, έσωσε τη Χώρα του, το λαό του, βοήθησε οικονομικά την τότε καθημαγμένη Ευρώπη από τον πόλεμο και στάθηκε αλληλέγγυος στην τότε Σοβιετική Ένωση για να νικήσουν το θηρίο της Αποκάλυψης, τον ΧΙΤΛΕΡ. Η Ευρώπη, προ πολλού φαίνεται ότι έχασε την ψυχή της με τη λιτότητα για τους πολλούς και όχι για τους λίγους, με τα μνημόνια, με τη γραφειοκρατία και την αναποτελεσματικότητα με αποτέλεσμα να αφήσει το λαό της με ελλιπή εμβόλια. Φαίνεται ότι υπέκυψε στην ανταγωνιστικότητα των Φαρμακευτικών Εταιρειών και στα γεωπολιτικά, γεωστρατηγικά και γεωοικονομικά παιχνίδια των υπερδυνάμεων. Η πράξη αυτή στοίχισε πολύ ακριβά στην απώλεια ανθρώπων και σε τεράστια οικονομικά, ψυχολογικά και κοινωνικά προβλήματα. Άθελά σου έρχεσαι σε επαφή με τους στίχους του ΕΛΥΤΗ:

*«Της αγάπης αίματα με πορφύρωσαν
και χαρές ανείπωτες με σκιάσανε.*

*Ω! Σηκώθηκα μες την νοτιά
των ανθρώπων.....».*

Και: «Αχ! η αγάπη που χάθηκε

*στη σκόνη
και στη λασποργιά της ζωής».*

Είναι καιρός πια η Ευρώπη να μεταλάβει από το διαχρονικό ΦΩΣ της οικουμένης, και μετά από διάλογο, να ακολουθήσει κατά γράμμα το πρόγραμμα των Η.Π.Α. και να προβεί σε πολιτική και οικονομική ένωση, με ενιαία εξωτερική πολιτική και άμυνα, γιατί διαφορετικά οι λαοί θα φυλλορροήσουν, όπως η Αγγλία. Για να μην υπάρξει σύγκρουση Πολιτισμών με απρόβλεπτες συνέπειες οφείλουν οι κρατούντες τον Πλανήτη να εφαρμόσουν την: «... Συγκατοίκηση στην Αλεξάνδρεια, πόλη μυθική, που λίγο μετά το 331 π.Χ. χρόνο της ίδρυσης από τον Μέγα ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ, έγινε κοσμοπολίτικο κέντρο της Μεσογείου, στην οποία διαβίωναν: Έλληνες, Αιγύπτιοι, Εβραίοι, Άραβες, Ινδοί με κλειδί μια κοινή γλώσσα την Ελληνική (σήμερα Αγγλική). Ωστόσο παρά τους θεσμούς με οικουμενικό χαρακτήρα όπως το Μουσείο και η Βιβλιοθήκη οι φυλές διαβιούσαν πολιτιστικά σε παράλληλες κοινωνίες αρμονικά, χωρίς να γίνει το χωνευτήρι των λαών και των πολιτισμών.....».

Και την πολιτική της Ρώμης, του Βυζαντίου, της Ευρώπης και της Αμερικής. Εμπνευσμένοι από το φως των ψυχών και των ματιών τους: ο Μακαριστός Πρόεδρος των ΗΠΑ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΡΟΥΣΒΕΛΤ είπε: «Έχω πεισθεί ότι δεν υπάρχει σήμερα ζήτημα πνευματικό ή κοινωνικό ή πολιτικό, ή οικονομικό που να μην μπορεί να βρει τη λύση στο

πνεύμα της επί του ΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΙΑΣ του ΙΗΣΟΥ...» (Ματθαίου Ε' κεφ. στίχοι 3-13).

Ο κορυφαίος Θεολόγος-Φιλόσοφος, Πανεπιστημιακός Δάσκαλος, με τιμητική διάκριση από τον οικουμενικό Πατριάρχη κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ κορυφαίος κοινωνιστής αρθρογράφος ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑΣ γράφει: «... Η ΒΙΒΛΟΣ είναι ένα κείμενο πολιτικής ηθικής, μια θεωρία επανάστασης, με στόχο την παραδεισιακή αταξική κοινωνία. Κατά συνέπεια να είσαι χριστιανός σήμερα σημαίνει πριν απ' όλα ότι στρατεύεσαι στη δυναμική εξέγερση ενάντια στην κοινωνική αδικία και στην πολιτική καταπίεση. Ένα συλλαλητήριο είναι πράξη λατρείας, μια επαναστατική αφίσα είναι σύμβολο Πίστης. Η ενότητα στην πολιτική δράση είναι η νέα μορφή της Εκκλησιαστικής Κοινωνίας.....».

Ο Εθνικός μας ποιητής ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ τονίζει το διαχρονικό μήνυμα (στον ΓΕΩΡΓΙΟ ΤΕΡΤΣΕΤΗ) που απευθύνεται και σε εσωτερικούς και εξωτερικούς αποδέκτες: «Το μέλλον μας θα είναι μεγάλο, αν στηριχθούν όλα στην ηθική, αν βασιλεύσει η δικαιοσύνη, αν καλλιεργηθούν τα γράμματα, όχι για επιδεικτική ματαιότητα αλλά για ωφέλεια του λαού, που έχει ανάγκη από

ανατροφή και μόρφωση όχι σχολαστική. Τότε το μέλλον μας θα είναι μεγάλο» (εφημ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ).

Ο δε ΜΑΡΙΟΣ Π. ΜΠΕΤΖΟΣ, καθηγητής Συγκριτικής φιλοσοφίας, της Θρησκείας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών γράφει για τη συνάντηση στην Κωνσταντινούπολη του ΠΑΠΑ κ. ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ του ΙΣΤ' με τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ: «..... Η συνάντηση των δυό ηγετών είναι η τελευταία λέξη και ο καλύτερος λόγος, που ακούστηκε από εκκλησιαστικά ηγετικά χείλη στον καιρό μας. Συνδυάζει ανοιχτότητα και ταυτότητα, πίστη στην Παράδοση και εμπιστοσύνη στο μέλλον, λατρεία στο Θεό και Διακονία στον ΑΝΘΡΩΠΟ! "μέτρο πάντων ο άνθρωπος...", πολιτική ευθύνη και πολιτιστική συμμετοχή στις ωδίνες της ιστορίας και τις ωδίνες των ανθρώπων σήμερα.....».

Και ο πρώην Πάπας και ο νυν Πάπας κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ με τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ, εργάζονται για την Ειρήνη, την Κοινωνική δικαιοσύνη, την Αλήθεια, την Ελευθερία, τα ανθρώπινα δικαιώματα.....

Με αναστάσιμη ελπίδα σας ασπάζομαι.-

Αναγκαία και πολύτιμη η γνώση της Ιστορίας

του Χρίστου Απ. Ζάνη

Κάθε λαός με πράξεις και παραλείψεις γράφει την ιστορία του. Τα έργα του αποτελούν αντικείμενο μελέτης για τους ειδικούς επιστήμονες γιατί είναι το συστατικό στοιχείο της ταυτότητας και του πολιτισμικού επιπέδου σε όλους τους τομείς της εθνικής και κοινωνικής ζωής.

Η γνώση της ιστορίας βοηθάει στην αυτογνωσία που είναι αναγκαία για τη χάραξη της πορείας μας στο μέλλον. Οι ρίζες μας και η παράδοση αιμοδοτούν την ύπαρξή μας και ενισχύουν το υγιές φρόνημα. Από το παρελθόν αντλούμε διδάγματα χρήσιμα για το μέλλον. Φωτίζονται πλευρές και ανοίγονται δρόμοι για συσχετίσεις και χρήσιμα συμπεράσματα.

Είναι λοιπόν ανάγκη να γνωρίσουμε την ιστορία μας, όσο γίνεται, χωρίς προκαταλήψεις και ιδεολογικές αγκυλώσεις. Να ερευνούμε και να διασταυρώνουμε τις πληροφορίες για να πλησιάζουμε την αντικειμενικότητα.

Βέβαια δεν είναι εύκολο αλλά αναγκαίο γιατί έτσι θα προσεγγίσουμε την αλήθεια και θα ξεσκεπάσουμε τα ψεύδη και τις σκοπιμότητες που θολώνουν τα νερά και βολεύουν τους υπεύθυνους και τους ενόχους για τα κακώς κείμενα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι η διδασκαλία της Ιστορίας στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν ανταποκρίνεται στο αίτημα της αντικειμενικής και επιστημονικής δεοντολογίας. Η προσωπική εμπειρία στις σχολικές αίθουσες επί τριάντα και πλέον έτη το επιβεβαιώνει.

Αποσπασματικές αναφορές, παραλείψεις και σκοπιμότητες δεν υπηρετούν την αλήθεια και δεν βοηθούν στην επιτυχία του σκοπού της διδασκαλίας του μαθήματος της Ιστορίας. Η διδακτέα ύλη στα σχολεία και ο τρόπος διδασκαλίας της ιστορίας δεν κεντρίζει το ενδιαφέρον των μαθητών, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστώσει ο καθένας από συζητήσεις και σχόλια.

Είναι απογοητευτικό το γεγονός οι απόφοιτοι του Λυκείου να αγνοούν παντελώς τη Νεότερη Εθνική μας Ιστορία, όπως ο Β' παγκόσμιος πόλεμος, η Εθνική μας Αντίσταση, ο Εμφύλιος, η Χούντα, το Πολυτεχνείο, γεγονότα συνταρακτικά και πολυσήμαντα, είναι σχεδόν άγνωστα.

Οι Νέοι μας πρέπει να γνωρίζουν την αληθινή ιστορία της πατρίδας μας, τους

αγώνες και τις θυσίες των πατέρων τους, τις αρετές και τα ελαπτώματα για να κάνουν τις σωστές αξιολογήσεις και να χαράξουν τη δική τους πορεία στον κόσμο που ζουν και στο μέλλον που προοιωνίζεται δύσκολο γιατί η αντίδραση και τα άνομα συμφέροντα με την προπαγάνδα και τα μέσα που διαθέτουν προσπαθούν μεθοδικά να διαστρεβλώσουν την αληθινή ιστορία και να ξεχάσουμε τα εγκλήματα που διέπραξε ο ναζισμός - φασισμός και οι συνοδοιπόροι τους.

Να ξεχάσουμε τα Καλάβρυτα, το Δίστομο, τη Βιάννο, το Καμμένο, τη Μουσιωτίτσα, το Κεφαλόβρυσο, τους Λιγκιάδες, το Χορτιάτη.

Να ξεχάσουμε τις σφαγές των αμάχων, τους βιασμούς, τις λεηλασίες, τις καταστροφές και την αρπαγή του εθνικού μας πλούτου.

Οι ναζί είναι αμετανόητοι. Δεν παραδέχονται τα εγκλήματά τους και δεν είναι διατεθειμένοι να αποζημιώσουν όπως επιβάλλει το διεθνές δίκαιο. Κωφεύουν και προκαλούν!

Έφτασαν στο σημείο να γράφουν και να λένε π.χ. στη μάχη της Κρήτης ο λαός έδειξε απερίγραπτη βαρβαρότητα εναντίον των αλεξιπρωτιστών που εκτελούσαν το χρέος τους ως στρατιώτες του τρίτου Ράιχ. Η λέξη ντροπή δεν αρκεί! Ο κυνισμός προκαλεί!

Οι νέοι μας πρέπει να μάθουν την

αλήθεια γιατί πολεμήσαμε, ποιοι ήταν οι εχθροί μας, ντόπιοι και ξένοι, ποιοι στάθηκαν όρθιοι πολεμώντας και ποιοι εκμεταλλεύτηκαν τους αγώνες και τις θυσίες του λαού μας.

Και τέλος αν τιμωρήθηκαν όσοι συνεργάστηκαν με τους εχθρούς και πρόσδωσαν τα ιερά και όσια της φυλής.

Ο εορτασμός των εθνικών μας επετείων με δεκαρικούς λόγους, και παρελάσεις δεν επαρκούν για την βαθύτερη γνώση των γεγονότων και τον βαθύτερο προβληματισμό στα καίρια προβλήματα της εθνικής ειρήνης και του πολέμου.

Οι ιδεολογικές σκοπιμότητες και η σύγκρουση συμφερόντων θολώνουν τα νερά και δημιουργούν την πεποίθηση ότι ο πόλεμος είναι αναγκαίο κακό και η ειρήνη δεν μπορεί να στεριώσει.

Η άποψη αυτή εξυπηρετεί μόνον τα άνομα συμφέροντα.

Αν θέλουμε να προετοιμάσουμε τη νέα γενιά για έναν κόσμο ειρηνικό και άξιο στα πλαίσια του πολιτισμού δια των ηθικών αξιών, οφείλουμε να δράσουμε έγκαιρα και αποφασιστικά. Η αλλαγή του Εκπαιδευτικού Συστήματος και η επένδυση στη σύγχρονη Παιδεία θα βάλει φρένο στη βαρβαρότητα και το Φασισμό - Ναζισμό.

Η κυρά καπετάνισσα τον Αγώνα...

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

... η απόκτη ηρωίδα

Γράφει ο ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Απ' τα πανάρχαια χρόνια αν ψάξουμε να βρούμε στοιχεία που αφορούν στη Ζωή και τα έργα των Ελληνίδων, και ιδιαίτερα σε περιόδους πολέμων, θα βρούμε γυναίκες, οι οποίες ξεχώρισαν ως σύζυγοι, ως μητέρες αλλά και ως αγωνίστριες.

Μια απ' αυτές τις υπέροχες και τις ψυχωμένες Ελληνίδες γυναίκες είναι και η ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ.

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα γεννήθηκε το 1771 -ένα χρόνο μετά τη γέννηση του Κολοκοτρώνη- στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης, όπου η έγκυος μάνα της πήγε να επισκεφθεί τον άντρα της Σταυριανό Πινότση, που τον κρατούσαν έγκλειστο οι Τούρκοι, γιατί είχε πάρει μέρος στην Επανάσταση του 1769 στο Μοριά. Τη βάπτισε ο Μούρτζινος, ηγεμόνας της Μάνης και της έδωσε τ' όνομα Λασκαρίνα -ασυνήθιστο για γυναίκα- ενώ Λάσκαρης υπήρχε στα χρόνια του Βυζαντίου.

Όταν πέθανε ο πατέρας της, η μητέρα της Σκεύω -που καταγόταν απ' την Ύδρα- εγκαταστάθηκε στις Σπέτσες, όπου και ξαναπαντρεύτηκε, το 1776 με τον πλοίαρχο Δ. Λαζάρου ή Ορλώφ -ήταν πλούσιος προεστός του νησιού- με τον οποίο, μάλιστα απέκτησε έξι γιους και δυο κορίτσια. Παρενθετικά να σημειωθεί ότι τα ετεροθαλή αυτά αδέρφια της Μπουμπουλίνας πήραν μέρος στον

Αγώνα του 21 και διακρίθηκαν.

Η Λασκαρίνα, καθώς μεγάλωνε, ξεχώριζε ως γυναίκα και διέθετε σωματικά προσόντα και ψυχικά χαρίσματα. Το θάρρος ήταν αξιοθαύμαστο και δε δειλίαζε μπροστά στον οιονδήποτε κίνδυνο. Τη χαρακτήριζε μια απaráμιλλη αποφασιστικότητα. Διακατεχόταν, πάντα, από μεγάλη αγάπη για την πατρίδα και την πυρπολούσε ένας φλογερός πατριωτικός ενθουσιασμός.

Αγαπούσε με πάθος τη θάλασσα και της άρεσε να κωπηλατεί ή να κρατεί με δεξιότητα το τιμόνι του καραβιού της. Τη συγκινούσαν τ' αξεπέραστα και τα αθάνατα δημοτικά μας τραγούδια, τα οποία και συνήθιζε, από μνήμης, να τ' απαγγέλλει. Συναναστρεφόταν με επαναστατικούς κύκλους του νησιού κι έτσι γαλβάνιζε τα πατριωτικά της αισθήματα, που 'χαν ως στόχο την απελευθέρωση, κάποια μέρα, της σκλαβωμένης πατρίδας.

Παντρεύτηκε, σε μικρή ηλικία, το Σπετσιώτη πλοίαρχο Γιάννουζα, ναυτικό με μεγάλη εμπειρία, που το 1797 ταξιδεύοντας με το καράβι του για την Ισπανία συγκρούστηκε με Αλγερινούς πει-

ρατές και το σκάφος του, δυστυχώς, βυθίστηκε αΐτανδρο.

Η Λασκαρίνα, χήρα πια και με τρία παιδιά, παντρεύτηκε τον επίσης Σπεισιώτη πλοίαρχο, Δημήτρη Μπούμπουλη, που ήταν αρκετά πλούσιος και απ' τον οποίον κράτησε το επώνυμό του. Αλλά και ο Μπούμπουλης είχε την τύχη του Γιάννουζα. Σκοτώθηκε και αυτός στις 10 Μαΐου του 1811 από Αλβανούς πειρατές. Στη διάθεσή της είχε 6 καράβια, κτήματα και χρήματα.

Οι «καλοθελητές» όμως, ποτέ δεν λείπουν. Την «κάρφωσαν» στους Τούρκους, ότι ο άντρας της είχε βοηθήσει τους Ρώσους στη μεταξύ τους διένεξη. Και ο Σουλτάνος θέλησε να δημεύσει την περιουσία της. Η Μπουμπουλίνα, όμως, δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Πήγε στην Κωνσταντινούπολη και αφού επισκέφθηκε το Ρώσο πρεσβευτή και του εξέθεσε την κατάσταση, πέτυχε να γλυτώσει την περιουσία της απ' τα νύχια των Τούρκων. Εκεί, φαίνεται, πως μυήθηκε και στα μυστικά της Φιλικής Εταιρείας. Επιστρέφοντας στο νησί της, είναι πια η Κυρά, η Καπετάνισσα και χρηματοδοτεί τη ναυπήγηση του περίφημου πλοίου της με την επωνυμία «Αγαμέμνων». Να, πως την σκιαγραφεί ο ιστορικός της Ελληνικής Επανάστασης Διονύσιος Κόκκινος στο ομώνυμο έργο του:

«Ωριμος πλέον, εις ηλικίαν 45 χρόνων τότε, με σωματική διάπλασιν γυναικός καμωμένης διά να γεννά και να θηλάζει παιδιά, αλλά με αδρά χαρακτηριστικά του προσώπου, με αυστηράν και αρρενωπήν έκφρασιν, με πιστόλας υπό τον ευρύν στηθόδεσμόν της, με σπαθί

κρεμάμενον από τον μετάλλινον ζωστήρα της, με φωνήν συνηθισμένην να διατάσσει, με γλώσσαν πολεμικήν, αποκαιλούμενη από όλους, αρχηγούς και στρατιώτας, Κυρά ή Καπετάνισσα, ήσκησεν επί των Ελλήνων πολεμιστών την μαγγανείαν της ηρώϊδος» (Διονυσίου Α. Κοκκίνου της Ακαδημίας Αθηνών: «Η ελληνική επανάστασις», τομ. 2, σελ. 159).

Με την έναρξη του Αγώνα, μπαίνει επικεφαλής των караβιών της και εισέρχεται στον Αργολικό κόλπο, για ν' αποκλείσει το Ναύπλιο. Ύστερα αποβιβάζεται στους Μύλους και ανεφοδιάζει τους αγωνιστές. Εκεί σκοτώνεται και ο γιος της Γιάννης Γιάννουζας. Παίρνει μέρος και στον αποκλεισμό της Μονεμβασίας. Συντηρεί τον «Αγαμέμνονα» και άλλα καράβια και δημιουργεί και Σώμα ενόπλων, που δρα στη στεριά. Αυτό το Σώμα πήρε μέρος και στην άλωση της Τριπολιτσάς. Ναυαρχίνα και Στρατηγίδα μαζί, όπως, εύστοχα, παρατηρεί ο αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Κιλίφης στο βιβλίο του: «Ελληνίδες». Οι «καλοθελητές» και πάλι χρησιμοποίησαν το πηλοφόρι τους με τη λάσπη. Ο Κολοκοτρώνης την υπερασπίστηκε: «Ντρέπομαι -είπε- τούτη την κυρά, γιατί αυτή η γυναίκα στάθηκε πιο αντρίκια απ' όλους μας. Δε θ' αφήσω ποτέ να της πετάξουν τη λασπουριά για πλερωμή και θα την υπερασπίζω όσο είμαι ζωντανός».

Η Μπουμπουλίνα, αναντίλογα, υπήρξε η μεγάλη ηρώϊδα του 21. Είχε, όμως, άδοξο τέλος, γιατί, σε οικογενειακούς καβγάδες, έχασε τη ζωή της, στις 22 Μαΐου του 1825. Ήταν δολοφονία ή τυχαίο γεγονός. Κανείς δεν ξέρει...

Προς τους Εν Ιωαννίνοις

του Ηλία Ανδρέου

Είναι ιστορικά αποδεδειγμένο πως το σύνολο της ανθρωπότητας μετά το πέρας πολεμικών αναμετρήσεων, φυσικών καταστροφών, βιολογικών πανδημιών, μεταναστευτικών αναταράξεων, μεταπηδά σε ένα ανώτερο επίπεδο ανασυγκρότησης και αναδιάρθρωσης των πολιτικών και οικονομικών δομών, μετεξέλιξης των ανθρωπιστικών αρχών και αξιών και γενικά καράσσει μία νέα αντίληψη σε επίπεδο σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων μιας και της αυτής κοινότητας αλλά και μεταξύ κοινωνιών και Εθνών με διαφορετικούς πολιτισμούς και θρησκευτικές δοξασίες. Ο ιστορικός William Macneil (1917 - 2016) στο βιβλίο του "Λαοί και επιδημίες" με εναργέστατο τρόπο αποτυπώνει και αναλύει το βηματισμό της ανθρωπότητας μετά το τέλος ενός πανδημικού σοκ.

Η άποψη του Macneil για την εποχή έκδοσης του βιβλίου 1976 ήταν ριζοσπαστική όπως και σήμερα: Οι επιθυμίες αποτελούν κινητήρια δύναμη της ιστορίας. Αλλάζουν τον κόσμο όχι μόνο γιατί υπήρξαν από τις βασικές αιτίες για την ανάπτυξη της Ιατρικής αλλά και επειδή διευρύνουν το πεδίο της γνώσης καθώς για το ποιόν της ανθρώπινης ευαισθησίας και ενσυναίσθησης"

Πολύ σωστά η μεταφράστριά προλο-

γίζοντας το βιβλίο επισημαίνει: Πως η Πανδημία της Covid 19 εσφαλμένα θεωρείται αποκλειστικά υγειονομικό γεγονός. Είναι ταυτόχρονα πολιτικό και κοινωνικό.

Είμαι σταθερά προσπλωμένος στην σοσιαλδημοκρατία, εν τούτοις έχω κάθε λόγο να αποδεχτώ την άποψη και πρόθεση του Προέδρου της Κυβέρνησης κ. Κυριάκου Μητσοτάκη πως την μετά πανδημική εποχή πρέπει να αφήσουμε πίσω μας τα κακώς κείμενα τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού βίου.

Ο πρωθυπουργός έχει δείξει μέχρι σήμερα την αιτούμενη και απαιτούμενη σοβαρότητα και πολύ τεχνιέντως οδηγεί τα πολιτικά πράγματα προς το μετριοπαθές κέντρο, απαλλάσσοντάς τα από τον πολιτικό θυμό, που τόσα κόστισε στην πατρίδα μας από το 1821 και εντεύθεν.

Αλλά καιρός να έρθουμε στα καθ' ημάς. Στην μετά την επιδημία εποχή άραγε τι θα ξημερώσει για την πτωχική μας την αγνοημένη και περιθωριοποιημένη περιοχή μας την χθεσινή επαρχία Κόνιτσας και σήμερα Δήμο. Το έπος του 1940 και ο εμφύλιος που ακολούθησε μετά το τέλος της κατοχής έφερε την περιοχή μας για μία τουλάχιστον δεκαετία στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος των εκάστοτε κυβερνητικών παραγόντων. Οι

επισκέψεις κρατικών αξιωματούχων στην πόλη μας ήταν τακτικές. Η εν συνεχεία μετανάστευση στη Γερμανία κράτησε όρθια την επαρχία μας πλην όμως προεικόνισε την επερχόμενη ερήμωση.

Το έτος 1996 η Κόνιτσα ζει την περιπέτεια των επαναλαμβανόμενων σεισμών. Πρέπει να ομολογήσουμε πως η κρατική μέριμνα για να ξεπεράσει η κοινωνία την φυσική συμφορά υπήρξε αμέριστη και οι παροχές προς τους πληγέντες συνανθρώπους μας και συμπολίτες υπήρξαν πλεονασματικές. Παράλληλα πρέπει να παραδεχτούμε πως οι σεισμοί δεν αποτέλεσαν το εργαλείο και το εφαλτήριο μιας μακροοικονομικής σταθερής ελπιδοφόρας άνθησης. Η παράλειψη, η αβλεψία, η κοντόθωρη αντίληψη επιμερίζεται ισομερώς στην τότε Δημοτική Αρχή και λοιπούς κρατικούς φορείς.

Το μόνο που καταγράφεται στα θετικά είναι η εν μέρει οικιστική ανάπλαση με την κατεδάφιση παλαιών ετοιμόρροπων οικιών. Πέραν αυτού ουδέν. Και να μην λησμονούμε πως την εποχή εκείνη χάθηκε η οικία Σίσκου (Ταξιαρχία - Γυμνάσιο) το πλέον εμβληματικό κτίριο της Κόνιτσας.

Ερχόμαστε στην Διοικητική Τοπική Αναδιάρθρωση με το σχέδιο «Καποδιστριας» Ελπίδα αναπτυξιακής μετεξέλιξης της υπαίθρου. Ύστερα από 22 χρόνια οι αναπτυξιακές ελπίδες εξανεμίστηκαν και οι αναπτυξιακοί σκοπούμενοι Δήμοι περιέπεσαν σε μία υπνώζουσα διαχειριστική γραφειοκρατία ίσον «πρωτόκολλο».

Στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης γεμίσαμε από διοικητικούς με ανύπαρκτες στην κυριολεξία τις αναγκαίες τεχνικές υπηρεσίες. Είναι ματαιοπονία και άκομψο να επαναλαμβάνουμε ότι η Κόνιτσα σβήνει. Το ζει, το αισθάνεται, το αντιλαμβάνεται ο κάθε πολίτης, το διαπιστώνει ο κάθε επιχειρηματίας όταν το βράδυ κάνει ταμείο.

Είμαστε περιοχή δύσκολη, απομονωμένη, άγνωστη στις ιδιωτικές επενδύσεις για τις οποίες όμως πρέπει να παραδεχθούμε πως ουδέποτε τις αναζητήσαμε ουδέποτε τις προσκαλέσαμε. Τα βουνά μας είναι η μόνη πραγματικότητα και την μόνη που εξυμνούμε, πλην όμως φέρουν την πλέον υποτυπώδη υποδομή. Το διαμάντι του τοπικού μας στέμματος ο Αώος ποταμός φυλάσσεται σε «τραπεζική θυρίδα», από τους οικολογούντες των άστεων οι οποίοι όμως διαβιούν πέρα για πέρα αντί οικολογικά.

Το μοναστήρι του Στομίου αφιερωμένο στο Γενέσιον της Θεοτόκου ο τόπος που εγκαταβίωσε ο όσιος Παΐσιος και αναδείχθηκε από τον Γέροντα Κοσμά Σιώζο πληροί όλες τις προϋποθέσεις να εξελιχθεί σε πνευματικό φάρο που θα προσελκύει πιστούς και περιηγητές από όλη την Ελλάδα εφόσον τούτο συνδυαστεί με ελεγχόμενη μηχανική προσέγγιση.

Ο δασικός πλούτος παραμένει αχαρτογράφητος και άνευ επιστημονικών μελετών. Η περιοχή μας στο σύνολο της ανήκει στην Natura 2000, στο Εθνικό

Πάρκο Βόρειας Πίνδου, στο πάρκο Βίκου - Αώου και τελευταία στο Γεωπάρκο Βίκου Αώου, αν συνυπολογίσουμε και τις Δασικές Διευθύνσεις και επιθεωρήσεις αθροίζουμε δεκάδες ειδήμονες περί δασών πλην αθροίζουμε ελλείμματα σε ανθρωπογενείς παρεμβάσεις. Έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή η εποχή που οι αναπτυξιακές αποκαλούμενες μελέτες δεν ξεπερνούσαν το επίπεδο μιας έκθεσης ιδεών μαθητών Γυμνασίου - Λυκείου.

Για να έχεις χρηματοδότηση πρέπει να πείσεις με την υποβολή μιας αναπτυξιακής ιδέας- πρότασης.

Η παρούσα Δημοτική Αρχή μέχρι στιγμής δεν έδειξε το σπουδαίο, το ελπιδοφόρο, το νεωτερικό δείγμα γραφής.

Ο Δημότης - Πολίτης δεν αντιλαμβάνεται, δεν διαισθάνεται δεν ζει την αναμενόμενη ρήξη με τα μέχρι χθες καθιερωμένα και κατεστημένα τοπικά πράγματα.

Η Δημοτική πρωτίστως και δευτερευόντως η Κοινωνική οντότητα είναι εγκλωβισμένη σε μία ανεργίαση επαρχιακή εσωστρέφεια ενώ το ζητούμενο είναι η εξωστρέφεια και οι παντοειδής επαφή με τα όσα συμβαίνουν στον έξω κόσμο. Ευχόμαστε όπως η Δημοτική Αρχή στα δύο εναπομένοντα έτη θητείας βρει το βηματισμό της.

Ένα κομμάτι της αντιπολίτευσης το οποίο πιστεύω θα διεκδικήσει εκ νέου τη Δημαρχία, διαβιεί στα Ιωάννινα με το μειονέκτημα της ελάχιστης παρουσίας στην Κόνιτσα.

Πλην όμως βρίσκεται κοντά στο Υπουργείο, την Περιφέρεια Ηπείρου της οποίας προΐσταται ο Αλέξανδρος Κακριμάνης, άνθρωπος ανοιχτός και δεκτικός σε σοβαρές προτάσεις. Οι νέοι αυτοί είναι κάτοχοι επιστημονικών γνώσεων, φορείς νεωτερικών αντιλήψεων και εμπειριών του έξω κόσμου. Τούτο σημαίνει πως αθροιστικά έχουν τη δυνατότητα από τώρα να δουλέψουν μία, έστω δύο το πολύ αναπτυξιακές προτάσεις οι οποίες πρώτον θα είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες, οικονομικά υλοποιήσιμες, τεχνολογικά εφαρμόσιμες και προπάντων βιώσιμες και ευεργετικές και σε άλλους κλάδους της τοπικής κοινωνίας. Αυτές οι προτάσεις πρέπει να παρουσιαστούν πολύ πριν την προεκλογική περίοδο ώστε οι δημότες να έχουν την χρονική ευκαιρία να εκτιμήσουν και να αποτιμήσουν. Πρέπει κάποτε να δώσουμε ένα τέλος στην εικόνα των προεκλογικών υποσχέσεων με τις οποίες βομβαρδίζεται ο ψηφοφόρος και με ωραίο τρόπο διακωμώδησε ο παλαιός κινηματογράφος.

Πιστεύω ότι μέχρι τώρα ο βίος μου χαρακτηρίζεται από καλή προαίρεση λόγω απουσίας υλικών συμφερόντων και αποχής από ματαιοδοξίες. Με γνώμονα πάντα το συμφέρον της πολυπληθούς επαρχίας μας και νυν Δήμου θα προβαίνω σε ήπια και πολιτισμένη κριτική των Κοινωνικών και Δημοτικών Δρώμενων.

Έξι μικρές προσωπικές ιστορίες από την Κόνιτσα

Του μαθηματικού-μετεωρολόγου
Δ. Ζιακόπουλου

Ιστορία 1^η:

Η πλημμύρα στο Παζαρόπουλο

Από τις σπάνιες πλημμύρες στην Κόνιτσα θυμάμαι μία στη διάρκεια ενός Παζαρόπουλου (20-30 Σεπτεμβρίου) που έπληξε τις παράγκες του παζαριού κάποιας χρονιάς της δεκαετίας του 1960. Τότε το Παζαρόπουλο σπινόταν στον κεντρικό δρόμο κάτω από την κεντρική πλατεία της πόλης και εκείνο το φθινοπωρινό βράδυ τα ορμητικά νερά που έρχονταν από την κατεύθυνση του Δημαρχείου πήραν στο διάβα τους μεγάλο μέρος από τις παρατάξεις των εμπόρων. Τα νερά είχαν παρασύρει πολλά παπούτσια από την παράγκα του πατέρα μου. Με υπεράνθρωπη προσπάθεια εκείνος και ένας από τους πιο αγαπημένους του υπαλλήλους, ο Γιώργος, κατάφεραν να διασώσουν το μεγαλύτερο μέρος των εμπορευμάτων. Βοήθησα κι εγώ, όσο μπορούσα, με το νερό να φθάνει ως τη μέση μου. Το πρωί της άλλης μέρας, στον Μπέρκο, έβλεπες εδώ κι εκεί, άλλα θαμμένα στη λάσπη και άλλα σκαλωμένα στα χαμηλά κλαδιά των πλατανιών και των θάμνων ρούχα, παπούτσια, υφάσματα και ότι άλλο είχαν παρασύρει ως εκεί τα ορμητικά νερά.

Ιστορία 2^η

Τα χιόνια του Οκτωβρίου που θυμάμαι

Στις αρχές Οκτωβρίου του 1978, πριν ακόμα ολοκληρωθούν οι εγγραφές των μαθητών στο φροντιστήριο που είχα ανοίξει στην Κόνιτσα, πήρα ξαφνικά από το Υπουργείο Παιδείας ένα χαρτί που έλεγε ότι διορίζομαι καθηγητής μαθηματικών στη Θράκη. Μετά από πολλή σκέψη αποφάσισα να αποδεχθώ το διορισμό μου και προγραμματίσα να αναχωρήσω για την Κομοτηνή την επομένη της 28^{ης} Οκτωβρίου. Από το βράδυ της 27^{ης} του μήνα ο καιρός άρχισε να χαλάει στην Κόνιτσα και η εθνική επέτειος ξεκίνησε με βροχές και χιόνια που κατέβηκαν πολύ χαμηλά. Ωστόσο, με το βορειοανατολικό ρεύμα που γρήγορα επικράτησε στην περιοχή μας, τα φαινόμενα σταμάτησαν και μας έμεινε το τσουχτερό κρύο. Στην ανατολική πλευρά της Πίνδου η έντονη εκείνη ψυχρή εισβολή είχε προκαλέσει μεγάλη κακοκαιρία. Η δυτική Μακεδονία με μισό μέτρο χιόνι είχε κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και στη Θεσσαλονίκη δεν μπόρεσε να γίνει η στρατιωτική παρέλαση λόγω των εξαιρετικά δυσμενών καιρικών συνθηκών. Τη νύχτα της 28^{ης} προς την 29^η Οκτωβρίου στη ΒΔ Ελλά-

δα η θερμοκρασία έπεσε κάτω από το μηδέν με αποτέλεσμα να παγώσει το χιόνι και η κυκλοφορία στην εθνική οδό Ιωαννίνων-Κοζάνης να καταστεί σχεδόν αδύνατη. Τελικά, η αναχώρησή μου για τη Θράκη έγινε την 30^η του μήνα με συνθήκες οδήγησης εξαιρετικά δύσκολες ακόμα και για έμπειρους οδηγούς. Φανταστείτε πόσο δύσκολα ήταν τα πράγματα για μένα που ήμουν οδηγός μόλις έξι μηνών. Θυμάμαι ότι με τη βοήθεια του φίλου μου του Σπύρου βάλαμε τις αντιολισθητικές αλυσίδες στο Επαχώρι και τις βγάλαμε αφού περάσαμε την Καστανιά. Για την ιστορία να σας πω ότι τελικά υπηρέτησα σχεδόν επί ένα χρόνο στο Γυμνάσιο Αβδήρων της Ξάνθης, από όπου κρατάω ακόμη τις καλύτερες αναμνήσεις.

Ιστορία 3^η :

Αξέχαστα Χριστούγεννα

Στα τέλη της δεκαετίας του 50-αρχές της δεκαετίας του 60, για τις εποχικές προγνώσεις συμβουλευόμασταν τον καζαμιά και για τις μικρές διάρκειας προγνώσεις εγώ και ο αδελφός μου καταφεύγαμε στον παππού μας, ο οποίος σχεδόν πάντα έπεφτε μέσα στις προβλέψεις του και, όπως γράφω σε κάποιο βιβλίο, «φάνταζε περισσότερο σοφός από όσο ήταν». Στη δεκαετία του 60 ακούγαμε από το ραδιόφωνο τις προβλέψεις της ΕΜΥ και θυμάμαι πόσο μας ενθουσίαζε η φράση «μετά τινων χιόνων εις

τα ορεινά», έχοντας κάθε φορά την ελπίδα ότι ο χιονιάς θα θεωρήσει ορεινή και την Κόνιτσα.

Την περίοδο των διακοπών των Χριστουγέννων τα χιόνια για μας ήταν το καλύτερο δώρο. Προτιμούσαμε, βέβαια, να έλθουν τις πρώτες μέρες για να τα χαρούμε όσο περισσότερο γινόταν, αλλά κάποιες φορές έρχονταν την περίοδο των Φώτων, οπότε η χαρά μας επισκιαζόταν από την επικείμενη έναρξη των μαθημάτων. Πάντως, ο χριστουγεννιάτικος χιονιάς ελάχιστες φορές μας έκανε το χατίρι. Μια από αυτές τις φορές ήταν το 1962. Το βράδυ της δεύτερης μέρας των Χριστουγέννων οι γονείς μας ήταν καλεσμένοι στο γαμήλιο τραπέζι μιας συγγενούς μας και, όπως συνήθως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, εμείς τα παιδιά θα μέναμε στις γιαγιάς μας. Πριν ξεκινήσουμε για το σπίτι των παππούδων, είχε ήδη αρχίσει να χιονίζει με απίστευτη ένταση (έριχνε παπλαμούδες) και όταν φθάσαμε, το ύψος του χιονιού είχε ξεπεράσει τους δέκα πόντους. Η νύχτα που ακολούθησε ήταν ανεπανάληπτη και στο μεγαλύτερο διάστημά της είμαστε κολλημένοι στα τζάμια απολαμβάνοντας το εκπληκτικό θέαμα στη λάμπα της ΔΕΗ. Το «νότιο» χιόνι έπεφτε με αμείωτη ένταση για πολλές ώρες για να σταματήσει κάποια στιγμή τα χαράματα. Όταν το πρωί ξεκινήσαμε για την επιστροφή, το χιόνι έφθανε ως τη μέση μας και είδαμε και πάθαμε να φθάσουμε στο σπίτι μας. Δυστυχώς, η μαγεία

εκείνου του χιονιού δεν κράτησε πολύ. Ήλθαν γρήγορα οι «καταραμένοι» νοτιάδες και το αφάνισαν.

Από τα χρόνια που ακολούθησαν δεν θυμάμαι κάποιο ανάλογο περιστατικό. Την περίοδο των Χριστουγέννων οι χιονιάδες δεν επισκέπτονται συχνά τη μικρή μας πόλη και το αγαπημένο μας χιόνι το απολαμβάναμε μέσα από τις διηγήσεις των μεγάλων για τους φοβερούς χιονιάδες του παρελθόντος και από τα διηγήματα των συγγραφέων του 19^{ου} αιώνα οι οποίοι είχαν ζήσει στον απόηχο της Μικρής Παγετώδους Εποχής. Στον κατάλογο των συγγραφέων ξεχωριστή θέση κατείχαν από τους δικούς μας ο Παπαδιαμάντης και ο Καρκαβίτσας και από τους ξένους ο Κάρολος Ντίκενς που έγραψε το διασημότερο χριστουγεννιάτικο παραμύθι του κόσμου (A Christmas carol).

Ιστορία 4^η:

Ο χειμώνας 1962-63

Από τα μαθητικά μου χρόνια στο τότε εξατάξιο γυμνάσιο της Κόνιτσας ο βαρύτερος -για μας τα παιδιά ο καλύτερος- χειμώνας ήταν ο χειμώνας του 1962-63. Μαθητής τότε της Β' Γυμνασίου θυμάμαι ακόμα ότι οι τρομεροί χιονιάδες είχαν αρχίσει στα μέσα του Γενάρη του 1963. Από μια άποψη, στενοχωριόμασταν που τα χιόνια δεν είχαν έλθει την περίοδο των διακοπών των Χριστουγέννων, αλλά ένα αναπάντεχο γεγονός άλ-

λαξε υπέρ μας τα δεδομένα. Τη 19^η Ιανουαρίου 1963 τριάντα δύο χιλιάδες δάσκαλοι και καθηγητές κήρυξαν απεργία διαρκείας, διεκδικώντας αύξηση των αποδοχών τους και τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση της στοιχειώδους και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Χαρά Θεού για μας. Όλη μέρα έξω παίζοντας και σπίνοντας παγίδες για κοτσούφια. Το χιόνι 60 με 80 εκατοστά και το κρύο πολύ, αλλά το σπίτι δεν μας χωρούσε. Μάλιστα φώναζαν πως θα αρρωστήσουμε οι μανάδες μας και μέρα-νύχτα παρακαλούσαν να λυθεί η απεργία. Οι απεργγοί όμως δεν υποχωρούσαν και οι ευτυχισμένες μέρες μας κράτησαν ως την 7^η Φεβρουαρίου. Την «αποφράδα» εκείνη ημέρα η κυβέρνηση αποφάσισε την πολιτική επιστράτευση των καθηγητών και την επομένη κάθε κατεργάρης στον πάγκο του. Το πανηγύρι είχε τελειώσει. Ήλθαν κατόπιν και οι εξετάσεις του πρώτου εξαμήνου που είχαν αναβληθεί και μας ...αποτελείωσαν.

Ιστορία 5^η

Ένα απριλιάτικο χιόνι

Στις 6 Απριλίου 2003 είχα ανεβάσει τους γονείς μου στην Κόνιτσα για να ξεκαλοκαιριάσουν, όπως συνέβαινε κάθε άνοιξη εκείνα τα χρόνια. Το πρόγραμμα προέβλεπε επιστροφή στην Αθήνα την επόμενη μέρα, 7^η Απριλίου, με μια ενδιαμέση στάση στο Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το οποίο

μου είχε κάνει την τιμητική πρόσκληση να δώσω μια διάλεξη στους φοιτητές του μεταπτυχιακού τμήματος της Μετεωρολογίας. Ξαναγυρίζοντας στα γεγονότα της 6^{ης} Απριλίου, να σημειώσω ότι αφού κάναμε τις αναγκαίες δουλειές στο σπίτι, το βράδυ κατέβηκα στην Αγορά για να συναντήσω τους φίλους μου. Θυμάμαι ότι στην παρέα έγινε κουβέντα για τον καιρό και ότι οι φίλοι μου έδειξαν δυσπιστία όταν τους είπα ότι τη νύχτα εκείνη ίσως χιόνιζε. Όταν τελειώσαμε τα τσίπουρα, άφησα το αυτοκίνητο στην πλατεία και πήρα την ανηφόρα για το σπίτι με τα πόδια. Ήξερα ότι ακόμα και λίγα εκατοστά χιόνι να στρώνονταν στο έδαφος θα ήταν πολύ δύσκολο έως αδύνατο να κατεβάσω το αυτοκίνητο στους κατηφορικούς δρόμους της πάνω Κόνιτσας. Το πρωί, όταν ξύπνησα, δεν πίστευα στα μάτια μου. Έξω είχε στρωθεί χιόνι 20 εκατοστών! Περίμενα λίγη ώρα να υποχωρήσει η παγωνιά και στη συνέχεια κατέβηκα στην πλατεία, έχοντας αγωνία αν είναι ανοιχτός ο δρόμος Κόνιτσας - Ιωαννίνων. Όταν έμαθα ότι δεν υπήρχε σοβαρό πρόβλημα, ξεκίνησα για τα Γιάννενα. Εννοείται ότι στη συνάντηση με τους φίλους καθηγητές του Φυσικού και τους υποψήφιους μετεωρολόγους του μεταπτυχιακού τμήματος έγινε μεγάλη κουβέντα για το χιόνι, το οποίο είχε επισκεφθεί και τα Γιάννενα.

Η ψυχρή εισβολή που σημειώθηκε στη χώρα μας από 7 έως 9 Απριλίου

2003 ήταν εντονότατη για την εποχή. Εκτός από την Κόνιτσα και τα Γιάννενα, είχε χιονίσει στη Θεσσαλονίκη, τις πόλεις της Δυτικής Μακεδονίας και σε άλλες περιοχές της κεντρικής και της Βόρειας Ελλάδας. Σημειώνεται ότι στις 8 Απριλίου είχε πέσει χιονόνερο και στην Πεντέλη. Οι μεγάλες καταστροφές στο φυτικό κεφάλαιο που προκλήθηκαν από εκείνη η ψυχρή εισβολή δεν οφείλονταν βέβαια στο χιόνι, αλλά στον παγετό που ακολούθησε. Οι χαμηλότερες ελάχιστες θερμοκρασίες σημειώθηκαν στην Καστοριά και τη Φλώρινα, όπου τα θερμόμετρα έδειξαν -14 και -11 βαθμούς Κελσίου αντίστοιχα. Στην Κόνιτσα η θερμοκρασία είχε πέσει στους -4 βαθμούς και εκείνο το καλοκαίρι δεν υπήρξε καρποφορία σχεδόν στο σύνολο των οπωροφόρων δένδρων του κάμπου.

Ιστορία 6^η :

Πρωτομαγίες στον Βοϊδομάτη

Τον Βοϊδομάτη από την έξοδο της χαράδρας του Βίκου ως τη συμβολή του με τον Αώο, κοντά στα Ελληνοσλαβικά σύνορα, εμείς, οι Κονιτσιώτες, τον θεωρούμε δικό μας ποτάμι. Είναι ο Γουαδαρκιβίρ της Κόνιτσας, όπως λέει ο φίλος μου ο Λάκης, και κάθε χρόνο οι περισσότεροι από μας αυτόν επιλέγουμε για να γιορτάσουμε την Πρωτομαγιά. Ο Αώος, το άλλο ποτάμι μας, έχει την τιμητική του αρκετές εβδομάδες αργότερα, όταν τον επισκεπτόμαστε για τα κα-

λοκαιρινά μας μπάνια. Από τις αξέχαστες Πρωτομαγίες των παιδικών μου χρόνων πιο πολύ από όλα θυμάμαι τις κωμικοτραγικές σκηνές που διαδραματίζονταν, όταν μικροί και μεγάλοι παίζαμε ποδόσφαιρο ανάμεσα σε κορμούς πλατάνων και αμέριμνες παρέες συνορταζόντων Κονιτσιωτών. Η ανοχή ήταν από όλους δεδομένη, αλλά μερικές φορές οι ζημιές την εξαντλούσαν. Τότε ήταν που ο παππούς, καθισμένος στα ριζά του αιωνόβιου πλατάνου, μάλωνε τους μεγάλους, οι οποίοι, έχοντας πει τα καθιερωμένα τσίπουρα, ξεσάλωναν περισσότερο από εμάς τα παιδιά. Τα παιδικά χρόνια πέρασαν και ήλθαν τα χρόνια των εφηβικών ερώτων, τα φοιτητικά χρόνια και τα χρόνια των πολιτικών προβληματισμών με τον Μάν να μας βρίσκει πάντα εκεί, στις όχθες του αγαπημένου μας ποταμιού.

Η μεγαλύτερη απειλή του εορτασμού της Πρωτομαγιάς στην ύπαιθρο είναι ασφαλώς οι ανοιξιάτικες μπόρες. Το συγκεκριμένο πρόβλημα είναι πιο σημαντικό στην Κόνιτσα που περιτριγυρίζεται από βουνά σε μια περιοχή που αποτελεί πύλη εισόδου των ατμοσφαι-

ρικών διαταραχών στη χώρα μας. Κάποιες χρονιές ο πρωτομαγιάτικος καιρός ήταν από το πρωί βροχερός και δεν μας επέτρεπε να κατεβούμε στο ποτάμι. Συνήθως, όμως, η μέρα ξεκινούσε με ήλιο και όλων η σκέψη ήταν αν η απογευματινή αστάθεια γίνει η αιτία να χαλάσει η γιορτή νωρίτερα του συνηθισμένου. Οι πρώτοι σωρείτες (cumulus) έκαναν την εμφάνισή τους στην Τύμφη (Γκαμήλα) και στα απέναντι βουνά της ελληνοαλβανικής μεθορίου πριν από το μεσημέρι. Τότε οι προγνώσεις της ΕΜΥ περνούσαν σε δεύτερη μοίρα και το ρόλο των προγνωστών αναλάμβαναν οι γεροντότεροι. «Οι μπόρες θα πάνε ΒΒΑ προς το Κάμενικ», έλεγε ο ένας. «Το πιθανότερο είναι να βρέξει προς τα Βλαχοχώρια (Λάκκα Αώου)», αντέτεινε κάποιος άλλος. «Καλού κακού να μη χασομερήσουμε με τα ψησίματα», συμπλήρωνε ένας τρίτος. Κάποιες χρονιές δεν γλυτώναμε τη βροχή και τότε όλοι τρέχαμε προς το ταβερνάκι της Μερσίνας. Πόσους όμως να χωρέσει ένα μικρό μαγαζί; Βρεγμένοι και τρυφερά θυμωμένοι με τον καιρό παίρναμε το δρόμο της επιστροφής.

Μαθητικές κατασκηνώσεις Πεκλαρίου 1955

Ο τίτλος είναι σύμφωνα με ό,τι γράφουν οι φωτογραφίες στο πίσω μέρος τους.

Είναι οι φωτογραφίες του Νίκου Τσιγκούλη που είχα στα συρτάρια μου.

Τις θυμήθηκα όταν διάβασα το αφιέρωμα στις κατασκηνώσεις του 1958, στο 207 τεύχος της «Κόνιτσας» το 2019.

Κι έτσι γυρίζοντας δεκαετίες πίσω θυμήθηκα τον εαυτό μου, ομαδάρχισσα στις μαθητικές κατασκηνώσεις, τον Αύγουστο του 1955.

Μαθήτριά εγώ τότε του Γυμνασίου Θηλέων Ιωαννίνων, βρέθηκα μαζί με μαθητές και μαθήτριες των Δημοτικών της περιοχής.

Όπως γράφει και το αφιέρωμα στο 207 τεύχος, στην κατασκήνωση εκτός των παιδιών και το προσωπικό ήταν από την Κόνιτσα.

Εγώ βρέθηκα στην κατασκήνωση λόγω του δασκαλού πατέρα μου Χαριλάου Πρωτοσυγκέλλου, αν και ήμουν μαθήτριά των Ιωαννίνων.

Στα Γιάννενα ζούσα από το 1947 με τη γιαγιά μου, όταν ήρθαμε από το Πάπιγκο, όπου με είχαν στείλει οι γονείς μου για σιγουριά, αφού τον Ιούλιο του 1943 οι Γερμανοί είχαν κάψει το σπίτι μας στη Γορίτσα (Καλλιθέα).

Έτσι βρέθηκα στα Γιάννενα όλη την μαθητική μου ζωή, εκτός των σχολικών διακοπών.

Έζησα τα Γιάννενα των μονοκατοι-

κίων με τους μεγάλους καταπράσινους ολάνθιστους κήπους, την όμορφη πόλη μιάς άλλης εποχής. Ύστερα από το 1970 και μετά, μας ήρθαν οι πολυκατοικίες. Μια πολυκατοικία ένα χωριό.

Μετά την μικρή αναδρομή ας έλθω στις κατασκηνώσεις στο Πεκλάρι, σήμερα Πηγή. Δεν θυμάμαι λεπτομέρειες και πρόσωπα εκτός από τον Κώστα Φασούλη και τον Δημοσθένη Σκούφια, που μάλλον θα ήταν μαθητές του Γυμνασίου Κόνιτσας. Στην κατασκήνωση ήταν και ο δάσκαλος Παναγιώτης Ρούβαλης και νοσοκόμα η Κονιτσιώτισσα κ. Ιουλία Κούσιου.

Τη ζωή στην κατασκήνωση θα την διηγηθούν οι φωτογραφίες του Νίκου Τσιγκούλη.

«Μια εικόνα, χίλιες λέξεις» λένε.

Αξίζουν την ευγνωμοσύνη μας οι φωτογράφοι εκείνων των χρόνων. Είναι οι μοναδικοί τοπικοί ιστοριογράφοι, που διέσωσαν μνήμες τόπων, χρόνων και γεγονότων.

Το 1955 ήταν τα πρώτα χρόνια της κατασκήνωσης. Εμείς μέيناμε σε σκηνές και κοιμόμαστε σε ράντζα. Για μένα ήταν μια μοναδική εμπειρία που τη χαιρόμουν μαζί με τα παιδιά των Δημοτικών της περιοχής. Το χωριό Πεκλάρι, σήμερα «Πηγή» δεν το γνώριζα, μόνο ακουστά από τον πατέρα μου Χαρ. Πρωτ. που ήταν δάσκαλος εκεί, από το 1927-1933.

Γνώρισα και τους Πεκλαρίτες μαστόρους, εξαιρετικούς τεχνίτες, με πρωτομάστορα τον Γιάννη Ζώτο, όταν για χρόνια έχτιζαν το καμμένο από τους Ναζί την Κατοχή, πατρικό μου σπίτι, στη Γορίτσα (Καλλιθέα).

Ίσως η τέχνη και τ' αγκωνάρια που λάξευσε ο πρωτομάστορας, το κράτησαν όρθιο, αν και λαβωμένο, στο μεγάλο σεισμό της Κόνιτσας το 1996.

Μνήμες μιάς άλλης εποχής μου θύ-

μισαν οι φωτογραφίες από τη μαθητική κατασκήνωση στο Πεκλάρι το 1955.

Εύχομαι να υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που θα θυμηθούν εκείνη την εποχή.

Ανθούλα Κοκοβέ

Σ. ΣΥΝ. Δυστυχώς αυτές οι κατασκηνώσεις δεν αξιοποιήθηκαν από τον Δήμο και το Κράτος και σήμερα παρουσιάζουν μια άσχημη εικόνα εγκατάλειψης.

Φωτ. αρχ. Δημοσθ. Σκούφιας

Φωτ. αρχ. Ανθούλα Κοκοβέ

Φωτ. αρχ. Ανθούλα Κοκοβέ

Αφηγήσεις από μια ταραγμένη εποχή

της Μαρίας Παγούνη-Σδούκου

(συνέχεια από το προηγούμενο
και τέλος)

... Από το Στετίνο ταξιδεύω στο Βρότσαβ για να σπουδάσω Παιδαγωγική στο Πανεπιστήμιο του Βρότσαβ.

Στο τμήμα μας ήμασταν 30 άτομα κι εγώ λόγω καταγωγής ανήκω στα τρία «διακοσμητικά στοιχεία» του έτους μαζί με την ηθοποιό Άννα Χμιλέφσκα και συγγραφέα Άννα Ζαβάτσκα. Βέβαια κανείς δεν υπολόγιζε, ότι εγώ είμαι η Ελληνίδα - αφού ήμουν ξανθιά και πολύ καλά μιλούσα την πολωνική γλώσσα (πήγα στο σχολείο σε ηλικία 7 ετών, σύμφωνα με τα δεδομένα για τους Πολωνούς μαθητές στην Α' τάξη Δημ. Σχ. στο Ζγκοζέλετς της Πολωνίας).

Οι σπουδές στο τμήμα μου διαρκούσαν 5 χρόνια 1961/62-1965/66. Τα δύο τελευταία έτη μετά από ανάλογη και παράλληλη προετοιμασία, γράφουμε επισημονική εργασία κι έτσι «αποκτούσαμε» το Πτυχίο ΜΑΣΤΕΡ' στη δική μου περίπτωση ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ. Εγώ έχω ασχοληθεί με το θέμα:

«Το θέμα της ηθικής αγωγής στα σχολεία της Επιτροπής Εθνικής Παιδείας στην Πολωνία τον 18ο αιώνα (1773-1794). Η εργασία μου είναι σχετική με την Ιστορία της Αγωγής και αμέτρητες ώρες έπρεπε να διαθέσω, για να γνωρίσω τα κατάλληλα κείμενα, πηγών, βιβλίων στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου

ου μας, αλλά και το «Οσσολινέουμ» - Βιβλιοθήκη με παμπάλαια βιβλία και εκδοτικός οίκος.

Εννοείται, ότι αυτά τα βιβλία δεν ήταν δυνατό να τα δανειστείς στο σπίτι, λόγω ιστορικής τους αξίας. Τότε η Πολωνία ήταν διαιρεμένη σε τρεις περιοχές, οι οποίες υπάγονταν στην τσαρική Ρωσία, Αυστρία, Πρωσία-Γερμανία. Επιτακτική ανάγκη είναι οι Πολωνοί να διατηρήσουν την «πολωνική τους ταυτότητα» και γι' αυτό το σκοπό η Επιτροπή εκδίδει προσχέδιο νόμου, νόμους και κατάλληλα βιβλία και όλα στην πολωνική γλώσσα.

Παράλληλα με την Παιδαγωγική παρακολουθούσαμε μάθημα επιλογής (εγώ Ιστορία) για να έχουμε δυνατότητα να διδάξουμε αυτό το μάθημα σ' όλες τις βαθμίδες της εκπ/σης. Είχαμε και ειδικότητα. Εγώ είχα επιλέξει την Ειδική Παιδαγωγική με ανάλογες παραδόσεις, ασκήσεις και πρακτική σε διάφορα ιδρύματα που συγκεντρώναν παιδιά με ειδικές ανάγκες. Στο Πανεπιστήμιό μας το διάστημα αυτό σπούδάζαν πολλοί Έλληνες φοιτητές από το χωριό μου και άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Τότε σπούδαζε γεωλογία ο ξάδελφός μου Μιχάλης Η. Παγούνης, οι χωριανοί μου Αποστόλης Γκατζουγιάννης γεωγραφία, ο Αποστόλης Τσάγκας-πυρηνικός φυσικός (ενδεικτικά αναφέρω). Τα ξαδέρφια μου ο Θωμάς Στ. Τζόλας είναι

στην Ανωτάτη Οικονομική Σχολή του Βρότσαβ, επίσης κι ο Τσάγκας Παντελής. Ο αδερφός μου Βαγγέλης σπούδασε στην Ανωτάτη Ιατρική Σχολή, η οποία είναι ανεξάρτητη και έγινε χειρουργός. Ο Βαγγέλης πάντα έδειχνε μεγάλο ενδιαφέρον για μένα (είμαι μικρότερη) και είμαστε πάρα πολύ δεμένοι συναισθηματικά.

Πάντα είχαμε ισχυρούς δεσμούς με την ένωσή μας δηλαδή την Ένωση Πολιτικών Προσφύγων. Τακτικά πηγαίναμε στην λέσχη μας και ένωσή μας, στα γραφεία. Διδασκόμασταν την Ελληνική Γλώσσα και ως φοιτητές από τον καθηγητή Τσομπανάκη Κ., παίρναμε μέρος σ' όλες τις εκδηλώσεις: φεστιβάλ κ.λπ.

Εργαζόμασταν ως παιδαγωγοί στις κατασκηνώσεις με τα Ελληνόπουλα, παίρναμε μέρος σε χορωδία, θέατρο, σεμινάρια, φροντιστήρια (εγώ) των δασκάλων της ελλην. γλώσσας και όλα αυτά στην Ελληνική Γλώσσα, για να διατηρήσουμε την «Ελληνική μας ταυτότητα» θα λέγαμε.

Όταν ως φοιτητριά του τελευταίου έτους του Πανεπιστημίου «ανεβάσαμε θέατρο» στην ένωσή μας με τον ταλαντούχο σκηνοθέτη Αντρέι Βιτκόφσκι εγώ είχα δίλημμα: Τι να διαλέξω; δεν ξαίρω.

Θα πάμε στη Βαρσοβία να δείξουμε το θέατρο. Εγώ όμως παράλληλα τραγουδούσα στη χορωδία του Πανεπιστημίου μας από το Α' έτος και το ίδιο διάστημα επίσης στη Βαρσοβία οργανώθηκε φεστιβάλ χορωδιών απ' όλη την Πολωνία.

Όταν ήμουν στο Α' έτος, γινόταν

πολιτιστική ανταλλαγή χορωδιών των Πανεπιστημίων του Βρότσαβ και των Σκοπίων. Εγώ συμμετείχα στην εκδρομή στα Σκόπια, συναντάω τις φίλες μου από τον παιδικό σταθμό στο Πολίτσε, τους μεγαλύτερους από μένα μαθητές του Παιδαγ. Λυκείου Νο1 στο Στετίνο για δασκάλες και δασκάλους που πηγαίνανε μαζί στην ίδια τάξη με τα ξαδέρφια μου: Γιώργο Δ. Παγούννη και Μαρία Τζόλα. Ανεπανάληπτες στιγμές. «Ένα βήμα ακόμα» και θα βρισκόμουν στην Ελλάδα, κοντά στους δικούς μου, στους γονείς, στ' αδέρφια μου και άλλους συγγενείς και χωριανούς.

Τελικά με «κερδίζει» η χορωδία.

Τελειώνοντας τις σπουδές, εργάζομαι ως εκπ/κός στο 17ο Δημοτ. Σχ. του Βρότσαβ και ακριβώς, απέναντι, στο νοσοκομείο, ο αδερφός μου ο Βαγγέλης «φαίνεται να με προσέχει».

Μετά από την 1/09/1970 μετατίθεται στο 72ο Δημ. Σχ. το οποίο είναι καινούργιο σχολείο, με πισίνα, όπως και στο Πολίτσε και πολλά άλλα.

Στο 72ο Δημοτ. Σχ. του Βρότσαβ, το οποίο τώρα είναι αθλητικό σχολείο με ειδίκευση στην κολύμβηση, εγώ δίδασκα Ιστορία και Αγωγή του Πολίτη στις μεγάλες τάξεις 5η-8η (Τώρα είναι διτάξιο).

Ένωθα πολύ καλά στην «παρέα μας» δηλαδή των 15 εκπ/κών με τη δ/ντρια του Σχολείου μας κ. Μαρία Βοϊτισιέχόβσκα. Είχαμε και έναν άνδρα εκπ/κο τον γυμναστή Λέσιεκ Νιτρόγκον.

Είχαμε και 4 Ελληνόπουλα:

1. τον Δημήτρη Τσιρώνη- στο τμήμα

της Ρένιας - 7η και 8η τάξη.

2. το Γιάννη Μπραζιώτη- » » »
» » »

3. τον Τάσο Καμπουρέλη- » » »
της Ξόσιας- 7η και 8η τάξη.

4. και την Αντιγόνη Καμπουρέλη »
» της Κριστίνας Ντ.

Αποτελούμε μια «πολύ καλή, πολύ δεμένη ομάδα» για πρώτα απ' όλα δουλειά, γλέντι και διασκέδαση. Εγώ δούλευα εκεί ως τις 31/11/1975, οπότε και επαναπατρίζομαι. Αποχαιρετιόμαστε δύσκολες στιγμές. Εγώ πολύ ανησυχώ, τι δουλειά θα κάνω στην Ελλάδα. Ο αποχαιρετισμός μας δεν διαρκεί πολύ καιρό. Έχουμε όλα τα χρόνια αλληλογραφία, ανταλλάσσουμε επισκέψεις, συναντιόμαστε και τα «λέμε».

Πέρασαν αρκετά χρόνια από τότε, όμως εμείς συνεχίζουμε την αλληλογραφία μας, τις επισκέψεις και στο μέλλον το ίδιο θα κάνουμε.

Εγώ στο 72ο Δημοτ. Σχ. του Βρότσαβ έχω τα ίδια παιδιά από την 4η τάξη ως την 8η δηλαδή 5 χρόνια 31 παιδιά. Γνωριστήκαμε καλά και δεν θέλουμε να χωρίσουμε, όμως στη ζωή πάντα δεν το πετυχαίνουμε αυτό.

Αξίζει ν' αναφέρουμε επίσης για τους δασκάλους Ηπειρώτες, Κονιτσιώτες της δεύτερης γενιάς.

Αυτοί είναι απόφοιτοι του Παιδαγ. Λυκείου Νο 1 και Νο2 στο Στετίνο (αργότερα σπουδάζουν ταυτόχρονα στις Παιδαγ. Ακαδημίες διάρκειας 2 ετών, όπως κάποτε εδώ άλλοι σπουδάζουν στις Ανώτατες Παιδαγωγικές Σχολές- διάρκειας 4 ετών τότε).

Αυτοί οι δάσκαλοι αμέσως μετά την αποφοίτησή τους από το λύκειο, συμμετείχαν στο βήμα φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας στο Πολίτσε.

Μετά δίδασκαν την Ελληνική Γλώσσα στα Ελληνόπουλα, που βρίσκονταν σ' όλες τις περιοχές της Πολωνίας και μπορούν πολλά να μας πούνε γι' αυτό το θέμα.

Ενδεικτικά αναφέρω από το χωριό μας τα ξαδέρφια μου:

1. Ο Γιώργος Δ. Παγούννης - Διδάσκει την Ελλην. Γλ. Σ' ένα χωριό κοντά στη Νέα Ζωή στην περιοχή Ουστρζίκι Ντόλνι και μετά στο Στετίνο.

2. Η Μαρία Τζόλα και 3. Η Μαρία Η. Παγούννη Νο 1, εργάζονται στο Πολίτσε, στο Ίδρυμα για παιδιά με ειδικές ανάγκες

4. Ο Αποστόλης Τσάγκας: - Διδάσκει την Ελλ. Γλ. Σε κάποια πόλη στην Κ. Σιλεσία.

Συμμετέχοντας στη συνεδρίαση της Επιτροπής Ειρήνης της Νίκαιας γνώρισα τη συμπαθέστατη Σοφία, η οποία γεννήθηκε στο Στετίνο, με πληροφόρησε για τα παραπάνω.

Συνοψίζοντας πρέπει ν' αναφέρουμε, ότι εμείς «τα παιδιά του εμφυλίου πολέμου, που μεγαλώσαμε στην Πολωνία έχουμε «διπλή ταυτότητα», δυό ΠΑΤΡΙΔΕΣ

1) Αυτή που μεγαλώσαμε δηλαδή την Πολωνία

2) Και αυτή που γεννηθήκαμε, την Ελλάδα και το ίδιο τις αγαπούμε.

Το ίδιο αγαπούμε τους γονείς μας, τ' αδέρφια μας, αλλά επίσης.

Πολωνούς και Έλληνες δασκάλους μας και παιδαγωγούς.

Το τραγικό γεγονός του αποχωρισμού από τις οικογένειές μας το «ξεχάσαμε» αφού εκεί που ήμασταν μας φέρθηκαν πολύ στοργικά, όλοι τους.

Νιώθαμε πολύ καλά, σας βεβαιώνουμε.

Για μας «τα παιδιά του εμφυλίου πολέμου» μπορείτε να μάθετε περισσότερα από την Έλλη Αλεξίου, γνωστή λογοτέχνιδα και μέλος της Ε.Β.Ο. Εκπ/κής Επιτροπής για τα παιδιά που ήταν στις παιδουπόλεις των χωρών της ανατολικής Ευρώπης και πρώην ΕΣΣΔ.

Την αναφορά της για μας θα τη βρεί-

τε στον «Επίλογο» του βιβλίου «Το Παιδομάζωμα και ποιοι κρύβουν την αλήθεια» του Δημήτρη Σέρβου που εκδόθηκε από την Σύγχρονη Εποχή.

Μπορεί να υπάρχει πιο εύστοχη, χαρακτηριστική και καλύτερη περιγραφή μας;

Σ.Σ.

Τελειώνοντας την αφήγηση της Μ.Π. επαναλαμβάνουμε: Αν κάποιο παιδί των τότε παιδοπόλεων θέλει να αφηγηθεί τη δική του εμπειρία, ευχαρίστως να τη δημοσιεύσουμε. Αυτά θα είναι χρήσιμα για τους Ιστορικούς του μέλλοντος.

Ελληνόπουλα
παρέα με παιδιά
από την Κορέα
σε κατασκήνωση.

ΤΟ ΚΑΤΡΑΝΙ ΤΑΖΙΔΕΥΣΕ ΣΤΟ FESTIVAL VOUOUSAS

Στα πλαίσια του Φεστιβάλ Βοβούσας και κατά το τριήμερο 16, 17 και 18 Ιουλίου, έγινε επίδειξη εκπαιδευτικού χαρακτήρα όλης της διαδικασίας παραγωγής του κατρανιού.

Η πρωτοβουλία και η υποστήριξη της επικαιροποίησης και ανάδειξης του παραδοσιακού αυτού φυσικού προϊόντος έγινε από το Φεστιβάλ Βοβούσας και την επιστημονική ομάδα βουλouki.

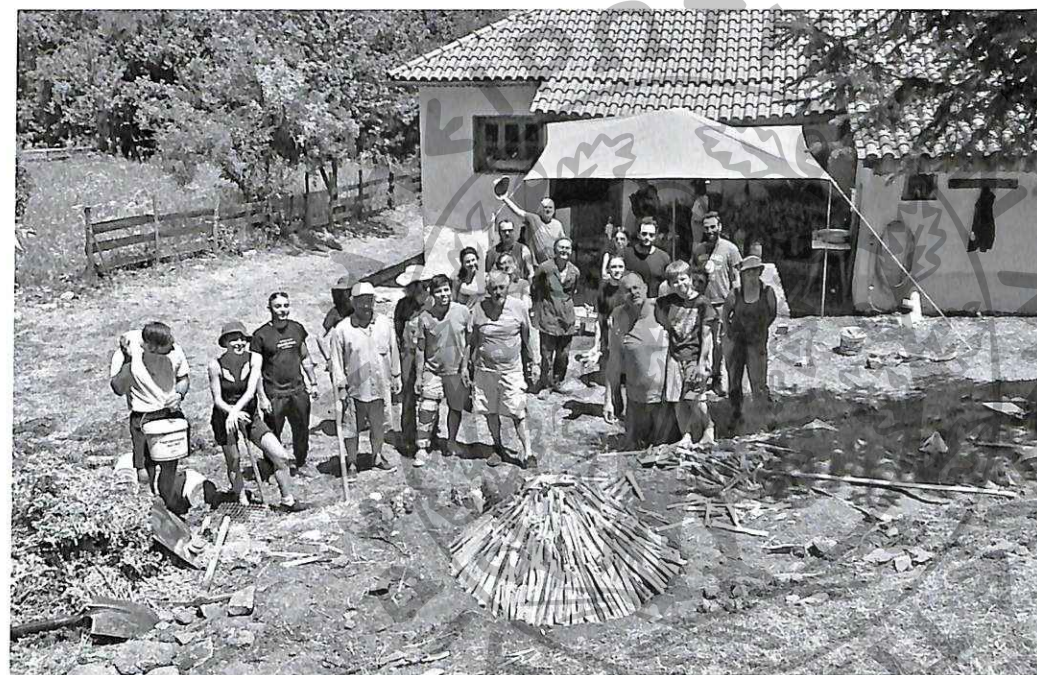
Είκοσι και πλέον επιστήμονες, αρχιτέκτονες, μηχανικοί, χημικοί απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας και το εξωτερικό σε μία απολύτως συμμετοχική διαδικασία υπό την καθοδήγηση των Διστρατιωτών

Κώστα και Θανάση Παγανιά, υλοποίησαν σε πρακτικό επίπεδο όλα τα στάδια παραγωγής του κατρανιού.

Την πρώτη μέρα συγκεντρώθηκε, τεμαχίστηκε και τοποθετήθηκε επιμελώς και με συγκεκριμένο τρόπο το δαδί μέσα στην γούρνα. Ακολούθησε το σκέπασμα με φτέρη και χώμα, η καύση-απόσταξη και η συλλογή του παραχθέντος προϊόντος.

Ακολουθώντας το κατράνι μοιράστηκε ως ενθύμιο στους συμμετέχοντες.

Παρά την κοπιαστική και αγωνιώδη διαδικασία για όλους, επικρατούσε χαρά και ικανοποίηση για την προσπάθεια

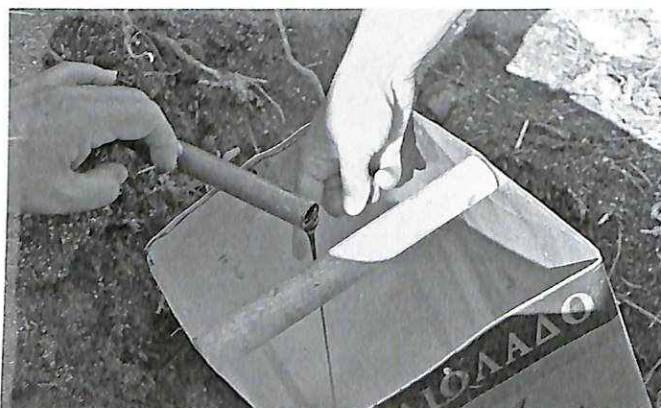
και την τελική επιτυχία της ανάδειξης και της επικαιροποίησης ενός παραδοσιακού φυσικού προϊόντος, που είχε εξαφανιστεί τις τελευταίες δεκαετίες.

Την τελευταία ημέρα έγινε διάλεξη και συζήτηση στον αυλόγυρο του Αγ. Γεωργίου όπου παρουσιάστηκαν οι χρήσεις του κατρανιού.

Επιγραμματικά το κατράνι είχε εφαρμογή και αποτέλεσμα στους εξής τρεις τομείς:

Ως Βλαχομπραζιώτες απόγονοι των κατρανάδων του Διστράτου θερμά ευχαριστούμε το Festival Vounousas, το boulouki και όλους όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία της όλης διαδικασίας και στην πραγματοποίηση του ονείρου να μη χαθεί το πατραπαράδοτο επάγγελμα και να αναδειχτεί ακόμη και ως αιώνιο μνημόσυνο στους κατρανάδες Βλάχους.

Κώστας Γ. Παγανιάς
πρώην Κοινοτάρχης Διστράτου και
πρόεδρος συλλόγου Βλάχων

Εύθυμα και σοβαρά

1. Χαλάσματα, αδέσποτα σκυλιά και παρατημένα παλιά αυτοκίνητα στην Κόνιτσα.

Στην Κόνιτσα και στα χωριά της κάποια από τα παλιά πετρόκτιστα σπίτια βρίσκονται σε εγκατάλειψη. Ακόμα και στο κέντρο της Κόνιτσας (απέναντι από την Εθνική τράπεζα) υπάρχουν κάνα δυό τρία πλήρως πεπαλαιωμένα και σε άθλια κατάσταση. Χρησιμοποιώντας όρους κορωνοϊού κάποια είναι... **διασωληνωμένα στη ΜΕΘ**. Σε ένα απέναντι από εκεί που ήταν η Εθνική τράπεζα (καταφέραμε και αυτή να την διώξουμε από τη Κόνιτσα) μισογκρεμισμένο, στη στέγη του έχουν αναπτυχθεί διάφορα φυτά, βάτα, μελιτζίνες και διάφορα άλλα αναρριχώμενα αγριόφυτα. Αλλού σε μάντρες, τοίχους ακόμα και σε κεραμιδοστέγες έχουν φυτρώσει αγριοσυκιές, κισσοί και άλλα είδη του φυτικού βασιλείου. Σε κάποιο άλλο σπίτι στο κέντρο παρατημένο τελείως, με παραθυρόφυλλα σάπια, που με κάποια κακοκαιρία, σεισμό ή δυνατούς ανέμους είναι έτοιμα να πέσουν στα κεφάλια περαστικών ή να καταστρέψουν τα διερχόμενα αυτοκίνητα. Επίσης και κανένα κεραμίδι που πολλές φορές επικρέμονται ετοιμόρροπα γύρω από τις στέγες τους **σαν δαμόκλειος σπάθη**.

Σε κάποια, κατά το ρητό **δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται**, έχουν αφαιρεθεί κάποια όμορφα πελεκητά αγκωνάρια (συνήθως πλησιέστερα προς το έδαφος) και η όλη εικόνα θυμίζει **ξεδοντιασμένο γέροντα** που του... έφυγαν τα καλύτερα μπροστινά δόντια.

Λυπάται κανείς και απογοητεύεται όταν βλέπει όλα αυτά, καθώς και παλιά κτήρια να έχουν καταντήσει ερειπιώνες, γεμάτα από αγριόχορτα και αγριόζουδα, μισογκρεμισμένα σαν από σεισμό να... χάσκουν σαν σκουπιδότοποι και εστίες μόλυνσης, πυρκαγιάς και πάσης ασχήμιας. Δεν θα ψάξουμε τώρα να βρούμε τις αιτίες. Τις ξέρουμε. Είναι η ασυνεννοησία των κληρονόμων, η απρονοησία του αρχικού ιδιοκτήτη να ξεκαθαρίσει σε ποιόν αφήνει το πατρικό του σπίτι, η έλλειψη χρημάτων, η αδιαφορία και... οι νόμοι του κράτους και ιδίως το Σύνταγμα. Ναι «φταίει» το Σύνταγμα της χώρας, που προστατεύει υπερβολικά την ιδιοκτησία και δεν τιμωρεί αυστηρά αυτόν που επί χρόνια αδιαφορεί, εγκαταλείπει και δεν συντηρεί το σπίτι του, με συνέπεια να μετατρέπεται σε επικίνδυνο χάλασμα, έτοιμο να καταπλακώσει ανθρώπους.

Ήδη, το Κράτος με αφορμή το δυστύχημα από το μεγάλο σεισμό της Σά-

μου, όπου εγκαταλελειμμένος τοίχος έπεσε και καταπλάκωσε δύο νεαρά παιδιά-μαθητές, μελετάει νέο αυστηρότερο νόμο, που θα λύσει αποφασιστικά το πρόβλημα των ετοιμόρροπων σπιτιών και θα τιμωρεί τους επί χρόνια αδιάφορους ιδιοκτήτες τους. Το υπουργείο ΠΕ-ΧΩΔΕ ζήτησε ήδη από τους Δήμους να του αναφέρουν πόσα ετοιμόρροπα κτήρια προς κατεδάφιση έχουν καταγραφεί στην περιοχή τους.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα είναι τα πολλά αδέσποτα σκυλιά που κυκλοφορούν στην πόλη. Κάποιοι (ξένοι κυνηγοί κυρίως) τα παρατούν και μετατρέπονται σε μάλιστα για τους πολίτες. Τελευταία εμφανίστηκε ένα και στη γειτονιά μου και μια μέρα ... «έδωσα μάχη» μαζί του για να γλυτώσω. Τέτοιο άγριο σκυλί δεν έχω ξαναδεί. Παρ' ότι είμαι βιολόγος... δεν μπόρεσα ακόμα να καταλήξω από ποιές ράτσες διασταύρωση είναι. Ο δρόμος αυτός που περπατούσα έχει καταργηθεί για μένα, μόνο με το αυτοκίνητο περνάω κάποιες φορές. Ακόμα και στο αυτοκίνητο όρμái ο «μπαγάσας». Τα παιδάκια φυσικά δεν περνάνε από εκεί, ούτε παίζουν όπως παλιά. Μην ξεχνάμε ότι παλιά τον αείμνηστο Λουκά Εζνεπίδη (αδελφό του Αγίου Παΐσιου) τον «έφαγαν» σκυλιά στον δρόμο προς τον Αγιάννη. Επίσης ένα Αθηναϊκό περιοδικό παλιά, είχε αποκαλέσει την Κόνιτσα... «σκυλούπο-

λη». Κάποιοι διαμαρτυρήθηκαν στον δήμο και η απάντηση που πήραν ήταν «προσέξτε μην πάθει κάτι το σκυλί, γιατί το προστατεύει ο νόμος (εγκληματική ενέργεια) και η τιμωρία σας θα είναι βαριά». Ο Δήμαρχος Κόνιτσας που είναι και κυνηγός και ξέρει από σκυλιά, πρόσφατα έβγαλε μια ανακοίνωση, ότι επιτεύχθηκε διαδημοτική συνεργασία των δήμων Πωγωνίου-Ζαγορίου-Κόνιτσας να γίνει ένα έργο με το βαρύγδουπο τίτλο «Κατασκευή, επισκευή, συντήρηση και εξοπλισμός εγκαταστάσεων καταφυγίων αδέσποτων ζώων συντροφιάς». Θα γίνει στη περιοχή του δήμου Πωγωνίου. Ίδωμεν. Ο Δήμος Ιωαννιτών έλυσε ένα ανάλογο πρόβλημα που υπήρχε στο χώρο του Πανεπιστημίου, που άφηναν κάποιοι «ανεγκέφαλοι» τα σκυλιά τους που μερικές φορές είχαν... δαγκώσει και κάποιους φοιτητές. Να στέλνεις το παιδί σου να σπουδάσει και να στο... δαγκώσει σκύλος. Δεν φτάνουν τα «χίλια δυό» άλλα «δαγκώματα» που υφίστανται οι φοιτητές στις μέρες μας. Άσε που μπορεί τα αδέσποτα να μεταδίδουν αρρώστιες (λύσσα, λεϊσμανίαση κ.λπ.).

Τέλος σοβαρό ζήτημα για τη πόλη της Κόνιτσας είναι τα παρατημένα, απαρχαιωμένα και αχρηστευμένα αυτοκίνητα στους δρόμους, πεζοδρόμια, αλάνες κ.λπ. Πέρα από το κίτς (κακογουσιά), προκαλούν ρύπανση με τα πλαστικά, μέταλλα, καταλύτες κ.λπ. Επί-

σης καταπάτηση δημόσιου χώρου.

Μια φορά προσπάθησα με καλό τρόπο να πω σε κάποιον, ότι πρέπει να πάρει ένα τέτοιο αυτοκίνητο από το δρόμο, που χρόνια το είχε εκεί παρατημένο να «σαπίζει», αυτός θύμωσε και είπε κάποια «γαλλικά» για τη δημοτική αρχή, με πήραν και μένα τα... σκάγια και τελικά «πιάσ' το το αβγό και κούρευτο». Ο δήμος κάτι πρέπει να κάνει στην πράξη και όχι στα λόγια. Υπάρχουν εταιρείες ανακύκλωσης και στα Γιάννινα. Το συζήτησα με τον νυν δήμαρχο και με τους προηγούμενους το ζήτημα. Όλοι θεωρητικά συμφωνούν. Λένε ότι τους έχουμε στείλει ειδοποίηση, θα γίνει κάποια στιγμή κ.λπ. Και ποτέ δεν γίνεται. Δυστυχώς η κάθε «εξουσία», σε οποιοδήποτε επίπεδο στη χώρα μας, το μόνο που σκέπτεται είναι το πολιτικό κόστος και πώς θα βγει την επόμενη τετραετία.

2. Τα 3Δ (Δικηγόροι – Δικαστές – Δικαιοσύνη).

Για να «χαλαρώσουμε» λίγο:

α) Δίκη: Μια μηχανή στην οποία μπαίνουν γουρούνι και βγαίνουν λουκάκι.

β) Ένας ανίκανος δικηγόρος μπορεί να καθυστερήσει μια δίκη επί μήνες. Ένας ικανός μπορεί και περισσότερο.

γ) Δικαστής είναι ένας φοιτητής της

Νομικής που βαθμολογεί μόνος τα γραπτά του.

δ) Συνειδητά έχω υπερασπιστεί ενόχους. Αλλά δε βγήκαν από το δικαστήριο αβλαβείς. Η αμοιβή μου είναι αρκετά μεγάλη τιμωρία για οποιονδήποτε.

ε) Είναι προτιμότερο να ξεφύγουν δέκα ένοχοι παρά να υποφέρει ένας αθώος.

στ) Με δίκασαν ερήμην και με κατέδίκασαν σε θάνατο ερήμην. Τους είπα ότι μπορούν να με εκτελέσουν ερήμην.

ζ) Δικηγόρος είναι κάποιος που σώζει την περιουσία σου και την κρατάει για τον εαυτό του.

η) Ένα σώμα ενόρκων αποτελείται από δώδεκα ανθρώπους που επιλέγονται να αποφασίσουν ποιος έχει τον καλύτερο δικηγόρο.

θ) Ένας δικηγόρος έκανε μια γεμάτη πάθος αγόρευση, υπερασπιζόμενος τον πελάτη του, ο οποίος τελικά αθώωθηκε.

«Είναι καταπληκτικό το πόσο πειστικός ήσασταν!» είπε στο δικηγόρο μια από τις θηλυκές του θαυμάστριες.

Εκείνος, εξαντλημένος από τη προσπάθεια, την ευχαρίστησε για το κομπλιμέντο και πρόσθεσε: «Έπρεπε να ακούγατε πόσο πιο πειστικός θα ήμουν, αν εκπροσωπούσα τον αντίδικο!».

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Πλημμύρισε ο Αώος από ... κόσμο!

Με τη φετινή ανομβρία που ήταν πρωτοφανής σε διάρκεια και θερμοκρασία 35-40ο η γη στέγνωσε και δεν βλέπεις στις πλαγιές πουθενά πράσινο χορταράκι. Μπορεί να μην είχαμε τις πυρκαγιές που κατέκαψαν την Εύβοια, Πελοπόννησο κ.α. εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους, αλλά η ξηρασία έχει παντού συνέπειες.

Έτσι, στην περιοχή μας οι πηγές λιγόστεψαν τη ροή του νερού, τα δέντρα ρίχνουν πρόωρα τα φύλλα τους και τα ζώα, άγρια και ήμερα υποφέρουν αφάνταστα.

Τα πουλιά για να χορτάσουν και να ξεδιψάσουν πέφτουν ακάθεκτα (σαν στούκας) στα οπωροφόρα δέντρα και στα περιβόλια, εξαφανίζοντας καρπούς, σταφύλια και ζαρζαβατικά. Ακόμα και οι ακρίδες είναι λιγοστές.

Τέτοια ξηρασία δεν θυμούνται ούτε και οι πιο μεγάλοι σε ηλικία...

Αυτή η κατάσταση ώθησε εκατοντάδες Κονιτσιώτες, επισκέπτες Έλληνες και

Αλλοδαπούς, μικρούς και μεγάλους να κατεβαίνουν στον Αώο βρίσκοντας ανακούφιση στα δροσερά νερά του.

Πλημμύρισε το ποτάμι ... από κόσμο.

Από τη γέφυρα και πάνω έβλεπες μια απέραντη πισίνα (βλ. φωτ.).

Πολλοί (νέοι φυσικά) βρήκαν διεξοδο στο Βοϊδομάτη κατεβαίνοντας με τα «καγιάκ» από γέφυρα Αρίστη-Πάπιγκο ως την Κλειδωνιά.

Έτσι, αυτοί που προτιμούν να κάνουν διακοπές στην περιοχή μας έχουν την ευκαιρία να απολαμβάνουν, αντί τη θάλασσα, τα βουνά και τα ποτάμια μας.

Ας φροντίσει ο Δήμος κάθε καλοκαίρι για μια πρόσκαιρη διαμόρφωση μ' ένα μικρό ανάχωμα κοντά στη γέφυρα, ώστε να δημιουργείται μια μεγάλη «πλαζ» όπου θα μπορούν να κάνουν το μπάνιο τους μικροί-μεγάλοι, ακόμα και βόλτες με πλαστικές βαρκούλες τα μικρά παιδιά...

Σ.Τ.

**Μην ξεχνάτε
την συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Η ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε.

Γράφει ο Αγαθάγγελος Γ. Πολίτης

Ίσως κομίσω γλαύκα εις Αθήνας με το παρόν κείμενο και ενδεχομένως η Σ.Ε. θεωρήσει περιττή τη δημοσίευσή του. Όμως τα πολύ γνωστά έχουν κάποιες πτυχές δυσδιάκριτες και επ' αυτών με συντομία θα αναφερθώ, προκαλώντας το ενδιαφέρον των φίλων αναγνωστών του περιοδικού μας.

Για την πανδημία έχουν παρελάσει από τα κανάλια ονόματα με τίτλους σπουδών των Πανεπιστημίων Οξφόρδης, Κέιμπριτζ κλπ. και πρυτάνεις και πρόεδροι ιατρικών Συλλόγων σεβαστοί, που προκαλούν το δέος με τους τίτλους των σπουδών τους.

Έκτακτα δελτία ανακοινώνονται για την πορεία της πανδημίας, οι μεν βεβαιώνοντας την υποχωρητική πορεία της και οι άλλοι τονίζουν για την αναζωπύρωσή της.

Και εμείς οι απλοί άνθρωποι, ανάμεσα μας και πολλοί πενθούντες από τα θύματα του θανατηφόρου ιού, περιμέναμε το ζωοποιό εμβόλιο να απαλλαγούμε από το φόβο του αόρατου εχθρού.

Και ήλθε επί τέλους το εμβόλιο. Με δυσπιστία το είδαν πολλοί. Γιατί όμως; Η δυσπιστία θεμελιώθηκε από τους ειδικούς, που αναιρούσαν τις θέσεις αλήλων και φθάσαμε στους αρνητές. Η πειθώ δια λόγων δεν λειτουργεί πλέον

και έτσι φθάσαμε στο διαχωρισμό. Και αυτή η πλάνη χείρων της πρώτης. Ας το προσέχουν αυτό οι υπεύθυνοι, γιατί οι καιροί ου μενετοί. Κατά την ταπεινή μου γνώμη το εμβόλιο [το μπόλι], όπως λέγαμε στις παλαιές ελαιοσιές είναι «εκ των ων ουκ άνευ» για την αντιμετώπιση του ιού.

Ας σπεύσουν λοιπόν οι διστακτικοί και ας μην παρασύρονται από τα Μ.Μ.Ε., γιατί αυτά τη δουλειά τους κάνουν.

Επακόλουθο της τραγικής πράγματι πανδημίας είναι η εξάπλωση της βίας σε όλες της τις μορφές. Βία παντού. Από τα δεκαπεντάχρονα παιδιά του Αλήμου, μέχρι και τη Βουλή, που ακούγονται φράσεις προκαλώντας τις συνθήκες για άσκηση βίας. Και ο κλήρος δεν μένει πίσω. Και από τον άμβωνα ακούγονται προτάσεις για άσκηση βίας προς εκείνους, που ανακάλυψαν το εμβόλιο. Βία παντού. Ασφαλώς τα παραδείγματα δίνονται από τα κανάλια, που το «πιστολίδι» είναι ακατάπαυστο. Η ανθρώπινη ζωή προβάλλεται σαν παιχνίδι στους μικρούς τηλεθεατές. Πώς να υπάρχει ήρεμη ζωή.

Καιρός να σταματήσουν όλα αυτά και όλοι να χαρούν το υπόλοιπο καλοκαίρι στις παραλίες και στα χωριά τους και ας μην βλέπουν και ας μην ακούνε τίποτε από τα ακούσματα και τα θεάματα των

Μ.Μ.Ε. Όσοι μπορούμε ας πάμε στα χωριά μας για να χαρούμε την ομορφιά της ζωής, όπως πολλά χρόνια πριν νοσταλγικά τη διατύπωσε ο ποιητής Κώστας Κρυστάλης.

Καλότυχοί μου χωριανοί
Ζηλεύω τη ζωή σας

Την όμορφή σας τη ζωή
Πόχει περίσιες χάρες.

Μα πιο πολύ τον ήρεμο
Ζηλεύω γυρισμό σας
Όταν η μέρα σώνεται
Και βασιλεύει ο ήλιος.

Ακόμα μια ερήμωση, εγκατάλειψη στην Κόνιτσα

Κλειστές τράπεζες γριές περιμένουν
παράθυρα και πόρτες σφραγίζουν
ουρές στα ταμεία οι κωδικοί χορεύουν
την άγνοια των γερόντων τρελαίνουν.
Σκυφτός γεροντάκος δεν βλέπει το πιν
μια γενιά παρατημένη κι εξουθενωμένη
τους αφήνουν και φεύγουν μακριά
έξω απ' την καρδιά τους, πέρα απ' τα όριά τους
πεζούλι να ακουμπήσουν απ' την ενέδρα που στήσαν.
Θυμούνται τα χρόνια που είχαν λεμόνια
και φρικασέ στο τραπέζι.
Τώρα τα ροζιασμένα χέρια τους τρέμουν
σαν πρόσφυγες στη δική τους πατρίδα.
Μνήμες αγώνων, πολέμου στο νου τους καρφιά
βαρβάρους πολέμησαν να φύγουν μακριά
τον πόνο σκυφτοί λένε κι οι βρύσες κλαίνε
σύγχρονη βαρβαρότητα στη δική τους γη.
Άκαρδοι τραπεζίτες τη ζωή μας φτύνουν
τον άνθρωπο για κωδικό αριθμό ορίζουν
πολιτισμός και ηθική ναυαγοί στην παρακμή.

Γιαννούχου-Ντάφλη Φωτεινή 12-07-2021

Εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου Παΐσιου

Παρουσία του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων Κωνσταντίνου Τασούλα και του Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη Ελευθέριου Οικονόμου πραγματοποιήθηκαν από την Ιερά Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας και το Δήμο Κόνιτσας οι τριήμερες εκδηλώσεις (10-12 Ιουλίου) προς τιμήν του Αγίου Παΐσιου στην Κόνιτσα. Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν το Σάββατο 10 Ιουλίου με επίσκεψη και ξενάγηση στην πατρική οικία του Αγίου Παΐσιου και παράκληση στο εξωκλήσι της Αγίας Βαρβάρας, όπου ο Άγιος είχε την πρώτη θεοπία. Την Κυριακή 11 Ιουλίου τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Στομίου, όπου μόνασε ο Άγιος και το απόγευμα της ίδιας μέρας Πολυαρχιερατικός Εσπερινός στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν τη Δευτέρα 12 Ιουλίου με πανηγυρική Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Ναό του Αγίου Κοσμά. Στη συνέχεια ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Νικόλαος Εξάρχου δεξιώθηκε τους δημότες στο προαύλιο του Δημαρχείου και τις Αρχές στο γραφείο του, όπου τέθηκαν ζητήματα που αφορούν στην περιοχή.

Στις εκδηλώσεις παρέστησαν και οι Μητροπολίτες Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ.κ. Κύριλος, Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ.κ. Αντώνιος, ο Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ.κ. Ανδρέας, ο Δήμαρχος Κονίτσας Νικόλαος Εξάρχου, η Βουλευτής Ιωαννίνων Μαρία Κεφάλα, ο Διοικητής της Ταξιαρχίας Διαβιβάσεων/ Π Σώματος Στρατού Συνταγματάρχης Σγουρίδης Αστέριος, ο Διοικητής του Λόχου Διαβιβάσεων του Γενικού Επιτελείου Στρατού Λοχαγός Λέτσιος Βασίλειος, ο Διοικητής της VIII ΜΠ Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Σιόρεντας Χρήστος, ο Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος Αντιστράτηγος Κων/νος Σκούμας, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Ηπείρου Ταξίαρχος Κων/νος Δούβαλης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ιωαννίνων κ. Βασίλειος Μουσελίδης, ο Διοικητής του 583 Τ.Π. Αντισυνταγματάρχης Χαρίτος Γεώργιος, ο Διοικητής του τμήματος Συνοριακής Φύλαξης Κόνιτσας Αστυνόμος Α' Ιωάννης Φερεντίνος, ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Κόνιτσας Υπαστυνόμος Β' Παναγιώτης Νάκος, ως εκπρόσωποι της Περιφέρειας Ηπείρου ο Προϊστάμενος της Πολιτικής Προστα-

σίας Περιφέρειας Ηπείρου Δημήτριος Μαυρογιώργος, οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι Γιούλα Μητροκώστα και Πρόδρομος Γαϊτανίδης, Αντιδήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Κόνιτσας, εκπρόσωποι στρατιωτικών, αστυνομικών, πυροσβεστικών και τοπικών αρχών και πλήθος πιστών τιμώντας τον Άγιο.

Ο Δήμαρχος εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου και όλων των συνδημοτών ευχαριστεί τις εκκλησιαστικές, πολιτικές, στρατιωτικές, αστυνομικές αρχές και τους πολίτες που τίμησαν με την παρουσία τους το τριήμερο των εκδηλώσεων, καθώς και το υπαλληλικό προσωπικό του Δήμου για την άψογη συνεργασία και την άρτια οργάνωση των εκδηλώσεων.

ΦΟΥΡΚΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ,
ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ Κ. ΔΑΒΑΚΗ, Α. ΔΙΑΚΟ
ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ 1940.

Τη μνήμη της γυναίκας της Πίνδου, των αξιωματικών Κωνσταντίνου Δαβάκη, Αλέξανδρου Διάκου και όλων των ηρώων του έπους του 1940, παρουσία του υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη Ελευθέριου Οικονόμου ως εκπροσώπου της Κυβέρνησης, τίμησαν η Περιφέρεια Ηπείρου και ο Δήμος Κόνιτσας με τη διοργάνωση λιτής εκδήλωσης στη Φούρκα Κόνιτσας την Τρίτη 20 Ιουλίου 2021.

Στο μνημείο των πεσόντων στο ύψωμα του Προφήτη Ηλία στη Φούρκα εψάλη δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση χοροστατούντος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέα. Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στις προτομές του Κ. Δαβάκη και Α. Διάκου, ενώ τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η φιλόλογος κα Ελένη Καραγιάννη με κύρια αναφορά στη σημασία της προσφοράς των Γυναικών της Πίνδου.

Στη συνέχεια ακολούθησε μικρή δεξίωση στην πλατεία της Κοινότητας Φούρκας, όπου ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Νικόλαος Εξάρχου υποδέχτηκε τους προσκεκλημένους, ενώ χαιρετισμό

απνύθουναν ο Υφυπουργός κ. Ελευθέριος Οικονόμου και ο Περιφερειάρχης Ηπείρου κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης.

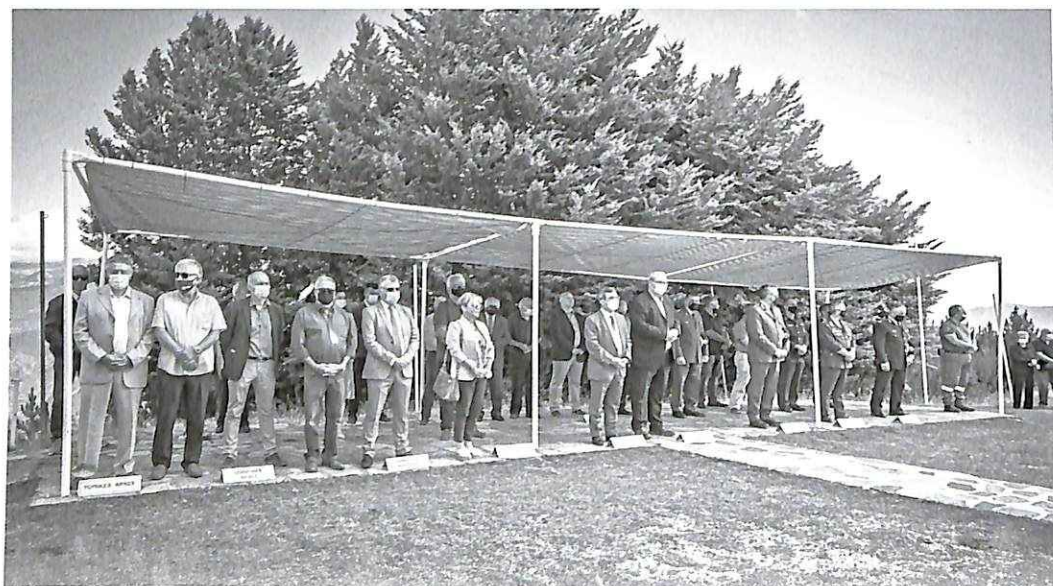
Λόγω των έκτακτων μέτρων για την αντιμετώπιση του κινδύνου διασποράς της πανδημίας, δεν πραγματοποιήθηκε η αναπαράσταση της πορείας των Γυναικών της Πίνδου και του τραυματισμού του Αξιωματικού Κωνσταντίνου Δαβάκη.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη Ελευθέριος Οικονόμου, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέξανδρος Καχριμάνης, ο Δήμαρχος Κόνιτσας Νικόλαος Εξάρχου, ο Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος Αντιστράτηγος Κωνσταντίνος Σκούμας, ο Διοικητής της 8ης Ταξιαρχίας ταξίαρχος Χρήστος Σιόρεντας, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Περιφέρειας Ηπείρου Ταξίαρχος Κωνσταντίνος Δούβαλης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ιωαννίνων Βασίλειος Μουσελίνης, ο Συντονιστής των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ηπείρου, Δυτικής Μακεδονίας και Ιο-

νίων Νήσων, Υποστράτηγος Δημήτρης Κοντογιάννης, ο Διοικητής του 583 Τ.Π. Γεώργιος Χαρίτος, ο Διοικητής Αστυνομικού Τμήματος Κόνιτσας Παναγιώτης Νάκος, ο Περιφερειακός Σύμβουλος Πρόδρομος Γαϊτανίδης, οι Αντιδήμαρχοι Νικόλαος Τσιαλιαμάνης και Αριστείδης Λαζογιάννης, ο τέως Δήμαρχος Ανδρέας Παττασπύρου, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Κατερίνα Δημάρατου και Δημή-

τριος Γκριμότης, οι Πρόεδροι των Τοπικών Κοινοτήτων Φούρκας και Αγίας Παρασκευής, εκπρόσωποι τοπικών Αρχών και φορέων.

Χαιρετισμό στην εκδήλωση απηύθυναν οι Βουλευτές Ιωαννίνων Μαρία Κεφάλα και Γεώργιος Αμυράς, που απύσασαν λόγω κοινοβουλευτικών υποχρεώσεων.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΚΟΣΜΑ

Παρουσία του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας Αλκιβιάδη Στεφανή και υπό την αιγίδα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος πραγματοποιήθηκαν από την Ιερά Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης οι εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου Κοσμά στην Κόνιτσα με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Τη Δευτέρα 23 Αυγούστου τελέστηκε πανηγυρικός εσπερινός και την Τρίτη 24 Αυγούστου πανηγυρική Θεία Λειτουργία τον Ιερό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού χοροστατούντων των Μητροπολιτών Ιωαννίνων κ.κ. Μάξιμου και Άρτης κ.κ. Καλλινίκου.

Στη συνέχεια, ο Δήμαρχος παρέθεσε μικρή δεξίωση στο Δημαρχείο Κόνιτσας, όπου τέθηκαν πολλά θέματα που αφορούν στην περιοχή.

Παρόντες στις εκδηλώσεις ήταν επίσης ο Βουλευτής Ιωαννίνων (ΝΔ) κ. Σταύρος Καλογιάννης, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέξανδρος Καχριμάνης, ο Διοικητής της 8ης Μηχανοποιημένης (Μ/Π) Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Χρήστος Σιόρεντας, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Ηπείρου Ταξίαρχος Κωνσταντίνος Δούβαλης, οι Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέας, Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ.κ. Κύριλλος, Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ.κ. Χρυσόστομος, Ιωαννίνων κ.κ. Μάξιμος και Άρτης κ.κ. Καλλνίκος, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, οι Αντιδήμαρχοι, Περιφερειακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι και εκπρόσωποι τοπικών φορέων.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Δήμος Κόνιτσας, αξιοποιώντας το χρηματοδοτικό Πρόγραμμα «ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ» του Υπουργείου Εσωτερικών, το οποίο αποτελεί μια εξαιρετική ευκαιρία για την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών και τον εκσυγχρονισμό των Δήμων, υπέβαλε επτά (7) προτάσεις σε προσκλήσεις του Προγράμματος.

Με γνώμονα τις ανάγκες ενός ορεινού και απομακρυσμένου Δήμου από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, ολοκληρώθηκαν επιτυχώς οι απαιτούμενες μελέτες και υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα στο Υπουργείο Εσωτερικών, θέτοντας προτεραιότητες ως προς την αξιολόγηση των προτάσεων, καθώς υπήρχε πλεονέκτημα στο συνολικό προϋπολογισμό των προτάσεων.

Οι προτάσεις του Δήμου αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα:

α/α	Τίτλος Πρότασης	Πρόσκληση Προγράμματος	Προϋπολογισμός
1	ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ ΠΟΣΙΜΟΥ ΝΕΡΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ01	5.022.982,40€
2	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΒΙΟΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ04	927.058,83€
3	ΕΠΙΣΚΕΥΗ - ΕΝΙΣΧΥΣΗ - ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ07	2.500.000,00€
4	ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ08	442.402,16€
5	ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΗΣ COVID-19	ΑΤ08	99.636,00€
6	ΜΕΛΕΤΗ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΛΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ09	1.213.460,69€
7	ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΗΣ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΤΑΘΜΟΙ ΦΟΡΤΙΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΤ12	906.441,46€

Επιπλέον, από το Πρόγραμμα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ Ι έχουν μεταφερθεί ακόμα δύο έργα του Δήμου Κόνιτσας στο Πρόγραμμα ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ:

- «Βελτίωση της πρόσβασης σε γεωργική γη και κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις Δ.Κ. Κόνιτσας του Δήμου Κόνιτσας», προϋπολογισμού 496.200,00€
- «Αντικατάσταση εσωτερικού δικτύου ύδρευσης οικισμών Δήμου Κόνιτσας», προϋπολογισμού 2.920.000,00€

Ο Δήμαρχος Κόνιτσας ευχαριστεί τις Υπηρεσίες, τους αρμόδιους υπαλλήλους και τους ειδικούς συνεργάτες για την έγκαιρη και ολοκληρωμένη υποβολή των προτάσεων, παρόλες τις δυσκολίες που προέκυψαν από την πανδημία COVID-19.

18-08-2021, Από το γραφείο Δημάρχου

• Ευχαριστίες προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Λευτέρη Αυγενάκη και τον Υφυπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Λευτέρη Οικονόμου για τη δημιουργία Εθνικού Κέντρου Extreme Sports και Υπαίθριων Αθλητικών Δραστηριοτήτων στο Αναγνωστοπούλειο Ίδρυμα στην Κόνιτσα.

Ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Νικόλαος Εξάρχου ευχαριστεί θερμά τον Υφυπουργό Αθλητισμού κ. Λευτέρη Αυγενάκη για την απόφασή του να εγκαταστήσει στην Κόνιτσα, στις υπάρχουσες υποδομές στο Αναγνωστοπούλειο Ίδρυμα, το Εθνικό Κέντρο Extreme Sports και Υπαίθριων Αθλητικών Δραστηριοτήτων.

Στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε με τον Υφυπουργό στο Υπουργείο Τουρισμού και Αθλητισμού την Πέμπτη 27- 05-2021 παρευρέθηκε και ο συμπατριώτης μας Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Ελευθέριος Οικονόμου, του οποίου η συμβολή υπήρξε καθοριστική. Ως εκ τούτου ο Δήμαρχος εκφράζει επίσης θερμές ευχαριστίες, καθώς και στον κ. Γεώργιο Τάσσο ενεργό συμπολίτη μας και μέλος της Επιτροπής Τουρισμού του Δήμου μας που συμμετείχε στη συνάντηση. Το Εθνικό Κέντρο Extreme Sports και Υπαίθριων Αθλητικών Δραστηριοτήτων θα εγκατασταθεί στο κεντρικό κτήριο του Αναγνωστοπουλείου Ιδρύματος που

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ

ένα τμήμα αυτού ανακαινίζεται από την Περιφέρεια Ηπείρου με το πρόγραμμα Interreg Ελλάδα-Αλβανία με το ακρωνύμιο «EX.TOUR».

Θα φιλοξενηθούν οι Σχολές Προπονητών και Εκπαιδευτών για αθλήματα όπως (ενδεικτικά):

ΚαγιάκΑναρρίκηση

Ράφτινγκ

Αλεξίπτωτο πλάγιάς (Paragliding)

Ορειβατικό σκι

Ποδηλασία βουνού (mountain bike)

Εντούρο Μότοκρος

Οι Σχολές προπονητών και εκπαιδευτών, με την απαιτούμενη ευρωπαϊκή πιστοποίηση των αποφοίτων στα Extreme Sports και στις Υπαίθριες Αθλητικές Δραστηριότητες, θα συνδράμουν αποφασιστικά στην ανάπτυξη των αθλημάτων και στην ενδυνάμωση των συγκεκριμένων μορφών αθλητικού τουρισμού σε όλη τη χώρα.

Ζήτημα, μάλιστα, με εθνική διάσταση και πολυκύμαντη σημασία τόσο για την παραμεθόρια Κόνιτσα όσο και την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου, καθώς δεν υπάρχουν αντίστοιχες σχολές στις χώρες των Βαλκανίων.

Η Κόνιτσα επιλέχθηκε διότι:

- Η Κόνιτσα περιβάλλεται από το όρος Σμόλικα (2637 μ.) το δεύτερο ψηλότερο βουνό της Ελλάδας, το όρος

Γράμμος (2520 μ.) το τέταρτο ψηλότερο στην Ελλάδα, το όρος Τύμφη (2497 μ.) το πέμπτο ψηλότερο στην Ελλάδα και τη Νεμέρτσικα (2.484μ.).

- Δίπλα της έχουμε την Χαράδρα του Αώου ποταμού και σε απόσταση 8 χιλ. έχουμε την χαράδρα του Βίκου.

- Δίπλα της περνά ο ποταμός Αώος που είναι ένα από τα τρία καλύτερα ποτάμια της Ευρώπης για το Kayak.

- Το ύψωμα «Προφήτης Ηλίας» πάνω από την πόλη είναι το καλύτερο σημείο στην Ελλάδα πώσης Αλεξιπτώτου Πλαγιάς, διότι οι ανεμοπεριστές ανεβαίνοντας στα 9.000 πόδια μπορούν να δουν την χαράδρα του Αώου και του Βίκου, την Δρακόλιμνη της Καμήλας και του Σμόλικα, τον ποταμό Αώο και το πέραςμά του στην Αλβανία, το όρος Γράμμος, την Τραπεζίτσα κλπ. Δηλαδή, υπάρχει ένα ανάγλυφο τοπίου μοναδικό στον κόσμο.

- Ο Αώος ποταμός και ο παραπόταμος αυτού ο Βοϊδομάτης χρησιμοποιούνται για το Rafting.

- Ο Δήμος Κόνιτσας στο πλαίσιο του προγράμματος "EX.TOUR" δημιούργησε σε πέντε σημεία αναρριχητικά πεδία που φιλοξενούν 150 αναρριχητικές διαδρομές για το Rock Climbing, ενώ ο Σμόλικας και η Τύμφη είναι ιδανικά για το Ice Climbing. Επίσης, στην Κόνιτσα έχουμε την πρώτη στην Ελλάδα Via Ferrata που είναι εγκατεστημένη μέσα στην χαράδρα του Αώου.

- Ο Αώος ποταμός και ο παραπότα-

μος αυτού, ο Βοϊδομάτης, είναι από τα πιο καθαρά ποτάμια της Ευρώπης με μεγάλο αριθμό ψαριών, κυρίως άγριας πέστροφας και δέχονται κάθε χρόνο πολλούς ερασιτέχνες ψαράδες (χομπίστες) από την Ευρώπη και την Αμερική που ψαρεύουν με τη μέθοδο του Fly Fishing (και όλοι αυτοί επιζητούν τοπικούς «Οδηγούς» για Fly Fishing που δυστυχώς δεν υπάρχουν).

- Στην Κόνιτσα υπάρχει το Αναγνωστοπούλειο Ίδρυμα με ένα σύνολο κτηριακών εγκαταστάσεων που βρίσκονται σε έκταση 450 στρεμμάτων.

Επίσης, ευχαριστίες εκφράζουμε προς τον Περιφερειάρχη μας κ. Αλέξανδρο Κακριμάνη για τη συνεχή υποστήριξή του σε ένα σύνολο θεμάτων που απασχολούν τον ακριτικό μας Δήμο, τον Πρόεδρο του Πανεπιστημίου Εθνικού Αθλητικού Κέντρου Ιωαννίνων κ. Παντελή Κολόκα, που υποστήριξε με θέρμη την εγκατάσταση του Εθνικού Κέντρου των Extreme Sports και Υπαίθριων Αθλητικών Δραστηριοτήτων της χώρας μας στην πόλη μας, τον εκπρόσωπο του Αναγνωστοπουλείου Ιδρύματος στην Ελλάδα κ. Γεώργιο Μπασά, όσο και στο ΔΣ του Ιδρύματος στην Αμερική για την συνεχή συμπαράστασή του προς τους κατοίκους της Κόνιτσας, καθώς και στην κυρία Τατιάνα Καλογιάννη, η οποία κατά την διάρκεια της θητείας της ως Αντιπεριφερειάρχης, πραγματοποίησε την Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ Αναγνωστοπουλείου Ιδρύ-

ματος και Περιφέρειας Ηπείρου και φρόντισε την ένταξη της χρηματοδότησης για την μέχρι στιγμής υλοποίηση του έργου της Σχολής των Outdoor Activities στο πρόγραμμα INTERREG Ελλάδα - Αλβανία.

Το παραπάνω Κέντρο θα προσφέρει μια διαφορετική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη στον τουριστικό τομέα των Outdoor Activities στηριζόμενη στον επαγγελματισμό, συνοδευόμενο από Εθνική και Ευρωπαϊκή πιστοποίηση.

• Την Τρίτη 8/06/2021 ο Δήμαρχος Κόνιτσας Νικόλαος Εξάρχου δέχτηκε στο γραφείο του τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Ιππικού - Τεθωρακισμένων στρατηγού ε.α. Παπαδογεωργόπουλο Χρήστο και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου.

Στη συνάντηση ο Πρόεδρος του Συνδέσμου (ΣΑΑΙΤΘ) ενημέρωσε το Δήμαρχο και τους παρευρισκομένους, ότι αποτελεί πρόθεσή του η ανάδειξη της μάχης της Λυκόρραχης εναντίον των εισβολέων Ιταλών, που έλαβε χώρα 1 Νοεμβρίου 1940 και αποτελεί την πρώτη νικηφόρα μάχη του Στρατού μας στην περιοχή κατά τον Ελληνο ιταλικό πόλεμο.

Για τον λόγο αυτό υπεβλήθη αίτημα προς το Δήμο Κόνιτσας για συνδρομή του σε αυτή την προσπάθεια διατήρησης της ιστορικής μνήμης του Έπους του 1940, στο οποίο πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξε η Ιστορική Μεραρχία Ιππικού.

Στη σύσκεψη παρευρέθηκαν εκτός του Δημάρχου και του Προέδρου του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Ιππικού - Τεθωρακισμένων στρατηγού ε.α. Παπαδογεωργόπουλο Χρήστο, η Περιφερειακή Σύμβουλος Γιούλα Μητροκόστα, ο Αντιδήμαρχος Δημήτριος Χήρας, ο τέως Δημοτικός Σύμβουλος, καταγόμενος από την Λυκόρραχη Χρήστος Φασούλης και μέλη του Συμβουλίου του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Ιππικού - Τεθωρακισμένων.

Ο Δήμαρχος χαιρετίζοντας την πρωτοβουλία του Συνδέσμου, υποσχέθηκε ότι θα σταθεί αρωγός και συμπαραστάτης για την επιτυχία του εγχειρήματος αυτού, προβαίνοντας σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες. Αναγνώρισε μάλιστα, ότι ανάλογες κινήσεις, όπως η συγκεκριμένη, αποτελούν χρέος μας και ηθική επιταγή προς όσους θυσιάσαν τη ζωή τους για την ελευθερία μας και πως μόνο θετικό αντίκτυπο έχουν στην περιοχή.

• Το Κοινωνικό Παντοπωλείο Δήμου Κόνιτσας, στις 10 & 11 Ιουνίου 2021 πραγματοποίησε την 40η διανομή διαφόρων προϊόντων στους ωφελούμενους του. Τα προϊόντα που διανεμήθηκαν συγκεντρώθηκαν με τις ευγενικές χορηγίες των εταιρειών:

"BARRILA HELLAS ABEE"
ΑΠΣΙ "Η ΠΙΝΔΟΣ"

Ο Δήμος Κόνιτσας, η Κοινωφελής Επιχείρηση Δήμου Κόνιτσας και τα Στελέχη του Κοινωνικού Παντοπωλείου εκ-

φράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους για την έμπρακτη κοινωνική της προσφορά, καλώντας και άλλες επιχειρήσεις καθώς και συνδημότες τους να σταθούν αρωγοί στην όλη προσπάθεια που καταβάλλεται.

- Ενημερώνουμε τους αγαπητούς συνδημότες μας ότι με το υπ' αριθμ. πρωτ. 2972/2-6-21 ο Δήμος ζήτησε από το Δασαρχείο να προβεί σε όλες τις ενέργειες καθαρισμού της κοίτης του ποταμού από την ιστορική γέφυρα μέχρι το φράγμα από τα ξερά πλατάνια. Ανάλογο έγγραφο εστάλη προς το Δασαρχείο και το 2020.

Η παραπάνω περιοχή εντός του Δρυμού δεν ανήκει στις αρμοδιότητες του Δήμου, όμως ο Δήμος και πέρυσι και φέτος ενεργεί, ώστε οι αρμόδιοι να λάβουν όλα τα μέτρα. Επιπλέον, ο καθαρισμός εντός του Εθνικού Δρυμού απαιτεί συγκεκριμένες άδειες και πρέπει οι αρμόδιοι να επιληφθούν. Τα αναγραφόμενα στο διαδίκτυο περί αδιαφορίας του Δήμου αφορούν την μικροπολιτική και όχι την πολιτική και ειδικά, όταν αναφέρονται από πολίτες οι οποίοι έχουν γνώση και θα έπρεπε να απευθύνονται στον Δήμο για να ενημερώνονται αρμοδίως

- Με πρωτοβουλία του Δημάρχου τοποθετήθηκε στην πρόσοψη του Δημαρχείου μαρμαρίνη πλάκα με εγχάραικτη επιγραφή τιμώντας τον αείμνηστο Σπύρο Γκότσο που διετέλεσε Δήμαρχος στην Κόνιτσα από το 1974-1986 κατά

την δημαρχική περίοδο του οποίου ανηγέρθη το Δημαρχείο. Στις προθέσεις του Δημάρχου είναι να τιμηθούν όσοι έχουν προσφέρει και ευεργέτησαν τον τόπο.

- Συνάντηση και αξιοποίηση Πεζοπορικών Διαδρομών των Περιφερειών Δυτικής Μακεδονίας και Ηπείρου

Ο Δήμαρχος Νικόλαος Εξάρχου συνοδευόμενος από τον Αντιδήμαρχο Αριστείδη Λαζογιάννη παρευρέθηκαν στη συνάντηση εργασίας με θέμα «Σύνδεση και Αξιοποίηση Πεζοπορικών Διαδρομών των Περιφερειών Δυτικής Μακεδονίας και Ηπείρου» στο πλαίσιο του Yonder Festival στον Δήμο Νεστορίου το Σάββατο 26/06/2021 με στόχο τη δικτύωση ιδιωτικών και δημόσιων φορέων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας.

Η σύνδεση βασίζεται στην τεχνολογία, αλλά και σε δράσεις φυσικής παρουσίας και προτείνεται με την ανάδειξη των πεζοπορικών διαδρομών ακολουθώντας, τόσο το Epirus Trail (Ήπειρος), το ευρωπαϊκό μονοπάτι E6 (Δυτική Μακεδονία), όσο και άλλες διαδρομές που η ιστορία και οι κάτοικοι των περιοχών χάραξαν και περπάτησαν στο παρελθόν μέχρι και σήμερα.

Συντονίστριες της συνάντησης στο πλαίσιο του Yonder Festival ήταν οι κυρίες Gabriela Scheiner και Σοφία Μελισουργού. Συμμετείχαν μεταξύ άλλων εκπρόσωποι των Περιφερειών Ηπείρου

- Δυτικής Μακεδονίας, των Δήμων Κατοριάς, Πρέσπης, Ζαγορίου, της Αναπτυξιακής Ηπείρου Α.Ε. και του Γεωπάρκου Βίκου - Αώου, εκπρόσωποι φορέων και επιχειρηματίες, με οικοδεσπότη τον Δήμαρχο Νεστορίου κ. Χρήστο Γκοσλιόπουλο.

Ο Δήμαρχος ανέλυσε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του Δήμου μας, πιστεύοντας ότι η συνεργασία μεταξύ των

Δήμων για τη θεματική σύνδεση από τις Πρέσπες στο Κεντρικό Ζαγόρι μέσω Κατοριάς, του Νεστορίου, του Γράμμου και της Κόνιτσας θα συμβάλλει στην ανάδειξη των πόρων της περιοχής και στη δραστηριοποίηση νέων ανθρώπων και αναμφισβήτητα θα δώσει νέα ώθηση στον τουρισμό, στην τοπική οικονομία και κοινωνία.

(. . . ότι τούτην την Πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, και σοφοί κι ἄμαθεις και πλούσιοι και φτωχοί και πολιτικοί και στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι ἄνθρωποι· όσοι αγωνιστήκαμεν, αναλόγως ο καθείς, έχομεν να ζήσωμεν ἐδῶ.

Το λοιπόν δουλέψαμεν όλοι μαζί, να την φυλάμεν κι όλοι μαζί και να μην λέγει ούτε ο δυνατός «ε γώ», ούτε ο αδύνατος.

Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς «ε γώ»;

Όταν αγωνιστεί μόνος του και φκιάσει, ή χαλάσει να λέγει «ε γώ»· όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λένε «ε μείς».

Είμαστε εις το «ε μείς» κι όχι εις το «ε γώ».

Και εις το εξής να μάθωμε γνώση, αν θέλωμεν να φτιάσωμεν χωριόν, να ζήσωμεν όλοι μαζί. . .)

Μακρυγιάννης.

ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΔΩΡΕΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ (Κ.Ι.Κ.Π.Ε.)

Για τρίτη φορά από το 2012, η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας έγινε αποδέκτης μιας σημαντικής δωρεάς βιβλίων από το «Κοινωφελές Ίδρυμα Κοινωνικού και Πολιτιστικού Έργου», μέσω της δράσης «Ανάπτυξη Συλλογών Δημοσίων και Δημοτικών Βιβλιοθηκών», που υλοποιείται από το Μη Κερδοσκοπικό Οργανισμό Future Library. Κάθε χρόνο η επιλογή των βιβλιοθηκών που συμμετέχουν στη δράση γίνεται με κριτήρια τη δυναμική που αυτές αναπτύσσουν οργανώνοντας διάφορες δράσεις πολιτισμού και εξοικείωσης με την ανάγνωση, τον αριθμό των μελών και επισκεπτών τους, την τεχνολογική τους υποδομή, τη διοικητική τους οργάνωση και τη λειτουργία παιδικού και εφηβικού τμήματος.

Βασική πεποίθηση του Κ.Ι.Κ.Π.Ε. είναι ότι το έντυπο βιβλίο δεν πρόκειται ποτέ να εγκαταλειφθεί, γιατί καλύπτει πρακτικές και ψυχολογικές ανάγκες που οι ηλεκτρονικές εκδόσεις δεν μπορούν να καλύψουν. Για το λόγο αυτόν συμβάλλει

στην αντιμετώπιση του προβλήματος μέσω του εμπλουτισμού των βιβλιοθηκών με εκδόσεις που επιλέγονται τόσο για το αξιόλογο περιεχόμενό τους όσο και για την άρτια εκδοτική τους εμφάνιση. 420 νέοι τίτλοι βιβλίων που καλύπτουν όλες τις θεματικές κατηγορίες βρίσκονται ήδη στη διάθεση του αναγνωστικού κοινού της βιβλιοθήκης.

Η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας θέλει να ευχαριστήσει τόσο το Κ.Ι.Κ.Π.Ε. όσο και το Future Library που μέσω αυτής της χειρονομίας δείχνουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για τη στήριξη και ενίσχυση των δημόσιων και δημοτικών βιβλιοθηκών της χώρας. Τέτοιες κινήσεις αποτελούν σημαντική βοήθεια στη λειτουργία των βιβλιοθηκών και μας δίνουν δύναμη να συνεχίσουμε το πολύπλευρο μορφωτικό και παιδευτικό έργο μας. Τους επόμενους μήνες θα διοργανωθεί ειδική εκδήλωση παρουσίασης της δωρεάς.

Κοινωφελές Ίδρυμα Κοινωνικού και Πολιτιστικού Έργου

Το Κοινωφελές Ίδρυμα Κοινωνικού και Πολιτιστικού Έργου (Κ.Ι.Κ.Π.Ε.) ιδρύθηκε και λειτουργεί στην Αθήνα από το 1988.

Σκοποί του είναι:

- η προσφορά κοινωνικού έργου και η ενίσχυση φορέων που μεριμνούν για ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού.

- η υλοποίηση πολιτιστικών δράσεων, κυρίως μέσω της αξιοποίησης των Συλλογών και των Αρχείων που διαθέτει το Ίδρυμα και της δημόσιας προβολής τους στο ενδιαφερόμενο κοινό.

- η υποστήριξη μακροπρόθεσμων δράσεων στον ευρύτερο εκπαιδευτικό και επιμορφωτικό τομέα σε συνεργασία με συναφείς φορείς και ιδρύματα

Μετεωρολογικά στοιχεία από τον σταθμό του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών στην Κόνιτσα σε συνεργασία με το Metar.gr.

Θέση Σταθμού: Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας-Πραμάντων (υψόμ. 530m)

Ιστοσελίδα Σταθμού: <http://penteli.meteo.gr/stations/konitsa/>

Μάιος 2021

Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
18,2	34,2	6,7	23,6	4	ΝΔ

Ιούνιος 2021

Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
21,6	38,7	6,5	30,6	11	ΝΔ

Ιούλιος 2021

Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
25,9	41,8	13,7	13,2	7	ΝΔ

Αύγουστος 2021

Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
26,6	41,3	11,0	1,6	2	ΝΔ

Καταστροφές – Καταστροφές – Καταστροφές!

Με τον παρατεταμένο καύσωνα του φετινού καλοκαιριού είχαμε πρωτοφανείς καταστροφές από τεράστιες πυρκαγιές (Εύβοια, Πελοπόννησο κ.α.). Χιλιάδες στρέμματα δασών έγιναν παρανάλημα της φωτιάς και κάηκαν σπίτια, κτήματα και ζώα.

Αποδεικνύεται για μια φορά ακόμα ότι διακόσια χρόνια από την απελευθέρωση που γιορτάζουμε φέτος, δεν μπόρεσε το νεοσύστατο Κράτος μας να εφαρμόσει ένα σχεδιασμό πρόληψης για τα διάφορα καιρικά φαινόμενα που πλήττουν κάθε τόσο τη χώρα μας.

Μεγάλες καταστροφές από πυρκαγιές τα καλοκαίρια και μετά κάνουμε «μνημόσυνα» στα αποκαΐδια. Το ίδιο γίνεται φθινόπωρο και χειμώνα με πλημμύρες και χιόνια.

Δυστυχώς τα καιρικά φαινόμενα υπήρχαν από καταβολής κόσμου και θα υπάρχουν στον αιώνα τον άπαντα. Τώρα μάλιστα με την κλιματική αλλαγή οι επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Δεν είμαστε ειδικοί περιβαλλοντολόγοι αλλά ως σκεπτόμενοι πολίτες πονάμε για αυτά που συμβαίνουν στον τόπο μας.

Φέτος που είχαμε -όπως λένε- περισσότερα μέσα πυρόσβεσης (επίγεια και εναέρια) δε θα 'πρεπε να είχαμε με μέτρα πρόληψης, λιγότερες καταστροφικές πυρκαγιές;

Ας φροντίσει αυτό το καημένο και κατακαμένο κράτος, επιτέλους, να σχεδιάσει έναν τρόπο αντιμετώπισης των καιρικών φαινομένων περιορίζοντας στο ελάχιστο τις ζημιές κάθε φορά.

Ας φορολογήσει περισσότερο τους έχοντες και κατέχοντες που διάγουν πολυτελή βίον και βγάζουν τα χρήματά (τους;) στο εξωτερικό, ώστε με καλό κουμάντο να σώσουμε την Πατρίδα, αλλιώς δε θα μείνει τίποτε όρθιο.

Αντιπλημμυρικά έργα, αναδάσωση κάθε καμένης περιοχής με κατάλληλα δέντρα και να μην αφήσουμε τους καταπατητές να «φυτέψουν» βίβες ή ανεμογεννήτριες. Προμήθεια αρκετών ελικοπτέρων και αεροπλάνων σαν αυτά τα «μεγαθήρια» που είδαμε στην τηλεόραση και προπαντός να είμαστε άγρυπνοι ως τον τελευταίο πολίτη με ετοιμότητα για αντιμετώπιση του κακού «εν τη γενέσει» γιατί αν παίρνει διαστάσεις, δεν δαμάζεται εύκολα.

Ας ελπίσουμε να σκεφτούν και να πράξουν τα δέοντα, συμβουλευόμενοι τους ειδικούς, αυτοί που τους εμπιστευτήκαμε με την ψήφο μας να κυβερνούν τον τόπο!

Σ.Τ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ

Γράφει ο Σωκράτης Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Αυτές τις τελευταίες ημέρες, γίναμε μάρτυρες μιας μεγάλης φυσικής καταστροφής: η οποία θα έχει και πολλές επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής και περιβαλλοντικής ζωής της χώρας μας. Θα χρειαστεί, έτσι, αρκετό μεγάλο χρονικό διάστημα, ώσπου να επουλωθούν οι πληγές που άφησαν πίσω τους οι μεγάλες αυτές πυρκαγιές, στις περιουσίες μας και στο φυσικό μας περιβάλλον.

Οι περισσότεροι λένε ότι φταίνε οι πολιτικοί μας. Και βέβαια ευθύνονται, αλλά αυτούς τους πολιτικούς εμείς δεν τους εκλέξαμε; Ασφαλώς και πρέπει να τιμωρούνται. Να μην εξέρχονται αλώβητοι και νικητές. Αυτοί όμως, είναι έξυπνοι άνθρωποι βρίσκουν τρόπους και λόγια και λένε, άλλοτε φταίει ο στρατηγός άνεμος, άλλοτε η κλιματική κρίση και πάει λέγοντας. Αύριο δεν ξέρω τι θα σοφιστούν. Δεν ευθύνονται; Και βέβαια ευθύνονται και πρέπει να τιμωρούνται.

Ωστόσο όμως, εμείς οι πολίτες, δεν ευθυνόμαστε; Και βέβαια ευθυνόμαστε και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό. Όπως και τώρα π.χ. με τα εμβόλια του ιού, με τις χίλιες δυο αντιρρήσεις και αναβολές. Υπάρχουν άνθρωποι παθιασμένοι. Δεν θέλουν να εφαρμόσουν τους Νόμους και τις οδηγίες των Ειδικών Επιστημό-

νων και Περιβαλλοντολόγων: Δυστυχώς υπάρχουν και συνάνθρωποί μας, εμπρηστές, πυρομανείς (ψυχοπαθείς που έχουν μανία του εμπρησμού). Αυτοί πρέπει ν' ανακαλύπτονται, να τιμωρούνται ή να τυχαίνουν ειδικής θεραπείας. Η πολιτεία έχει καθήκον και μάλιστα μεγάλο όλα αυτά να τα προλαμβάνει.

Και παρακαλώ να τιμωρούνται ανηλεώς.

Χρειάζεται σύνεση, ταχύτητα, ορθολογισμός, συναίνεση, υπευθυνότητα όλων μας, κυβερνώντων και πολιτών, όχι αβλεψίες και συνεχώς επιτροπές να μελετήσουν την όλη κατάσταση.

Συνεπώς όλοι μας ευθυνόμαστε. Ως ήδη ελέχθη πάντοτε υπάρχουν λύσεις. Και μάλιστα σωστές και πολύ εξειδικευμένες και επιστημονικώς.

Κοντολογίς, πιστεύω, μαζί με πολλούς άλλους συνανθρώπους μας, ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι να σωθούν οι περιουσίες μας, τα σπίτια μας και το ωραίο φυσικό μας περιβάλλον. Η αδιαφορία μας πάντα σκοτώνει όλους μας και η φύση πάντοτε εκδικείται.

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΤΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ.
ΑΥΤΟ ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΜΑΣ ΑΡΘΡΟΥ.**

Σ. ΟΙΚ.

• Πολλές πυρκαγιές έχουμε στα δάση μας κάθε χρόνο κι εφέτος εξαφανίστηκαν εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα στην Εύβοια, Αττική-Πελοπόννησο κ.α. Μέσα στις ζημιές και πολλές κατοικίες.

Απορία:

Πώς γίνεται να υπάρχουν μες τα δάση σπίτια με δρόμους, παροχή νερού και ρεύματος; Δεν υπάρχουν υπεύθυνοι που έδωσαν την άδεια σ' αυτούς που τα έχτισαν;

Αλλά μήπως είναι υπεύθυνοι ακόμα και οι ιδιοκτήτες, αν τα 'φτιαξαν παράνομα; Αφελείς ερωτήσεις κάνουνε...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στην ιστοσελίδα του Δήμου Κόνιτσας δημιουργήθηκε διαδρομή εικαστικού ενδιαφέροντος αναδεικνύοντας όλα τα γλυπτά που φιλοτεχνήθηκαν από γλύπτες το 1995 στο πλαίσιο συμποσίου γλυπτικής.

Ο επισκέπτης πατώντας πάνω στο διαδραστικό χάρτη <https://www.konitsa.gr/activity/pezoporikes-diadromes-2/34-diadrome-eikastikou-endiaperontos> μπορεί να αντλήσει πληροφορίες τόσο για τον καλλιτέχνη, όσο και για τη δημιουργία του.

• Με τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Αλκιβιάδη Στεφανή συναντήθηκε ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Νικόλαος Εξάρχου, συνοδευόμενος από τον κ. Γεώργιο Τάσσο, μέλος της Επιτροπής Τουρισμού του Δήμου Κόνιτσας την

Πέμπτη 27 Μαΐου 2021 στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Στη συνάντηση ετέθησαν πολλά θέματα που αφορούν τον Δήμο Κόνιτσας και κυρίως στην επιτάχυνση των διαδικασιών για την ολοκλήρωση του Ιστορικού-Στρατιωτικού Μουσείου Κόνιτσας.

Ο Δήμαρχος ευχαρίστησε τον Υφυπουργό για τη θετική ανταπόκριση σε όλα τα αιτήματά του, καθώς και τον συντοπίτη μας Υφυπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Λευτέρη Οικονόμου που ήταν παρών στη συνάντηση δείχνοντας πάντα το αμέριστο ενδιαφέρον του για το Δήμο μας.

• Στις 29-05-2021 το ίδρυμα «Μόρφωσις Νεολαίας» προέβη στην χορήγηση των ετήσιων χρηματικών επαίνων και βραβείων στους δικαιούχους απόφοιτους μαθητές των ακριτικών σχολείων του Νομού Ιωαννίνων. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο Δήμο Πωγωνίου, στην κοινότητα Καλπακίου με οικοδεσπότη τον Δήμαρχο Πωγωνίου κ. Κωνσταντίνο Καψάλη.

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από τον Πρόεδρο του Ιδρύματος και Πρόεδρο της Πανηπειρωτικής Χρυσόστομο (Μάκη) Χήτο – Κιάμο παρευρισκομένων και άλλων μελών του Δ.Σ. του Ιδρύματος.

Στην εκδήλωση, που βραβεύτηκαν και αρκετοί μαθητές από τα σχολεία του Δήμου μας, παρευρέθηκε ο Δήμαρχος Κόνιτσας Νικόλαος Εξάρχου, ο οποίος

στο σύντομο χαιρετισμό του, τόνισε την αξία της ευεργεσίας του Ιδρύματος και τον σημαντικό ρόλο για την διαπαιδαγώγηση της νεολαίας. Ευχαριστώντας τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. ζήτησε να γίνει στην Κόνιτσα η επόμενη εκδήλωση απονομής βραβείων και το αίτημα έγινε δεκτό.

• Άστατος ήταν ο καιρός το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, θυμίζοντας λίγο το Μάρτη, με σποραδικές βροχές και ανεβοκατέβασμα θερμοκρασίας.

• Αρκετός κόσμος κυκλοφόρησε στην περιοχή μας με την ευκαιρία της γιορτής του Αγ. Πνεύματος.

Την Κυριακή 20 Ιουνίου 2021 διοργανώθηκε με μεγάλη επιτυχία και με τη συμμετοχή σαράντα επτά (47) αθλητών για τρίτη φορά από τον Μορφωτικό Σύλλογο Πληκατίου «Ο Γράμμος», ο αγώνας ορεινού τρεξίματος «Grammos Mountain Run» στο Πληκάτι, που απέχει σαράντα τρία χιλιόμετρα από την Κόνιτσα.

Πρόκειται για έναν αγώνα 21 χιλιομέτρων με μια απαιτητική διαδρομή στην οροσειρά του Γράμμου στην κατάφυτη περιοχή των Μαστοροχωρίων Κόνιτσας.

Στον αγώνα παρευρέθηκε εκτός του Δημάρχου που έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα και η Δημοτική Σύμβουλος κυρία Κατερίνα Δημάρατου.

Ο Δήμαρχος Κόνιτσας συνεχάρη τον

Πρόεδρο του Μορφωτικού Συλλόγου Πληκατίου κ. Απόστολο Παπανώτη και γενικά τους διοργανωτές για την εξαιρετική πρωτοβουλία και την άρτια οργάνωση, καθώς και τους συμμετέχοντες στον αγώνα και ευχήθηκε κάθε χρόνο να ενισχύεται η προσπάθεια, να προβάλλεται περισσότερο το τουριστικό προϊόν της περιοχής μας και να απολαμβάνουν όλο και περισσότεροι αθλητές την μοναδική αυτή εμπειρία που προσφέρεται. Ο Δήμος θα είναι πάντοτε αρωγός σε ό,τι χρειαστούν.

• Με θερμοκρασία που πλησίασε τους 40ο βαθμούς το τελευταίο δεκαήμερο έφυγε ο Ιούνιος, αλλά και ο Ιούλιος μας ήρθε με την ίδια συμπεριφορά.

• Μετά το πρόσφατο κλείσιμο της Εθνικής Τράπεζας, δεν πρόλαβε να έρθει ο Ιούνιος και άλλο δυσάρεστο μαντάτο κυκλοφόρησε στην Κόνιτσα για το κλείσιμο και της μοναδικής τράπεζας που απόμεινε στην πόλη, της Τρ. Πειραιώς.

• Ο Δήμαρχος και σύσσωμο το Δημ. Συμβούλιο Κόνιτσας, εκφράζοντας και τη βούληση όλων των κατοίκων αποφάσισε σε έκταση συνεδρίαση 2/7/21 να στείλει επίσημα διαμαρτυρίας ζητώντας την συμπαράστασή τους: στον Πρόεδρό του Δ. Συμβουλίου της Τράπεζας Πειραιώς, τον διευθύνοντα Σύμβουλο, το Γεν. Δντή του Τομέα Λιανικής Τρα-

πεζικής Δικτύου καταθέσεων. Κοινοποίηση στην Πρ. της Δημοκρατίας, στον Πρωθυπουργό, στον Πρ. της Βουλής, αρχηγούς Κομμάτων, βουλευτές Ηπείρου. Απνύθυνε έκκληση προς τη Δ/ση της Τρ. Πειραιώς τονίζοντας ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες κοινωνικές, οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή και να αναθεωρήσει την πρόθεση για διακοπή λειτουργίας του υποκαταστήματος στην Κόνιτσα...

• Στις 9/7 με τη συμπλήρωση 78 χρόνων από το ολοκαύτωμα του μαρτυρικού χωριού Αηδονοχωρίου, πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις μνήμης στο χωριό με τη συνεργασία Δήμου, Κοινότητας και Πολιτιστ. Συλλόγου.

Όπως είναι γνωστό, οι ναζί της 1ης Ορεινής Μεραρχίας καταδρομών ερχόμενοι από την Αλβανία (9/7/1944) όπου δολοφόνησε εκατοντάδες αθώους πολίτες, συνέχισε το μακάβριο έργο της και στην περιοχή μας εκτελώντας 22 κατόικους στο Αηδονοχώρι και πυρπόλησε το χωριό. Την ίδια εποχή εκτέλεσαν και άλλους κατοίκους στα κοντινά χωριά και έκαψαν 22 κατοίκους στο Κεφαλόβρυσο μέσα στα σπίτια.

Στην εκδήλωση, μετά τη Δοξολογία, απνύθυνε χαιρετισμό ο Δήμαρχος Ν. Εξάρχου και ο ερευνητής Χριστοφ. Βλάχος μίλησε για τα τραγικά συμβάντα εκείνης της εποχής.

Παρέστησαν: η εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου βουλευτής Αλεξάνδρα Κεφάλαια, ο Αντιδ. Δημ. Χήρας, οι Δημ. Σύμβουλοι Κατ. Δημάρατου, Ν. Καλτσούνης, Δ. Ζήσης, η πρ. της Κοινότητας Στυλ. Τάσσου, ο γλύπτης Μ. Οικονομίδης, ο εκπρόσωπος των μαρτυρικών πόλεων και χωριών Δ. Χαντζαρόπουλος, ο Δ/της 583 Τ.Κ. ο Δ/της Συνοριακής Φύλαξης, ο Δ/της Πυροσβ. Υπηρεσίας, οι κάτοικοι του χωριού και η εκδήλωσε έκλεισε με το μοιρολόι «Μαριόλα» από τον τραγουδιστή Σ. Σιάτρα.

• Παρόμοια εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 10/7 στο Κεφαλόβρυσο Πωγωνίου.

• Ο Δήμαρχος και το Δημ. Συμβούλιο, με ανακοίνωσή τους καταδικάζει την εγκληματική ενέργεια του Ιερέα σε βάρος μελών του Συνοδ. Δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Μητροπολίτης κ. Ανδρέας.

• Διοργάνωση του 2ου «ELITE HANDBALL ACADEMY» πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα από τις 16-28 Ιουλίου, με τη συμμετοχή περίπου ογδόντα (80) αθλητών και αθλητριών ηλικίας 12-18 ετών από όλη την Ελλάδα, υπό την καθοδήγηση διακεκριμένων Ευρωπαίων και Ελλήνων Ομοσπονδιακών προπονητών.

Οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τις ομορφιές του τόπου μας.

• Επιτέλους άνοιξε τις πύλες του το Τελωνείο Μέρτζιανης, που είχε κλείσει λόγω της πανδημίας. Από τις 8 το πρωί ως τις 8 το βράδυ θα εξυπηρετεί και πάλι Αλβανούς και ομογενείς από τις δυο πλευρές.

• Ο φετινός Αύγουστος ήρθε να συνεχίσει την ανομβρία και τη θερμοκρασία μέχρι και 40ο. Πολλές οι πυρκαγιές στην Εύβοια, Πελοπόννησο κ.α. Ξεκίνησε και στην περιοχή Πάδων μια πυρκαγιά στις 5/8, αλλά με έγκαιρη επέμβαση Πυροσβεστικής, δασεργατών και εθελοντών σβήστηκε πριν επεκταθεί σε μεγάλη έκταση.

• Μετά από γενική κατακραυγή και επέμβαση κρατικών παραγόντων η Τράπεζα Πειραιώς ανακοίνωσε ότι θα λειτουργεί δύο μέρες την εβδομάδα (Τρίτη-Παρασκευή) για την εξυπηρέτηση των κατοίκων. Ας ελπίσουμε να μην είναι προσωρινή κι αυτή η απόφαση...

• Παρά την πανδημία αρκετός κόσμος κυκλοφόρησε στην περιοχή μας και τα πατροπαράδοτα πανηγύρια έγιναν με λειτουργίες χωρίς τα «χαλούμενα» (εκτός από μερικές εξαιρέσεις) με αποκορύφωμα την προσέλευση στη μονή Μολυβδοσκεπάστης από την παραμονή εκατοντάδων προσκυνητών.

Με προσέλευση αρκετού κόσμου γιορτάστηκε η μνήμη του οσίου Νικάνορα στο Μοναστήρι του χωριού. Την παραμονή 6/8 τελέστηκε εσπερινός και

στις 7/8 Θεία Λειτουργία. Λόγω πανδημίας μπορεί να μην «βάρεσαν» κλαρίνα και νταούλια φέτος σε όλα τα πανηγύρια, αλλά τα έθιμα τηρήθηκαν με εκκλησιασμό και ανταμώματα.

• Πρόσφατα κυκλοφόρησε το 28ο τεύχος τα «Καντσιώτικα» από την Αδελφότητα Δροσοπηγιωτών με εξαιρετική ύλη, όπως πάντα. Ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιες Αδελφότητες - Σύλλογοι με δραστηριότητες στα χωριά μας!

• Στην Κόνιτσα, αντί να γίνει η λειτουργία στο εκκλησάκι (Άνω Κόνιτσα) έγινε στον Μητροπολιτικό Ναό Αγ. Νικολάου (με μάσκες φυσικά).

• Λόγω του μεγάλου καύσωνα, Κοντσιώτες και επισκέπτες παραθεριστές «πλημμύρισαν» τον Αώο (Από τη γέφυρα και πάνω) απολαμβάνοντας τη δροσιά του.

• Σύλληψη αλλοδαπού που καλλιέργησε ινδική κάνναβη σε περιοχή του Σαρανταπόρου πραγματοποιήθηκε από την αστυνομία.

• Ο Παναγιώτης Πάντος, υπάλληλος της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Κόνιτσας, εξελέγη ομόφωνα νέος πρόεδρος του Συλλόγου Υπαλλήλων Δημοσίων Βιβλιοθηκών, μετά τη συγκρότηση σε σώμα του νέου διοικητικού συμβουλίου. Η θητεία του, όπως και του υπόλοιπου Δ.Σ., είναι τετραετής.

Μοναστήρι (Μποτσιφάρι)

Φέτος και για δεύτερη χρονιά η κατάσταση ίδια, υποτονικά, λόγω πανδημίας αλλά ζεστά λόγω ανθρώπων.

Το χωριό μας γέμισε με κόσμο και αυτό ήταν το αισιόδοξο, μικροί και μεγάλοι κάθε απόγευμα στο μεσοχώρι και οι νεολαίοι μέχρι το πρωί. Το σημαντικό είναι ότι πολλά μικρά παιδιά, ίσως και για πρώτη χρονιά μετά από πολλά πολλά χρόνια, γέμισαν με τις φωνές τους τα σοκάκια μας. Γύρω στα 100 άτομα τη βραδιά που πανηγυρίζαμε και όλοι το πρωί μετά τη Θεία Λειτουργία για καφέ και το βράδυ για τα καθιερωμένα σουβλάκια που με τόση μαεστρία έψηνε ο Σύλλογος.

Αναπολούσαμε τα κλαρίνα και τους χορούς των περασμένων χρόνων και όλοι ήταν με την ευχή "του χρόνου να γλεντάμε"

Την επομένη έγινε η καθιερωμένη εκλογοαπολογιστική συνέλευση του Συλλόγου και όλοι οι χωριανοί πήραν μέρος σε μία πολιτισμένη συζήτηση και στη συνέχεια διαδικασία ψήφου. Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής

1. Παπαλουκάς Κώστας (ψ 41) Πρόεδρος

2. Βέργος Βασίλης (ψ 31)

Αντιπρόεδρος

3. Κιάκος Νίκος (ψ 29)

4. Λασπονίκος Ιάσων (ψ 29)

Γραμματέας

5. Παναγιώτου Λάзарος (ψ 27)

Ταμίας

6. Βέργος Αρης (ψ 21)

1^ο Αναπλ. Μέλος

7. Λέτσιου Κλεοπάτρα (ψ 20)

2^ο Αναπλ Μέλος

Ας ευχηθούμε καλή δύναμη στο νέο ΔΣ με πολλές δράσεις...

Λόγω Κορονοϊού δεν έγινε μετά από πολλά χρόνια η λειψανία της Παναγίας της Μολιστινής όπως έχει καθιερωθεί και συμμετέχει πλήθος κόσμου, ιερέων και ψαλτάδων.

Το χωριό ξεκίνησε να αδειάζει, κάθε βράδυ και λιγότερα άτομα στο καφε-νείο, τα γέλια και τα πειράγματα άρχισαν να φθίνουν μέχρι που έρχεται η στιγμή του αποχαιρετισμού και ένας κόμπος κάθεται στο λαιμό και στην καρδιά.

Ο αποχωρισμός από τα πατρογονικά δύσκολος και όλοι μια ευχή είχανε: **"καλή αντάμωση"**

B.B.

Έθιμα και τραγούδια του Γάμου της Σαμαρίνας

(Συλλογή Γρηγ. Βέλκου, δασκάλου, από το αρχείο του Γερασ. Γεράση)

48 Βασιλικός μου μύρισε, τηράτε ποιός διαβαίνει. Ο Γιώργος-Κίτσιος πέρασε στα Γιάννινα πηγαίνει.

Στα Γιάννινα και στον πασιά και στον βεζύρ' αφέντη.

-- Καλή μερά σου αφέντη μου. - Καλώς τὸ Γιώργη ἀπόρθε.

Γιώργη μ' τὸ τί μᾶς ἄργησες νᾶρθης νὰ προσκυνήσης;

-- Ἐσεῖς καλὰ τὸ ξέρετε τὸ κλέφτικο ζακόνι, δὲν μᾶς ἀφήνουν τὰ βουνὰ κι αὐτὲς οἱ κρύες βρῦσες.

-- Φκιάσε τὸ Γιώργο ἓνα καφέ, δόστου κι ἓνα τσιγάρο. Καὶ τὸν Κανάκη φώναξε κρυφὰ τὸν κουβεντιάζει.

-- Κανάκη τρόχα τὸ σπαθὶ τὸν Κίτσιο γιὰ νὰ κόψης.

Κι ὁ Γιώργης τὸ κατάλαβε καὶ φεύγει ἀπ' τὸ σαρὰϊ.

Γιώργος Κίτσου-Κονταξής: Κλεφταρματολὸς τῆς Ἡπείρου, ἀδερφὸς τῆς ξακουστῆς κυρὰ-Βασιλικῆς, ποὺ ἀγαποῦσε τρελλὰ ὁ Ἀλῆ-πασᾶς. Ὁ τύραννος αὐτὸς ἀποπειράθηκε, πράγματι, νὰ σκοτώσῃ τὸ Γιώργο μὲ δηλητηριασμένο τσιγάρο.

49 Γκιζέρισα, περπάτησα Βλαχιά καὶ Μπουκουρέσι.

Δὲν εἶδα δὲν ἀλόγιασα καμιὰ γιὰ νὰ μ' ἄρῃ.

Σὰν μιὰ κόρη κοτσάμπαση, στραβὰ φορεῖ τὸ φέσι.

Στὸ σταυροδρόμι θέριζε μέρα τὸ μεσημέρι.

Κι ἐγὼ διαβάτης πέρασα καὶ τὴν καλημερίζω:

-- Καλὴ μερά σου κόρη μου.

-- Καλῶς τὸν ξένο ποῦρθε.

-- Κόρη μου δὲν παντρεύεσαι, μένα νὰ πάρῃς ἄντρα;

-- Ἐχω ἄντρα στὴν ξενιτειὰ πολὺ μακριὰ στὰ ξένα. Δώδεκα χρόνους καρτερῶ καὶ τρεῖς θὰ περιμένω.

-- Κόρη μου μ' ἐγῶμαι ὁ ἄντρας σου, ἐγῶμαι κι ὁ καλὸς σου.

-- Σὰν εἶσαι σὺ ὁ ἄντρας μου, σὰν εἶσαι κι ὁ καλὸς μου, πές μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ, σημάδια ἀπὸ τὰ στήθη.

Σὰν ἔφταναν στὸ σπίτι, οἱ ἄλλοι τῶρχναν στὸ χορὸ ἐνῶ ὁ γαμπρὸς μὲ τοὺς μπρατίμους πῆγαινε φιλοῦσε τὸ χέρι τοῦ νουνοῦ καὶ τῆς νουνᾶς κι ἐκεῖνοι ἀφοῦ τὸν «δῶριζαν» τοῦ ἔβαζαν ἓνα ἄσπρο λουλούδι στὸ πέτο.

Ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ νουνοῦ ἡ πομπὴ ξεκينوῦσε γιὰ νὰ πάρῃ τὴ νύφη. Μπροστὰ πῆγαιναν τὰ ὄργανα, πίσω ἀκολουθοῦσε ὁ νουνός, καβάλα στ' ἄσπρο ἄλογο καὶ

κάτασπρα ντυμένος, δίπλα βάδιζε ή μπρατίμισσα με τὸ δίσκο τοῦ νουνου, που εἶχε τὰ στέφανα, τὶς λαμπάδες, τὰ κουφέτα με τὸ ρύζι, τὸ φόρεμα, ποὺ θὰ στερέωνε στὴν πλάτη τῆς νύφης τὴν ὥρα τῆς στέψης κι ὅ,τι ἄλλο χρειαζόταν γιὰ τὰ στέφανα. Ἀκολουθοῦσαν οἱ καλεσμένοι τοῦ νουνου, χωριστὰ ἀπὸ τοὺς καλεσμένους τοῦ γαμπροῦ. Τὸ κάθε «μπλούκι» σ' ὅλο τὸ δρόμο τραγουδοῦσε διάφορα τραγούδια. Τὰ πιὸ συνηθισμένα ἦταν:

50 *Θέλω νὰ τὰ καταραστῶ τὰ τρία βιλαέτια, τὴν Πόλη καὶ τὴ Βουργαριὰ καὶ τὴ Βλαχιά ἀντάμα.*

Τῆς Πόλης τὰ κρασοπουλιὰ φωτιὰ νὰ τὰχε κάψει.

Τῆς Βουργαριᾶς τὰ πρόβατα γκλαμπάτσα νὰ τὰ πιάση καὶ τὰ κορίτσια τῆς Βλαχιάς πανούκλα νὰ τὰ μάση, ποὺ ξεγελοῦνε τὰ παιδιὰ καὶ λησμονοῦν τὶς μάννες.

51 *Ὅσ' ἄστρα ἔχει ὁ οὐρανὸς καὶ φύλλα ἔχουν τὰ δέντρα τόσα φλουράκια ξόδιασα, κόρη μου, γιὰ τ' ἐσένα.*

- Δὲν τῶξερα λεβέντη μου, ποὺ ξόδιαζες γιὰ μένα,
νὰ γένω γῆς νὰ με πατήs, γιοφύρι νὰ περάσης,
νὰ γένω κι ἀσημόκουπα νὰ σὲ κερνῶ νὰ πίνης.
Ἐσὺ νὰ πίνης τὸ κρασί κι ἐγὼ νὰ λάμπω μέσα.

52 *Τρεῖς χρόνους ἐπερπάτησα μ' ἓνα 'μορφο κοράσιο
κι ἀκόμα δὲν τὸ φίλησα κι ἔχω καρδιὰ καμμένη.*

Νὰ τὸ φιλήσω ντρέπομαι νὰ τῆς τὸ εἰπῶ φοβοῦμαι.
Φοβοῦμαι ἀπὸ τὴ μάννα της κι ἀπὸ τὸν ἀδερφό της.
Νὰ τὴν ἀφήσω ἀφίλητη ταχιά γελάει με μένα.
ΠΑίρνω καὶ δένω τ' ἄλογο σὲ λυγαριᾶς κλωνάρι.
Φιλῶ τὴν κόρη μιὰ φορά, φιλῶ τὴν κόρη δύο
κι ἀπάν' στὸ τρίτο φίλημα με φεύγει τ' ἄλογό μου.

53 *Ἀσπρο τριαντάφυλλο κρατῶ βούλομαι νὰ τὸ βάψω
κι ἂν τὸ πετύχω στὴ βαφὴ πολλὲς καρδιὲς θὰ κάψω.
Θὰ κάψω νιές, θὰ κάψω νιούς, θὰ κάψω παλληκάρια,
θὰ κάψω τὴν ἀγάπη μου νὰ κάθεται νὰ κλαίη.*

54 *Ἐψές, προψές ἀπέρασα ἀπὸ τὴ γειτονιά σου
καὶ σ' εἶδα πόπινες κρασί καὶ σοῦπα γειά σου, γειά σου.*

-- Δὲν τῶξερα λεβέντη μου πῶς ἦταν ἡ ἀφεντιά σου
νὰ πεταχτῶ σὰν πέρδικα νὰ ρθῶ στὴν ἀγκαλιά σου.
Τὰ τραγούδια τὰ συνόδεuan κι ἀρκετὲς ντουφεκιές.

Πρὶν ἀπὸ τὸ 1850, περίπου, μπροστὰ ἀπὸ τὸ «μπλούκι» τοῦ γαμπροῦ πῆγαινε ὁ παπὰς με τὸ «φλάμπουρο».

(Συνεχίζεται...)

Ὅταν ἔφταναν στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τῆς νύφης, ὅλοι μαζί τραγουδοῦσαν:

55 *Ν' ἔβγα στὴν πόρτα νὰ σὲ ἰδῶ, ν' ἔβγα στὸ παραθύρι μαυρομάτα μου,
τ' ἔχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ δυὸ νὰ σὲ ρωτήσω ροῦσα καὶ ξανθιά.*

Ἀμέσως μετὰ ἔμπαιναν μέσα ὁ νουνὸς καὶ οἱ μπράτιμοι με τὴν κουλούρα τοῦ γαμπροῦ καὶ τὰ ἄσπρα παπούτσια γιὰ νὰ τὰ φορέσουν στὴ νύφη, ἐνῶ οἱ ἄλλοι χόρευαν στὴν αὐλή.

Τὴν ὥρα ποὺ φοροῦσε ἡ νύφη τὰ παπούτσια ἔκανε πῶς τῆς στένεuan καὶ δὲν χωροῦσαν στὸ πόδι της. Μετὰ τὸ σχετικὸ κέρασμα ὅμως, τὰ παπούτσια φοριοῦνταν καὶ οἱ ἄλλοι γύρω τραγουδοῦσαν:

56 *Ἀφήνω γειὰ στὸ μαχαλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς δικούς μου.*

Ἀφήνω καὶ τὴ μάννα μου τρεῖς κούπες με φαρμάκι.

*Τὴ μιὰ νὰ πίνη τὸ πρωί, τὴ δευτέρη τὸ γιόμα,
τὴν τρίτη τὴν πικρότερη τὶς γιορτινὲς τὶς μέρες.*

57 *Σᾶς πάτησάμι του χουργιό, σᾶς πήραμε τὴν κόρη,
πήραμ' ἄσπρα, πήραμ' φλουριά, πήραμ' μαργαριτάρια.*

Ἐπειτα ἓνας μπράτιμος ἔπαιρνε τὴ νύφη καὶ τὴν ἔβγαζε στὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ. Ἐκεῖ τὴν περίμεναν οἱ γονεῖς, τ' ἀδέρφια καὶ τὰ ξαδέρφια της. Ἡ μητέρα της κρατοῦσε κουφέτα με ρύζι κι ἓνα ποτήρι κρασί. Ἐρριχνε τὰ κουφέτα καὶ τὸ ρύζι κι ἔδινε νὰ πιῇ ἀπ' τὸ ποτήρι τρεῖς φορές στὴν κόρη της. Ἐπειτα ἔρριχνε τὸ ποτήρι τρεῖς φορές στὴν κόρη της. Ἐπειτα ἔρριχνε τὸ ποτήρι πίσω της κι ἔσπαζε. Τὴν ὥρα ποὺ ἡ νύφη ἔπινε τὸ κρασί οἱ συγγενεῖς της τραγουδοῦσαν, με δάκρυα στὰ μάτια, ἐνῶ τ' ἀδέρφια καὶ τὰ ξαδέρφια της ἔρριχναν ντουφεκιές:

58 *Στὴ μέση ἀπὸ τὸν ὀβρὸ πέρδικα στέκει καὶ λαλεῖ.*

-Ποῦστε ἀδερφάκια μ' ἴλατε ἐδῶ νὰ με ξεπροβοδήσετε.

-Ν' ὅλοι τριγύρω εἴμαστε κι ὅλοι ντουφέκια ρίχνουμε.

Τὴν ὥρα ποὺ γινόταν ὁ παραπάνω ἀποχωρισμὸς τῆς νύφης ἀπὸ τοὺς δικούς της, ὁ νουνός, καβάλα στ' ἄλογο, με τὰ ὄργανα καὶ τοὺς καλεσμένους του, προχωροῦσε πρὸς τὴν ἐκκλησιά. Πίσω του ἀκολουθοῦσε ἡ γαμήλια πομπὴ τοῦ γαμπροῦ. Κάθε «μπλούκι» χωριστὰ τραγουδοῦσε:

(Συνεχίζεται)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Στις 5/6/21 ο Κων/νος Πορφύρης και η Ελένη Δάψη βάπτισαν στην Αρίστη το κοριτσάκι τους. Όνομα: Ευγενία. Ανάδοχος: Σταυρούλα Κουτσαύλη.

• Στις 29/6/21 ο Αντώνιος και η Γρηγορία Ράγγα βάπτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα: Αθανάσιος. Ανάδοχος: Σπυρίδων Βαρβάτης.

• Στις 4/7 ο Παντελής Κορτσινόγλου και η Θεοδώρα Νούτση βάπτισαν στα Γιάννενα τα δίδυμα αγοράκια τους που γεννήθηκαν τις 21/10/2020. Ονόματα: Ιωάννης & Αρσένιος.

• Στις 10/7/21 ο Κων/νος Σχισμέ-νος και η Ευφροσύνη Τσελεπή βάπτισαν το αγοράκι τους. Όνομα: Δημήτριος. Ανάδοχος: Αγγελική Τσιαπάρη.

• Στις 20/7/21 ο Ηλίας Πίσπας και η Αικατερίνη Καραμουράτη βάπτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα: Νεκτάριος. Ανάδοχος: Ιωάννης Παφίλης.

• Στις 24/7/21 ο Σπύρος Μουρεχίδης και η Πολυξένη Βάκκα βάπτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα: Μάριος. Ανάδοχος: Παρασκευή Αβραμίδου.

• Στις 18/7/21 ο Φώτιος Νάτσιος και η Αντωνία Μουρεχίδου βάπτισαν στην Αετόπετρα το αγοράκι τους. Όνομα: Βασίλειος. Ανάδοχος: Σταυρούλα Πανταζή.

• Στις 20/6/21 ο Αντώνιος Βρόικος και η Μαρία Κωνσταντοπούλου βάπτισαν στην Κόνιτσα το κοριτσάκι τους. Όνομα: Αγγελική. Ανάδοχοι: Πηνελό-

πη Λώλου και Ιωάννα Κωστοπούλου.

• Στις 24/7/21 ο Γρηγόριος Θωμάς και η Ελένη Νάκου βάπτισαν στην Κόνιτσα το κοριτσάκι τους. Όνομα: Παναγιώτα. Ανάδοχος: Παναγιώτα Τσόλη.

Γάμοι

Στις 19/6/21 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Ιάκωβου Παγιατζή και της Μαργαρίτας Ράγγα.

• Στις 25/6/21 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Μιχαήλ Τούσια και της Χριστίνας Δουγλήρη.

Απεβίωσαν

Στυλίας Αθανάσιος, απεβ. 4-6-21, Αμάραντος, ετών 79.

Δάγκος Ιωάννης, απεβ. 7-6-21, Παλαιοσέλλι, ετών 83.

Κολόκας Παναγιώτης, απεβ. 9-6-21, Ηλιόραχη, ετών 94.

Παστρομά Ανθούλα, απεβ. 9-6-21, Αγ. Παρασκευή, ετών 70.

Λάκκας Πολυχρόνης, απεβ. 11-6-21, Καλλιθέα, ετών 93.

Νερούτσου Ελένη, απεβ. 27-6-21, Κόνιτσα, ετών 88.

Κοσκινάς Χρήστος, απεβ. 30-6-21, Πύργος, ετών 83.

Δημητρίου Ελένη, απεβ. 30-6-21, Ηλιόραχη, ετών 89.

Ζακόπουλος Κων/νος, απεβ. 2-7-21, Κόνιτσα, ετών 89.

Γκούντα Αικατερίνη, απεβ. 8-7-21, Καβάσιλα, ετών 86.

Καρανάσιου Βεατρίκη, απεβ. 22-7-21, Κόνιτσα, ετών 75.

Λιάπη Αλεξάνδρα, απεβ. 22-7-21,

Κόνιτσα, ετών 76.

Παπακώστα Σοφία, απεβ. 21-7-21, Κλειδωνιά, ετών 89.

Βανούσης Βασίλειος, απεβ. 4-8-21, Αποδοχωρί, ετών 81.

Βλάχος Νικόλαος, απεβ. 9-8-21, Νικάνωρ, ετών 94.

Κίτσιος Ιωάννης, απεβ. 12-8-21, Κόνιτσα, ετών 87.

Κουκέση Ειρήνη, απεβ. 16-8-21, Κόνιτσα, ετών 101.

Πρόκος Ευάγγελος, απεβ. 25-8-21, Κόνιτσα, ετών 52.

Δημητρούλη Αλεξάνδρα απεβ.

Πρωτόπαπας Παναγιώτης, απεβ. 22-8-21, Πύργος, ετών 77.

Στις 4/6/21 ο Βασίλης Κυπαρίσσης, ετών 89 στην Οξυά.

• Στις 28/6/21 η Σουλτάνα Τσίου, ετών 78, στο Κεφαλοχώρι.

• Στις 17/7/21 ο Παύλος Βαδάσης, ετών 68, στην Οξυά.

• Στις 31/7/21 η Γεωργία Στεργίου, ετών 81, στο Ασημοχώρι.

• Στις 16/8/21 ο Θεόδωρος Καρανίκας, ετών 55, στο Κεφαλοχώρι.

ΜΝΗΜΕΣ

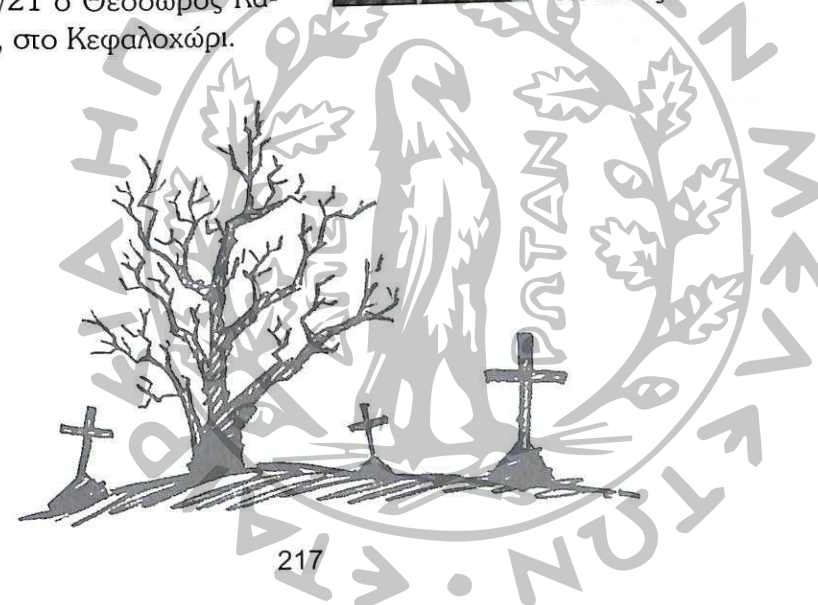

Η Δήμητρα Στέρτσιου από το Ανόβερο Γερμανίας, στη μνήμη των γονιών της Νεοπόλεμου και Φαίδρας και των αδελφών της Αντώνη και Κώστα, προ-

σφέρουν στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» 50 ευρώ.

Σ.Σ. Ο αείμνηστος Νεοπόλεμος, αγωνιστής της Εθν. Αντίστασης, είχε λάβει μέρος και στην ιστορική επιχείρηση κατά των Γερμανών στο Χάνι Καλλιθέας στις 7/7/1944.

• Η Αφροδίτη Πορφυριάδη από τη Γαλλία, στη μνήμη του αδελφού της Τάκη, προσφέρει 50 ευρώ στο περιοδικό μας και 50 ευρώ στο Εκκλ. Γηροκομείο Κόνιτσας.

Μνήμες

Πέρασαν πενήντα πέντε χρόνια από την 21η Αυγούστου 1966, την ημέρα που έφυγε από κοντά μας ο Ηλίας Μπούσμπουλας. «Το 1960 ο Ηλίας με πολύ μεγάλο ρίσκο, θαυμαστή οξυδέρκεια, απίστευτη προνοητικότητα, με καλομελετημένες και συντονισμένες εργασίες ανακαίνισε το χτισμένο το 1883 κεντρικό κτίριο της πλατείας, μεγαλώνοντάς το προς τα κάτω κατά τέσσερα μέτρα! Εγχείρημα που αποτελεί πρόκληση ακόμη και για τα σημερινά δεδομένα.

Δημιούργησε έτσι τρεις νέους μεγάλους επαγγελματικούς χώρους. Πολλά χρόνια μιλούσαν και ακόμα μιλούν στην Κόνιτσα για το εμπνευσμένο κατόρθωμα του Ηλία (που δεν ήταν μηχανικός)

(Από το βιβλίο: Κόνιτσα - Σεργιάνι στα περασμένα)

πριν

μετά

Στη μνήμη του η οικογένειά του προσφέρει στο περιοδικό «Κόνιτσα» εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Αυτοί που έφυγαν

† Λάκκας Γεώργιος

1947-2021

Σαν αποδημητικό πουλί, εντελώς αθόρυβα έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός Γιώργος. Από μικρό παιδί στη βιοπάλη ανδρώθηκε και με πολλή ευγένεια και επαγγελματική συνείδηση προσέφερε τις υπηρεσίες του στις υπεραστικές συγκοινωνίες. Ευτύχησε να δημιουργήσει μία υποδειγματική οικογένεια προσηλωμένη στις αξίες και αρχές που αντιπροσώπευε ο ίδιος και η σύζυγός του Σοφία.

Ο Γιώργος ήταν άνθρωπος που δεν έκανε αισθητή την παρουσία του αλλά δεν ήταν στις προθέσεις του να επιδεικνύεται. Πολλές οι αρετές του αλλά θα σταθώ σε μία σπουδαία αρετή του, την πραότητα, η οποία μετουσιώνεται σε ανεκτικότητα, διαλλακτικότητα, αποδοχή του άλλου.

Ο κύριος Ημών Ιησούς Χριστός είπε: Ελάτε σε μένα γιατί είμαι πρᾶος και τα-

πεινός.

Εάν εμβαθύνουμε σε αυτή την αρετή τι συμπεράσματα θα αποκομίσουμε. Καταρχάς είναι ο θεμέλιος λίθος όπου οικοδομούνται οι μεταξύ των ανθρώπων ειρηνικές σχέσεις.

Η έλλειψη της πραότητας στον καθένα μας, οδηγεί οικογένειες, κοινωνίες, έθνη σε αντιπαράθεσεις, διαμάχες, προστριβές, πολέμους κάτι το οποίο η ανθρωπότητα κατά καιρούς έζησε και πλήρωσε ακριβά.

Ακόμη και η εκκλησία του Χριστού πλήρωσε τις μεταξύ των δογμάτων αντιθέσεις. Αυτός λοιπόν ήταν ο Γιώργος: πρᾶος, μετῴσιος, με καλό λόγο για τους συνανθρώπους του. Έτσι τον βίωσα όταν τύχαινε να κάνουμε παρέα καθώς και στο σύλλογο προστασίας ασθενών του οποίου ήταν ένα συνειδητό μέλος. Αγαπητέ Γιώργο, Αιωνία σου η Μνήμη!

† Ιωάννης Δάγκος

1936 - 2021

Στην αρχαία μας χώρα την Ελλάδα είχαν την καλή συνήθεια να φιλοσοφούν πάνω στο θέμα "νόημα της ζωής".

Έτσι δόθηκαν απαντήσεις σε καίρια υπαρξιακά ζητήματα και άνοιξαν οι λεωφόροι του πολιτισμού.

Σήμερα το να φιλοσοφεί κάνεις πάνω στο νόημα της ζωής είναι σπάνιο και ανεδαφικό.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο άνθρωπος σήμερα επιτυγχάνει τεχνολογικά θαύματα ενώ παρατηρείται στασιμότητα στην πρόοδο του πνεύματος. Σήμερα αιχμή του δόρατος είναι η θέληση του ανθρώπινου γένους για δύναμη. Το προανήγγειλε ο Σοπενάουερ στο έργο του "Η βούληση για δύναμη".

Αφήνοντας τους φιλοσοφικούς όρους απλά λέμε ότι ο άνθρωπος κυριαρχείται από επιθυμίες. Η βούληση για δύναμη επέφερε πολλά δεινά στην ανθρωπότητα πολέμους, αίμα, δάκρυα.

Αλλά και οι επιθυμίες του καθημερινού ανθρώπου δεν είναι και τόσο αθώες όσο θέλουμε να πιστεύουμε. Οι αλυσίδες των επιθυμιών μας μπορεί να μην είναι βαριές, δεν παύουν όμως να είναι αλυσίδες. Ο αγαπητός σε όλους

μας Γιάννης Δάγκος και πολύ περισσότερο αγαπητός σε εμένα ήταν ένας άνθρωπος που του δόθηκε η χάρις να μην τον αλυσοδούνουν οι επιθυμίες. Δεν επεδίωξε τον πλούτο, αγνοούσε τι θα πει να είσαι επώνυμος, δεν είχε ιδιαιτερότητες στο τι "θα φάγωμεν και τι θα πιώμεν".

Δεν είχε την αγωνία του αύριο, δεν γνώρισε τι θα πει κακία, φθόνος, ζήλια, υστεροβουλία όλα αυτά τα οποία όλοι μας λίγο-πολύ βάλαμε μέσα μας και τα αποκρύπτουμε επιμελώς προσποιούμενοι το εντελώς αντίθετο.

Τουναντίον χείρονταν για την ευτυχία, την επιτυχία, την καλή υγεία των συνανθρώπων του, συμμετείχε στη θλίψη και την κακοτυχία των γύρων του. Προσπάθησα πολλές φορές να αποκρυπτογραφήσω τι δυσκολονόητη ρήση του Κυρίου "Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι" αδυνατώντας να ορίσω κάτι με σαφήνεια. Πιστεύω πως δεν αφορά εκείνους οι οποίοι στερούνται συνείδησης των όσων συμβαίνουν γύρω τους, αλλά εκείνους οι οποίοι είναι ταπεινοί, κλεισμένοι στο εσωτερικό τους κόσμο και δεν προβάλλονται για τα γήινα κεκτημένα, χρήμα, τίτλους, αξιώματα.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο Γιάννης, ζώντας σε ένα παράλληλο δικό του κόσμο της αθωότητας. Ομολογώ πως ο Γιάννης θα μου λείπει σαν παρουσία στο κατάστημα του αγαπητού επίσης σε

όλους μας γιου του, Δημήτρη.

Παρατηρώντας ο Γιάννης το κλειδί του παραδείσου που κρατούσε ο Άγιος Πέτρος αναφώνησε: Πας με αυτό το κλειδί, ανοίγεις τον παράδεισο. Εμείς στην Αγία Παρασκευή στο Παλαιοσέλλι έχουμε βαρύτερο και μεγάλο κλειδί. Ο Άγιος Πέτρος χαμογέλασε και ρώτησε

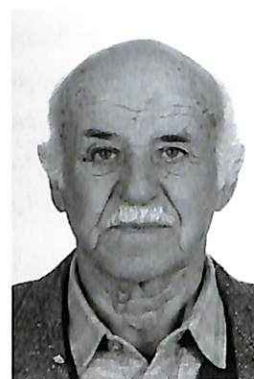
τον Γιάννη. Τι δουλειά έκανες! Κάρβουνα με τον πατέρα. Τότε Γιάννη σου χρειάζεται λίγη δροσιά. Και έτσι ο Άγιος Πέτρος οδήγησε τον Γιάννη στο πιο δροσερό μέρος του παραδείσου.

Η.Α.

Αποχαιρετισμός στον ξάδερφο

† Παύλος Χ. Τουφίδης

1928-2021

Αγαπητέ ξάδερφε Παύλο,

Με πόνο ψυχής ήρθαμε σήμερα να σε αποχαιρετήσουμε για το αιώνιο και αγύριστο ταξίδι.

Παρά τη μεγάλη ηλικία σου, σε βλέπαμε και σε

καμαρώναμε λεβέντη και αεικίνητο να κάνεις την καθημερινή πορεία άσκησης, να ασχολείσαι με τις εργασίες του σπιτιού και αγόγγυστα να συμπαραστέκεσαι στο πολύχρονο πρόβλημα υγείας της αγαπημένης γυναίκας σου και μας φαίνεται απίστευτο πώς έτσι αναπάντεχα σε σύνομο διάστημα να φεύγεις από τη ζωή...

Πέρασες δύσκολους καιρούς στα χρόνια της κατοχής και στα μετακοχικά πέτρινα χρόνια αλλά οι ταλαιπωρίες δε σε λύγισαν!

Με την άξια και καταδεχτική γυναίκα σου δημιουργήσατε εξαιρετική οικογένεια σπουδάζοντας τα παιδιά σας και χαρήκατε εγγόνια.

Ήσουν άφογος, συνεπής και τίμιος στο επάγγελμά σου, αξιοπρεπής στην κοινωνική συμπεριφορά.

Αυτό ας είναι παρακαταθήκη και παρηγοριά στα παιδιά κι εγγόνια σου.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Αη Δημήτρη που θα σε σκεπάσει.

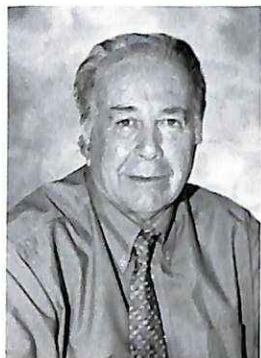
Θα σε θυμούμαστε πάντα.

13/8/21

Σ. Τουφίδης

† Σόλων Χουλιάρης

1926-2021

Ο Σόλων Χουλιάρης γεννήθηκε στις 14 Ιουνίου του 1926 στην Κόνιτσα των Ιωαννίνων. Ήταν το τρίτο παιδί του Φωτίου και της Κωνσταντίας Χουλιάρη.

Σε ηλικία 15 χρονών πήγε για πρώτη φορά στην Αθήνα αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον. Εγκαταστάθηκε στο Περιστέρι Αττικής και έκανε διάφορες δουλειές. Όμως αυτό που του άρεσε περισσότερο ήταν να φτιάχνει - επισκευάζει αυτοκίνητα. Έτσι ίδρυσε στο Βοτανικό το δικό του συνεργείο αυτοκινήτων, το οποίο και διατήρησε για 40 ολόκληρα χρόνια. Από τον πρώτο του

γάμο απέκτησε τρία παιδιά, τον Φώτη, τον Σάββα και τον Χρήστο. Με τη δεύτερη σύζυγό του, Σοφία, έζησε μαζί της 50 χρόνια. Παρόλο που το έτος 1982, εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Καλαμάτα, ποτέ δεν λησμόνησε την ιδιαίτερη πατρίδα του, την οποία και επισκεπτόταν συχνά ενδιαφερόμενος πάντα για την πρόοδο και το καλό του τόπου του. Στις 9 Ιουνίου 2021 δυστυχώς έφυγε από κοντά μας.

Σ.Σ. Ο αείμνηστος Σ.Χ. ήταν από τους πιο ένθερμους συμπατριώτες συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας και η οικογένειά του, στην μνήμη του, προσφέρει για την συνέχιση της έκδοσης 500 ευρώ. Η Συντακτική Επιτροπή ευχαριστεί και εκφράζει τα συλλυπητήριά της στην οικογένειά του.

Αιωνία του η μνήμη!

† Αγόρω Φασούλη

1922 - 2021

Αν η ζωή του ανθρώπου μοιάζει με λαμπάδα που σιγοκαίει και φτάνει στο τέλος της, έτσι και η μάννα μας ξεκίνησε τη ζωή της

εδώ και 99 χρόνια και έκλεισε τον κύκλο της σήμερα 10 Μαΐου 2021. Πλήρης ημερών.

Έφυγε για το ταξίδι χωρίς επιστροφή, το ταξίδι της αιωνιότητας.

Είχε την ατυχία να χάσει γρήγορα τον πατέρα μας και όλα τα βάρη έπεσαν επάνω της. Υπηρετήσε την οικογένειά

της, τέσσερα παιδιά, εννιά εγγόνια και πέντε δισέγγονα με αγάπη, στοργή, τρυφερότητα αλλά και υψηλή υπερηφάνεια.

Υπήρξε μητέρα και πατέρας μαζί παρά τις πολλές αντιξοότητες και τα εμπόδια της ζωής, σάθηκες κολόνα αταλάντευτη και μας δίδαξε το ήθος, την αγνότητα, την ευγένεια αλλά και την αρχοντιά. Θα θυμόμαστε πάντα το ζεστό χαμόγελό σου και τις σοφές συμβουλές σου ΑΓΑΠΗ και ΟΜΟΝΟΙΑ.

Ήσουν ένας βράχος στη ζωή και δεν λύγισες ποτέ. Υπήρξε σύμβολο άσβεστης ελπίδας.

Παρ' ότι τα νιάτα σου τα πέρασες πολύ δύσκολα, κουραστικά και σκληρά, φτωχικά με πολύ δουλειά, κόπο και ιδρώτα.

Ευτύχησες όμως τα τελευταία χρόνια της ζωής σου να τα περάσεις με τη θαλπωρή της οικογένειάς σου.

Πάντα ήταν δίπλα τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Όλοι από την πλευρά μας απαλύν-

με με τον καλλίτερο τρόπο τις ανάγκες σου, γι' αυτό έφτασες στα βαθιά γεράματα.

Υπηρετήσες όμως άξια και την πατρίδα σε καιρούς χαλεπούς και δύσκολους και συμμετείχες στους πολέμους με Ιταλούς, Γερμανούς και εμφύλιο.

Επάξια κατέκτησες τον τίτλο της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ».

Τίτλος που απονεμήθηκε από την Περιφέρεια Ηπείρου, το Γ.Ε.Σ., το 583 Τ.Π. από το σύνδεσμο επιτελών Εθνικής Άμυνας, από το σύνδεσμο Φιλολογικό Ιστορικό-Λογοτεχνικό ΤΡΙΚΑΛΩΝ και από το Δήμο Κόνιτσας.

Το τελευταίο αντίο από την οικογένειά σου, τους συγγενείς και φίλους και όλους τους χωριανούς.

Αντίο λατρεμένη μας μάννα.

Καλό σου ταξίδι και καλόν παράδεισο αρχόνισσα ΑΓΟΡΩ.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου.

Κεφαλοχώρι 10-5-2021

Συνδρομές

€	
Κατσιμπάρης Ιωάννης U.S.A.	150
Ντάλλας Παναγ. U.S.A	100
Μήλιου Ευδοξία U.S.A.	60
Κοτσίνας Βασ. Γερμανία	60
Στέρτσιου Δήμητρα Γερμανία	30
Μωυσιδής Χρήστος Γερμανία	30
Παναγιώτου Δημ. Καναδάς	30
Κεφάλας Αποστ. Καναδάς	100
Γκότζου Ανθούλα Αθήνα	20
Σωτηρίου Λήδα Αθήνα	15
Βαδάσης Χρήστος Αθήνα	60
Οικονόμου-Σταματάκη Ειρ. Αθήνα	50
Πορφύρης Σπύρος Αθήνα	20
Ζαχαροπούλου Ευλαμπία Αθήνα	15
Ζαχαροπούλου Σωζάνα Αθήνα	15
Κρέμος Παύλος Αθήνα	30
Ζάρρου Λίτσα Αθήνα	75
Κίτσιος Κων. Αθήνα	20
Σδούκου Μαρία Αθήνα	20
Αηδόνης Αναστ.	25
Τσιάτσης Παν. Αθήνα	30
Σπανός Βασ. Αθήνα	45
Παγανιά Βαρβάρα Αθήνα	15
Κίτσιος Δημ. Αθήνα	20
Χατζή Αθανασία Αθήνα	20
Σπανού Πελαγία Αθήνα	20
Κίτσιος Αθαν. Αθήνα	30
Γεράσης Αθαν. Αθήνα	15
Κοκοβές Βασ. Αθήνα	15
Τσούκα Ουρανία Αθήνα	20
Σπανός Σπύρος Αθήνα	15
Παναγιώτου Γεωργ. Αθήνα	15
Σουφλέρης Ιωαν. Αθήνα	30
Λασπονίκος Γεωργ. Αθήνα	15
Λιάτσης Νικ. Αθήνα	30
Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	15
Λέτσιος Νικ. Αθήνα	15
Μήτσικας Δημ. Αθήνα	20
Νόκος Παναγ. Αθήνα	30
Γκούντος Ιωαν. Αθήνα	45
Αδ/τα Αγ. Παρασκευής Αθήνα	30
Γκούτσιος Αντ. Αθήνα	15
Παπαλάμπρου Αλίκη Αθήνα	20
Γκούτσιος Αντ. Αθήνα	15
Σωτήρης Νικ. Αθήνα	20
Φασούλης Θωμάς Θεσσαλονίκη	25
Δάλλας Ιωάννης Θεσσαλονίκη	50
Βιρτσώνης Εμμ. Θεσσαλονίκη	30
Σδούκος Δημ. Θεσσαλονίκη	20
Παρασκευοπούλου Νίτσα Θεσσαλονίκη	20
Εξάρχου Γεώρ. Θεσσαλονίκη	15
Μηλιώνη Κατερίνα Θεσσαλονίκη	60
Φασούλης Γ. Νικ. Γιάννινα	15
Παπαευθυμίου Βασ. Γιάννινα	30
Φασούλη Μυτρώ Γιάννινα	25
Καλλιντέρη Αμαλία Γιάννινα	15
Δερδέκης Σπύρος Γιάννινα	15
Δούμα Ευανθία Γιάννινα	50
Λαζαρίδη Ειρήνη Γιάννινα	50
Λάμπρου Αλεξία Γιάννινα	30
Μακόπουλος Χαρ. Γιάννινα	20
Νικολοπούλου Φρειδ. Γιάννινα	15
Γαϊτανίδης Προδρ. Γιάννινα	20
Βλαχόπουλος Θωμάς Γιάννινα	15
Κληματάς Παύλος Γιάννινα	15
Μπουζούλα Μαρία Γιάννινα	15
Γιάκκας Γεωργ. Λάρισα	20
Μπέτζιος Περικλής Βέροια	30
Μπαλασοπούλου Ελ. Πάτρα	20
Πάντου Ελευθερία Κέρκυρα	20
Πίσπας Αθαν. Βέροια	20
Πρίντζος Απόστ. Σαλαμίνα	15
Λαμπρινού Άννα Καλαμάτα	15
Καραγιώργος Κων. Βέροια	15

Σουφλέρης Κων. Χαλκίδα	30	Δεμερτζίδης Ευαγ. Κόνιτσα	20
Κουκέση Ελένη Κατερίνη	20	Κυρίτσης Ευαγ. Κόνιτσα	20
Κουσιαφέ Θεοδώρα Πειραιάς	15	Κίτσιος Σταύρος Κόνιτσα	40
Πίσπας Θεοδ. Βέροια	20	Χούσιος Κώστας Κόνιτσα	15
Παναγιώτου Αλίκη Ξυλόκαστρο	50	Νικολόπουλος Αντ. Κόνιτσα	50
Κωφός Νίκος Δράμα	20	Ζαχαρόπουλος Παν. Κόνιτσα	15
Σγούρος Ιωάννης Δράμα	20	Γκίκα Ροδούλα Κόνιτσα	20
Σταυρίδης Παναγ. Δράμα	20	Γκίκα Χάιδω Κόνιτσα	20
Τζιάτζιου Ανθούλα Κορωπί	15	Λώλος Ανδρέας Κόνιτσα	20
Πηγαδά Χαρίκλεια Λαμία	20	Πρ. Τάτσης Διον. Κόνιτσα	50
Παπακώστα Ρίτσα Κοζάνη	20	Σπανός Χαρ. Κόνιτσα	15
Παπαλάμπρος Δημ. Λιβαδειά	20	Γιαννούλη Αφρούλα Κόνιτσα	20
Σέρρας Ηλίας Κόνιτσα	20	Χούσος Αθαν. Κόνιτσα	15
Γαϊτανίδης Σπύρος Κόνιτσα	30	Γκέλης Βασ. Κόνιτσα	30
Στεφάνου Λευκοθέα Κόνιτσα	20	Βλάχου Βάσω Κόνιτσα	15
Ζήδρος Θωμάς Κόνιτσα	20	Βαζούκης Αποστ. Νικάνορας	50
Κίτσιου Μαρία Κόνιτσα	15	Ρόβας Βασίλης Νικάνορας	20
Παπαμιχαήλ Θωμάς Κόνιτσα	15	Μπλιθικιώτης Παν. Λαγκάδα	20
Ζήδρος Κ. Βασ. Κόνιτσα	20	Αποστόλου Κων. Πάπιγκο	20
Ζήδρος Θ. Βασ. Κόνιτσα	20	Οικονόμου Ευαγγ. Δίστρατο	20
Γκούντας Κων. Κόνιτσα	15	Χριστοδούλου Ελευθ. Πάπιγκο	20
Τζιάλλα Βίκη Κόνιτσα	20	Κοτολούλης Γεωργ. Δροσοπηγή	20
Κυρίτσης Ιωαν. Κόνιτσα	20	Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηγή	25
Κυρίτσης Σωτ. Κόνιτσα	15	Κωστάκης Παναγ. Αμάραντος	20

Ευχαριστήριο

Η οικογένεια του αείμνηστου Δημάρχου Σπυρίδωνος Γκόντζου, η σύζυγος Ιωάννα και τα τέκνα Ευρύκλεια και Αναστάσιος αισθάνονται την υποχρέωση να υποβάλουν τις ευχαριστίες τους στον νυν Δήμαρχο Εξάρχου Νικόλαο ο οποίος έλαβε την πρωτοβουλία να ιστορήσει με επιτύμβια πλάκα πως το Δημαρχείο ανηγέρθη και κατά τη διάρκεια της δωδεκαετούς θητείας του ευθύς μετά την μεταπολίτευση.

"ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

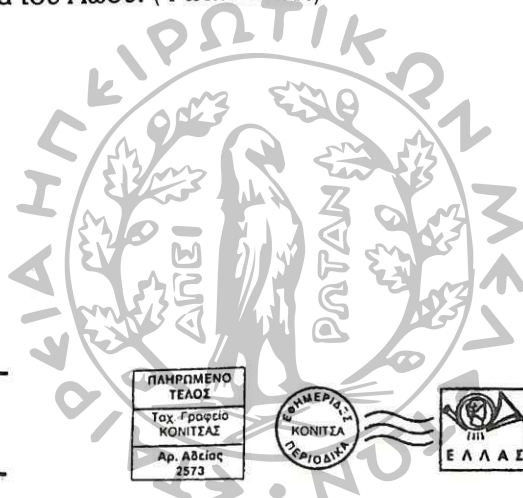

Κολύμπι στα δροσερά νερά του Αώου. (Φωτ.: Π.Σ.Τ.)

ΥΠΟΔ.1031 ΚΑΥ.25.90.09.0010
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ / RETOUR

Άγνωστος	☐ Inconnu
Διεύθυνση ανεπαρκής	☐ Adresse insuffisante
Απαρόδεκτο	☐ Refusé
Απεβίωσε	☐ Décédé
Συνωνυμία	☐ Synonymie
Δ/ση δυσ- νόηστη	☐ Adresse illisible
Αζήτητο	☐ Non réclamé
Έφυγε χωρίς να αφήσει διεύθυνση	☐ Parti sans laisser d' adresse

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ Γραφείο
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας
2573

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ